

TO THE READER

K I N D L Y use this book very carefully. If the book is disfigured or marked or written on while in your possession the book will have to be replaced by a new copy or paid for. In case the book be a volume of set of which single volumes are not available the price of the whole set will be realized

SRI PRATAP COLLEGE
SRINAGAR.

LIBRARY

Class No. 891.441

Book No. L 35 J

Acc. No. 16031

شاه مردان شیرزبان قوت پروردگار
لافتی لا علی لا سیف الا ذو الفقار

بعون خالق بیچون و چگون و فضل مالک رگاہ کن فیکون کتاب ہذا

16031

891.441 موسوم بہ

L 35 J

جنگ زیور

بزبان کشمیری

من تصنیف لطیف پیر علی شاہ صاحب سکنا ہر کشمیر

حسب فرمایش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب مہاراجہ نیر خجیازاد

و مایسمہ بازار امیر اکدل سرب گیکر کشمیر
ورز پڈلشی روڈ متصل پرتاب باغ سنیکر

جنگ زیتون	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	زبان کشمیری
شناد پ خدایس چھو بندہ نواز بری از خلل خالق بے بدل دین کن نہ فیکون ظاہرین پیک کن رکنم عدم گشت بود فلک بر ہوا کرد و غیرا بر آب	کریم و کرم گسترد کار ساز سمیع و بصیر و علیم و خبیر جہانناہ مژین نہ ماہر سین کرن آدماہ پیدہ بر آب خاک ہمہ روشن از پر تو آفتاب پاسے کہ باش بر دل از قیاس	قدیم ازل مالک لم یزل محیط علی کل شئی قدیر زمین و فلک ہر چہ دردی نمود زخا را کڈان گو ہر زنا ہناک بہر دم تنس ثوبہ حمد و پاس

لغت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

رسول خدا سرور پاکین چھو سوسی پیش حق صابین شفیق صحابہ سندسار عالی دماغ نمن ژولوسی جنت حق نثار چھو عثمان غنی احلم مسلمین	امام الہدی خاتم المرسلین سوئے آہی آسہ ہے کر جہان باسلام دین نم چہہ روشن چراغ ابو بکر آن اصدق صا دقین علی ولی النجیح النجیبین بروح نبی آل قیاس ان تمام	نس خالقن پایگاہ رفیع طفیل محمد زین آسمان ازا نجمہ ارکان دین جار بار عمر صاحب ان اعدل عالمین بہر دم ہزاران دود سلام
--	--	--

در بیان سبب تالیف کتاب ہذا مہکورد

پس از حمد و لغت بودہ بزرگنی چو ش جنگ خبیر و خبیر درون گرزگران و سنان و خدنگ بجنگ آو مرتبت چو پیل زمان بشمشیر بران زہ اطا زبان پتے کور و ریس سمندس سوار	بسوز درون جنگ زیتون فی علی مرتضادن شمشیر تیز یلان کلاں سخت ان جنگ کرن جنگ با مرتضای بھو شیر برا بر کس حبس دن در زبان ہر بردمان ناو بی بی جنت	چھو راوی لکھان بوزی فوون کرن کافرن بارہ نہ رنہ رنہ کرت جنگ بجد مرت پہلوان علی پہلوان سوا ان بربر پتہر سو بیا منت زختل سوار رمان از درن نہ زبان شیر
---	---	---

آهس کت کت کت تیغ بران سر
برابر یوان چو منہ کا نہ ہوا
کرت قتل فوجیں لعل تلویش
زہر کھا لو تھم والو تھم سا بہ سر
وچھو آسہ کس زور سر سچہ چیت
مرک یا مہ مارک ژلم سار شتر
بجلدی سپن دلس پٹار
دس نیر دات ہمیں زور دجان
غرض چھو منہ مہ جنگ نیر جنگ
بخر جان لئی کر چہاں اک شیر
دس ہمدان بد نہ اسوخی بال
تلوم کیا زہ ساروی سلاح سلب
سلاح دور نزوت دوال کر
بصدق دارادت مسلمان نہ
نتی سار ہتھیار نزول کف
اکس اک نہایت دشمنی کرک
دوہس ساری کرک کشتی دلیر
ازان پس کرک پس نہ زمانہ کف
کران زایل رنگا رنگ نہ بی
چو شیر زان مرد دوزدان
سنن دوشنی بوز کشتی کرک
سنی دوہہ گوزور جبر کرک
یوانی نتی پیدیں بر زمین
باسلام دین کفر نزول کف

پن مرزا رٹ پھینا خبر
کمن پہلوان بزو رستہ
پھرت سار عالم ملت شری شہر
ذرا برو تھم یک تیز لوزت کھو
سو بدوی پہلوان نہ پھوی در
نہ لوزت علی صاحب زان
مقابل ہنس گوئے کا زار
نہ دلش نہ کر پیدیں لہر وال
مرا چوم کرو جنگ بازی بچنگ
زہ چوک شیر غران مہ دیر چو لور
تلت کیا زہ اسباب جنگ فجال
دس پریم ظن لئی کر بھی ماحال
کرواہ مروانہ با یکد گر
علی صاحب از سر لطف نبود
بہ پیش علی آہ بی بی حنف
علی شیر جبار مروانہ ہر پر
نہ کس فتح کرد نہ کس کشتی پر
صبح فلو نہ بہہ درای شیران نہ
دوان مرزا رٹ بوقت تلف
شبانہ بدستور گے ڈیرہ فی
ہر بری شیری دشمنی کرک
لوچن پانہ در کف نہ بی بی حنف
پرن کلمہ ولول رٹن پاکین
دہنت کل گندت بہ پیش علی

لوچس مرزبان کور شیر زبان
ز سرنا ہپامے کرم پیرہ پیر
جگر زالو تھم گالو تھم مہ پدر
بمہدان داد دلیری دمو
کرو جنگ مروانہ با یکد گر
تلن تیغ بران گرز کران
یوانی لکن نیر اندر کمان
کہ اسی شیر مرد شجاعت حاصل
زہر چیز ہنر چو جان عزیز
کرو شتباہ اک چہونہ کیا تصور
دین با علی تنہ دنی کیا سلب
تنگ نہ شمشیر جنگ جدال
اگر پا دہس بونہ ایمان نہ
پتھر تھا دہتھیار ساروی بزور
مروانہ جانا نہ کشتی کرک
سہ بی بی حنف سخت غرنہ پر
کرک شتباہ سخت تاقت نہام
گندک یوہ کوی ہبوزہ وال کر
دوہس دوز مروانہ کشتی کران
دن کہا طولان بوز زھرت فی
بزور خدا و نبی تاجدار
دزن دوز دات چو دلا صفت
دہنت کل گندت آہ بی بی حنف
باسلام دین روشن منجلی

بصورت حسین آس پیرت حسن
این در لکاح آن ننوده نثار
اما وقت نخصت پس بسین
زده رستوی بوسا نسخت کریمه
چو بکبا ه تنن مه تچو نرباوت گنیم
گبور آسه بد کورساری مه باو
به چھے داج رد مال نھاوس چھت
مه نش گزده رای کرن شیرود
اگر کور آسی نه رچھرن بغور
علی ولی باشه ارحمبت
صحا بوسٹھاہ شاد ویا نه کرک

صنو برق و گلرخ و سیمین
کرت فتح خیر برت کینو نرکال
که ای شیر مرده امیر زمن
ولیکن کرم بد مه باری عطا
ونھاہ تازه نر جان ماوت گنیم
علی مرضا دل دسین با نھاو
پرترھی کیفیت بد زه بالغ گنیم
نشانه وچھت پر نه ناوت کن
نشر پانسی تپونه کدھن نه نور
ثبت روز منزل بمنزل روان

علی صاحبین از دل خوانندگار
روانه به بطحا بسین شاد حال
جدائی بو چانی ذرت کریمه
ز نسل تو فرزند صاحب صفا
دینت واره نھاوم کرسینا و بناو
گبور آسه کورس حنیفه زه ناو
نشانه زه بجم میمان کورس پرور
بو فرزند ولین رچھے دار کن
مرخص سین بادل شاد من
ر سید در طیبه عالی نشان
سپاس نشناسوی نرین کرک

چو بنی بنی حنف ز امر برید کار
سین بام نه ماه کامل آوا
چو سرو بهی ز اس فرزند خاص
عنایات نرین سائیه بهش
بشیر و شکر کرکه پرورده حیت
انھن کیت وچھان نر صبا یتھام
نرین زو بو علم خوانی کران
بمردی دگردی سین صفت کن
سین چارده ساله صبا کمال
دین والیس کبا چو بالسر مه ناو
پر زمان زراطه باچی مه چھم روزمر
کند چوک بو فرزند کس چوم پرور
دین والدین بو زای نور خنیم

سالن لک نشان حنف
ویرین لک نشان حنف

مبارک قدم میمنت اختصاص
دنگ دایه سر بابه جال بهن
سین چار ساله خردیاب دست
کدک زراطه مل پیش کینا پرور
نرین خوش فن پهلوانی کران
نرین نرین نرین نه باون شکار
بگفتن شکر خانی رنن غزال
چو کت جالبه سانج عالی مکان
زه کرسند چو چوک کسی فن خیر
وچھو منه زاه نه نابین زمان

نخبه شد از مر لضمی باردار
نرین وقت ایل بفضل خدا
چو خورشید تابان رخ اوزش
رنگارنگ نھاو کتمس کهن نه چین
نخی میت کمر بسته کو کر غلام
چو طوطی پلان گوز افعال نیک
نخاندن نو نشین سین نرین
بچھن تیره بازی کران کارزار
دو به که از زراطه مل کره او
دغم واره نمند منام و نشان
کرمان چوک ننی کل دلمنه خبر
دغم زود و ماوت زلمه میمان
مه یک خفه خاطر مه کران

پدر چو می زده آسان و بیس اندر
 سونس سرورس ساسه ساسه بکا
 فرن نینخ نم از عرب ناعجم
 بدینا و دین به خدا و دوی
 نمی زیلون پیر و پنه تھی
 هر بر دمان کینت آن بر بر
 زمانم همه رو دمنه کنه اختیار
 پیای کرم با علی شیر نر
 پتو شاه مردان از نور دست
 منته ماره هم منته مرو صفا
 کرت فتح خیمه سرت کبوتر کال
 گزیهو لور ساروی زلی اشتیاق
 دیس والدن بوز جان غریز
 امین تهون هر دو بر چشم و سر
 دیس والدن کردن ساز سفر
 نشانه زده کز رس طکان پیشکش
 عرض میبانه کز رس بنوی زبان
 مگر چاره کیا بهوم پیچم بزرگان
 بنن رخصت از والد به نام
 یکان بے محابا کزان در کنار
 نه واقف گمت راه بکار سفر
 بو چھے غلبه کزن نه پایت شدید
 اندر ژا و باغس بو فرخنده فر
 جگر گشته مرزضا نور عین

علی شاه مردان عالی گهر
 سوشیر زبان پهلوان گران
 کزن دین روشن ز کفر دژم
 چو نصر من اللہ تس از قدیم
 نئی گویند ضرب سکه دهنی
 کزن ماره مرعوب بیک ضرب نینخ
 مقابل بود را بس بی کارزار
 رنگارنگ همه فتنهای زور آوری
 بو پاوسته دنو نم بکشتی شکست
 بناگاه همه بختن کرم باوری
 مدین کندی گو سو فرخنده فال
 امین دپوس کرم باور انجم
 نشانه زده چھی نهادیت نم بهتر
 دون بوسه بھر بھر دوش چیرنی
 روار و یکان گزیه مدین اندر
 پدر پیشه من بام کز رس سلام
 بو چھس نابح حکم در هر زمان
 زنه بوزت امین نیباری کزن
 روانه سپن زود و حسب مرام
 فرب روز منزل بمنزل وان
 نه جز خن تمس کا هنده یار سفر
 چپ راست نراون نظر سوسو
 علی مرزضا آسوباغس اندر
 دوشی باری آس نرما کھون

سو پخیرس یار عالی و ظفر
 تمس شش چینه شیر و اژدران
 نبی رحمتش خاص و اما دوی
 دفتح قریش صلاهی سلیم
 کزن کشته کم کم پهلوان دلیر
 مران مسندوی آسم و اله دلیغ
 ستن دهنی به دوال کمر
 لوطا دم کرم با علی همسری
 بروم کلمه دلون کرم جان ربا
 دژان در لکاح خودم همسری
 زده بدوی بوان چو می کندی
 بغیر از شان کرمه مطلب بنم
 کزان نام رومال حاجی نهر
 منتهان هر دو چشمان پاکیزنی
 نئی پر زده ناوی گزیه شاد خوش
 با دات حرمت بسان غلام
 جدائی به هم چیم چان مشکل زن
 برای پدر جان نزاری کزن
 بگو شش دژان راه دور و دراز
 پے اشتیاق پدر هر زمان
 چون نرولب شهر بطحارید
 بیک سو و چھن مبهوه باغاه نکو
 امام حسن بهم امام حسین
 علی مرزضا بوک و الت دوان

و چنان استاده امام حنفی
 امن و دشمن لگنم زودار
 علی و لیس سٹھاہ ششم آو
 مگر آتھ نراوک جیا کر ہنا
 آتھ موکلا دن امن ہندی
 نشان سخت از ضرب و تحیف
 علی صاحبین کر بدل سی خیال
 نئے زالہ کر بیاک نہودست مار
 و پھی کنہ بوزی بہ کنٹ باہمیاو
 مہ تاوت دتھ قبیلہ کس کعبہ چھو
 حنیف و پوس بوزادی خبر
 نین واحدی غیر بیم و ہراس
 سین سخت جبران علی ولی
 مکان تاوت نم شکلی بیگان
 علی صاحبین پرزن تم نشان
 دوان بوسہ ہوسن سر و چشم نر
 نکھس پٹ نٹن باہن شاہ حنیف
 پر زہوک حضرت فاطمہ باجر
 زہ فرزندیم بیباہ جانک عزیز
 زہ پھینا ازین بعد ازیم زہ طاہ
 بفرمان پروردگار ہمال
 سین مارہ از دست من شمار
 سنن دوتنی کریم سبت جنگ
 برن کلمہ دل آہ در راہ دین

نیکو بہت گوشت نہا بہت ضعیف
 بیکرنت رٹنک ہندوہ سبت
 دپوش بین و لونی آتھ تراو
 بو حنیف سخت اسٹن بوزنہ ہا
 جگر گوشتنی نیک نامن ہندی
 ز ضرب طباچہ چو گر بہ کران
 طباچہ آنی مبالو کس ن وال
 حنیف و پوس دیکہ گیان ہزار
 دچھک کہا دنی آن نر کعبہ مبالو
 کہند چھوک زہ فرزند کریم بیان
 ز بہ ملاقات خاص پدر
 علی شہر جبار پس نامور
 پرزن صحت شش و بارہ نجوم ملی
 کڈان نام رومال و اج الغل
 نٹن زود و فرزند عالی مکان
 زہ چھوک مبالو فرزند لور البصر
 شہر کن یکان ای ٹوئی شریف
 کہ اے مرثضا حیدر نامدار
 زہ لور البصر بیم بہانک عزیز
 دپوش جہد دن بوزنہ ہول
 سین بلہ شہر نجیب روان
 کرت صفہ خالی مرثضا ہا
 دوال کمر بچہ شہر و بلندک
 چو در راہ دین کشت صاحب صلح

و بہت ہیرہ گوشت بے اختیار
 کھنے بیوٹھ چون شیر غزال سبت
 زہ نی سبت کھک ہیرہ ہیرہ
 ہرورہ کڈس مرثضا دن ہیات
 و کشت ہرزین ہیرہ ہیرہ ہیرہ
 اچھو آتش چھو باران میان ہرن
 بہ طفلک چھو ہرورہ و لافزار
 کرت مہ سٹھاہ ظلم ای اندوار
 و پس مرثضا دن زہ کس باہ چھو
 گتھن چھوک زہ کن کنوی زوال
 کمر بستہ از شہر چھو پوس
 بہان باہ بیت چھو مہ شش اندر
 زہ بد خیرہ اک کہا چھو نشان
 نٹانہ بہ چھو مہ باہ شریف و عل
 رٹن در کنارہ سو جان عزیز
 علی مرثضا چھو بوز جانی پدر
 اندر زامی باہن ہیرہ لٹری
 بہ کس پھوٹہ ہرورہ کمرور
 پکن ما پیادہ آتھ واسہ باٹھ
 بہ فرزند چھو گتھ مہ خاطر طول
 بہلوان جنگی ہزاران ہزار
 سین مرجبن کور مہ روبرہ
 سنی دوتہ پاد مہ شہر عزیز
 بر غبت کرم نامزد و رکلاخ

<p>پگاه بلبه اثن امامن قول بن ملک نراوت بزور نشان امامن ہندی پاٹھ زائن عزیز لکھن نامہ بی بی حنفی العور گیم چشمہ روشن امسن لشتہن مگر چہوس شہاہ جانووان طمع پراکنده خاطر چہو چانی مننات دزگی بنہ اک ہوا دام کرک یہوی نامہ ہمت فاصدہ گورن چہمت نامہ لوبیلین بد شرف دہمت آیہ یکبار تختی سوار سعادت جویان بطیبہ رسید ردوان بد سہ بن بن بفرزندگان اگر مویہ والن بنم مہ زبان کھسم زیادہ زیادہ وسم کیا نکھ ادب زر چہن حرمیت فاطمہ بمن نیک خوین نہ کہتہ تم خیال</p>	<p>محمد حنیفہ امام ہمام بہوی از چہو امت بخدمت ان دتن بوسہ نش پانہ بر چشم ہمر ازان پس علی مرضاء ان بفر شہاہ جان گوین بہ فرزند پور سلامت چہو خوشحال خاطر جمع محمد حنیفہ گڑھی شادمان خبر وار چہوی یام کاغذ برک محمد حنیفہ ہسی دل قرار دتن نامہ دوست فی بی حنف بصد شادمانی تیاری کرن شرف روز پویان بہ بطحارید حسین حسن رخسہ برادر شریف دین احمد بے حد برویش بان بد نبیاد دین بکم بہ رونق دتم اندر زابہ در خدمت فاطمہ سمت با خوشی رود روز نشان رضا بر قضا ئی خدا نشان حال</p>	<p>سندوی بہ گپ پُر فرخندہ فام بہوی طالمس بہوی بہندوی نہ بوزت تنی فاطمہ لودنر با عزاز و حرمیت بہر چہر نیر کرت جان بوزت بہ فرزند پور فرج باب ہن ہن امسن لشتہن اگر یک زہ فی الحال بہر چہو جان کران فکر فی سبت چہوم دہمتہ دہمت گڑہ بن زود تختی سوار شرف روز مثل پرندہ روان منصور چشمی جان شاری کرن شکفتہ دلش مثل گل تو بہار دوان راس بر نہتہ محمد حنیف سپاس خدا بر دیش ہر زبان شناس حفس بکم رہ خوش دتم شنادپ دینی مہ ہرن بد کچھ سہ خاتون جنت بکس ہر زبان</p>
--	---	--

رفتن حضرت امام محمد حنیفؒ ہمراہ فرزندان حضرت صدیق فاضلؒ برای شکار

<p>امام حنف آن امام المصمام جگر گوشتہ حیدر نامدار گزبان آمو شیرن نکالین بام زہ فرزند فاضل سرور زہ یار</p>	<p>زافعال افعال حال امام ہر بر دمان غازی کامکار بہمت بقوت چو غرندہ شیر زہ فرزند صدیق اکبر زہ یار</p>	<p>و فی بوز الفصہ حال امام سر بردلان دہر نیک نام سوشہر زبان نو جوان دولیر کڈن روز شب ببارن مدام</p>
--	---	--

گئی باز زن اک اکس پشیمانی
بجدا اک اکس نش بیکم گردمان
امام حنیف آن امام بهام
کرد سیر جنگل نه بیه کوهسار
مانس پوک گردانیو خاص خاص
سر نیز و تیغ و سنان عجب
کرت ساز و سامان ساروی تبار
برون شهر رود در انتظار
بیک چاسمیت ای نیم باربار
شکاره کوفی آکنه رو برو
بیکان سخت باد بدیه ولوله
اماس کنوی بیت نلس سخت شور
بصورت حسین بدیشل قمر
بندی و نیری کرنے کلام
گوچین منتر ز صین نای اژده مار
درن گردن چو چوشت گمشت
بیکو کتہ جرأت برین کوهسار
منه ما خبالاه زبردست چو
و نیو نزمه چو کتہ امت کتہ
دین نسرون کرسن سن بخت
بوان اژده پنهک کیا چو مردی نهکن
امس کر نو معلوم چو کتہ سبب
امان دیوس بیرون ناوی حنیف
بنی صفی خانم المرسلین

8
طه ماه آس یکجان دل تم فتن
نوشتند اهل خبر در کتاب
پیاران چنین کرد روزی کلام
نمود و پوسه فیرت که اینا مدار
منرای هر بران جنگی اساس
نلوک نیزه و خنجر نه گرز گران
سپین اسپ رهواری پیت سوار
تھے دراد پانے امام حنیف
که ان سیر جنگل نه کاران شکار
بنا گاه پچمک اک ناجی سوار
نیر برن نه بیشن اژان لرزه
امان مہ حلوم کر از قیاس
بسیرت یل تند خو شیر نر
کتکو چوک نو ہی میان چو باختر
درن منتر مرین مہیت که گسار
دلیرن چو زمیانه قهریخ لظ
به کوهسار میانوی چو جاکلار
ننه میان دشته نوی چو فضا
یکایک گز هوماره دن پط فتن
دنی لاف کز اژده نه مرد صاف
به مردی گزهی پیش مردان یکن
دین کس که ای مرو نیزین کلام
علی پهلوان بابیه چوم نیز تریف
دیس نمہ بوزت گز هوماره ننگ

طه ماه اک اکس آس از جان نریان
خلیفه عمر بود این خطاب
پیونا گز هومو دور بهر شکار
کمر بنه اس چو نوی عکس تبار
ازنک گز نه ساروی سلاح حلیب
ز ره خود و خفتان مکند بران
یکایک اول درای تم زور بار
غلامه اکوی بیت هت ز تریف
دیوان فیرتت جنگل سوسو
بوان نوره اژده اک کوهسار
من مہد سوا فسر کرت آودد
زنانه چو کرمیت به مروان لباس
بوانی مقابل سپین با امام
چو ناهره مہانی نژان شیر نر
چو نندن پرندن چو مہیت گمشت
نوی کتہ چو میان مہانه اهرج لظ
خبر میان چو ناکتہ مہیت چو
لنوه بنا دن بیکم منرا
به بوزت اماس طه ماه خشم آو
هنا ژاپ ز کتہ نژاد لاف کراف
نه بوزت نه ز تون سپین عجب
ژه کس چو کتہ کیا مال من چو کلام
مہ بڑ بابیه چوم نژاه دنیا دین
ژه بنین کرن خواه خواه چوم ملک

جیغی پوس کر مہ کرو فریب
 کمر لاف بازی گر زندگی
 زناش پسن کنج خانہ چہو جان
 ژہ سبن کن جنگنہ ویک دور
 دین لورہ فیرت بخشیم کمال
 رسکا بو نہر کھور ژہ آسی عیان
 نہ بوزت دین کہنہ پھونڈن خلاف
 ژہ فرزند خاص نی محرم
 کن کر مہ چھم سبت زینتون دیان
 چہو کر چارہ ون جہلہ وبلہ مہ کر
 اما سن پس کر چہہ ترھکت روا
 مہ دپوٹت چہو نم بارما ای سپر
 گڈان نہ نمس زری پسن زندری
 چہو کھی پہلوان زری رما رخم کر
 نہ بوزت نہ زینتون سبن خشکین
 دن نیرہ برشت نشہ پہلوان
 لغوت دن سخت ضرب بید
 سو بیہوش کو سخت بضرشان
 دچہو ان بام پہون جان پہلوان
 مہ پسن نہ نمس کہنہ حرکت بجان
 گرس کھتر جلدی سلابہ دوان
 بیک بیت تنوی پانہ زینتون نام
 وکر نہ بیک ضرب نیرہ بدم
 چگو نہ بیک ضرب جان سپرو

اول جنگ نالے نہ مردس چہو پ
 ژہ چہی کوم بند نہ گرتہ فرن
 ہر برن نہ مردن چہو میدان بکان
 ژہ چہک موت گاران اما چہو مہ
 ژہ کتھہ پاٹھ کر ماس نہانہ خیال
 نتی زانو مہ مرد نامرد چہک
 زانے بوچس عذر تھاوم معاف
 چہو کیاہ چارہ اس کہنہ چہو پیکم
 پہلوان مہ ٹلشت چہو زن لزان
 چہو کھی مرد کر ضرب اول رما
 بو اول کر ضرب برزن رما
 ارئی بد ژہ پٹ دشمن کہنہ خواہ
 اول نمسری ژند ژہ پالس نیری
 بہ ساروی چہو در دست بردو کار
 نلن نیرہ در دست ازوی کین
 نہایت بن ضرکاری لکس
 یقین ناظران گو سبن باشید
 لکان ژہ سرتون زخیل پیر
 یقین گوس غالب نہی چہو جان
 دین کیاہ ژلس کلہ ون نمس
 سوئی چار باران نشہ پہلوان
 دین ژد لون بدوہ نہ چہو بکار
 کرت تراو موژدونی کالعدم
 نمس آموشت گت سخت نر

دویم کیاہ زانک سبن زندگی
 ژہ شو بیاد م شہر مردان کن
 اگر آسہک مرد آسوم ضرور
 بمیدان کن با زبان کاردار
 جیغی پوس بام ایکہ فان
 زانامہ زناش لور فر دچہک
 بوچس دختر بادشاہ ارم
 دوشی پایہ والی چہو عالی حتم
 کد جنگ مردانہ با بیکر
 دچہت کتھہ ژہ چہک مہ چہک
 دویم چہو نصحت مہ سی از پیر
 انہس کت کڈت تیغ بران براہ
 نوی ژند طول پینہ اول مگر
 مبصا ش اندر لاف بن نہ بکار
 بختنم دپہر آہ دوری دوان
 اما دولہ از فضل باری لکس
 دست بر زمین پوزار پان
 کڈت آہ خنجر ژہ شون بوسر
 اٹھ تھاوش سیسی پٹ لکان
 اڈا ولوہ حاصل نہ جان گیمتس
 دوان نمہ دچہت اس حال بام
 بہ ہتھیار تراوہ بکر کارزار
 دچہو ناہیہ افسر پسن شہر مرد
 بیکہ ہتھیار تراوہ بکر

گرمی و شه پهر نغم گندن از کند
این ژولوی پیش شاه ارم
چشم بزم نور زن عزیزی زودمند
بیک ضرب نیزه سو آنم بزر
به بوزن نه جبران ایسر و وزیر
چشم عریک پهلوان شاه زودوار
کران ژولوی قید خال نسردان

کران بن نغم ژولوی ارجمند
وزن ماسی لش ساروی محال
مه آنم کرت بزم اسپر کند
سومارت مه بزم ژولوی آنم رتن
سپین یلجیب ز برنا و پیر
کران پادشاهن شاه آفرین
هنر رخصت از نه سوی محلمان
کینه و لش خوان کران نژاد جان

فران گرد نه نژادین وطن کرم
ز شاه جنف و جنگ و جدال
بمن آسوز پهلوان اکابر
بیکبار کسی کمندی کند
نمن آو آتیه کتفه اعتبار
هنر بر دمان چنگ شه شیر غریز
اندوزا به لاکن لباس زبان

فرستادن بادشاه فوج مسلح برای آزمائش امیران بهادری چاربار

شب سراب زده هر سوزده
کینه و دوان موخنه گلک بنواز
نه چندان نغم غم ز زندان دار
بخدمت شمس ای کربس سلام
دولک بادشاهن بغیر از طلب
که و عرض خدمت یو بدامان
به کینه شاه نسای آرمه طلب من
درین امر دل سان بران گمت
نمن بیت کس در جهان ناب جنگ
نمن آتش بهبه کر شیراز و دران
به گمت کر طمان آرمه و دل آزار
فریبنا چه نمت رتن بزم جوان
ژولوی بزم قیدی ز زندان کس
بهر آرزو جفر نه نغم کران

به بستر بل تند پهلوزده
برندان و دوان خاصگان خدا
مگر از غم یار و دانه زار
سمت سارا فسر نه بیه جگر لار
سمت آئی صبحی چو کیم اسب
دولک پادشاهن بلا شک و بنو
وزن آرمه و سه مه لعل این
چشم عریک پهلوان شاه آفرین
نه پهلوی کینه جرات اسب جنگ
بمی نور زن شیر نزار عرب
بمن بیت خاتون کرمی کارزار
کر و اس درین امر اک امتحان
کران پهنر بزم ژولوی ندوک
دولت و نمن یانه کر مو خلاص

چو در خواب نژادان یل نواز
بممت نغم گمت یار یارین جدا
صبح فلو و ز بران و میران تمام
سپین حاضر مجلس شهر بار
کرک عرض ای بادشاه زبان
چو کیم آرمه مطرب لکاکت بنو
دولک پادشاهن ما چه جبران گمت
هنر بر دمان شیر نژادان
ز بر دست ساری چه شیر غریز
رطن آن نژادان کیم اسب
آسی دل گواهی چو نیت پهلوان
اگر تها و منظر شاه زمان
دموک نیر و نرکش لمان و شان
امان چو و نغمی و نغم پهلوان

گوشه‌ها بام نیرت بر دل از شهر
 بمن نژاد ننه اس کله و دژ اس
 اگر بزم رشت آنه نک در جدل
 عرب فتح مشهور در هر دیار
 ز زندان کلوک و دوی بام نام
 گز بهو با خوشی دن بسوی وطن
 شهرن فوج گز نام بکدم تیار
 روانه بدنبال مردان خاص
 پیکان و نه نم آس فکریه کران
 بنه والو آن فوج پیداوگر
 بانی کرک گیره اندر نمن
 همه دنبال بزم هر جنگ جدال
 توکل کرک بر خدای کریم
 زهر سو سپین نمن به مشغول جنگ
 تبلیغ و سنان ما و گزگران
 و نهان شعله از تیغ آن غلایان
 ریهت گے کرک کردگان شهر
 زمین سر بر آبه مرد و نیرت
 رسته ست زن اکی ز بجه مستر پلان
 گذشت آنه کور نهام یک زن تمام
 ز خون قبله گز شد بملال گون
 زهم مرد و بیدند فوج کفار
 وزیر و کت فوج ساروی بیاد
 اینر ما و نوم گز نه پائے سره

بنه فوج سورد و اس باهر
 نمی گز نه سوز و کشتن سلی سوار
 بهو پز بهیله بنون نونه بدل
 نه بوزت شهرن چونک در زمان
 بنن گز نه بهتیار و نو یک تمام
 لیک بام غصت شاه ارم
 جوانان جنگی نه مردان کار
 کرک پانه فشان بن نقیله شهر ماه
 و دان در غم یار چار افسران
 بمستی گز آن آس جولان کران
 هر بر دمان نمن ننه اهرمن
 و چهوک بام گیره نمن و ترا دهک
 بجنگ عدو نمن سپین بنفتم
 بخشم و شهر آبی خوشن اندر
 صفا صفت نمن صفا خالی کران
 کران ده خن آس سر بادبان
 بکش آس لایان نیر از کمان
 نمی اک اس پل پلان گز مرت
 دوان پس اس آس ضرب سنان
 کرک غازیو سخت تر قتل عام
 شهرن زانو و دن فوج بریم پین
 پیران آس یکبیر نام خدا
 دینت بهو مننه خاتونه هند اعتماد
 مره خاتونه هند آم کر اعتماد

دلبران و مردان جنگی اس اس
 کران ننه و نمن سبت بزم کارزار
 چیه بزم شیر و دل پهلوان نامدار
 مره منظور نهام کریم امتحان
 و پوک بادشاهن دران انجمن
 بسوی وطن نیر نژاد و قدم
 بی چیده چیده کرک و دژ اس
 گزین زنده آن رشت خله خواه
 پناه اس از شهر دامن شهر
 انهن نیر نه گز نه تیغ بران
 بمن نژاد جوانن در دل خال
 ز حد خصلت بد نمن و ما و ملک
 کدک از میان تیغها بر دنگ
 رمان کا دین نمن زبال لیک سر
 خداین توک قوت بهتیار
 و چمت مرد می غاریان دهر
 نکت زن اکی نیر سپین پلان
 بقوت دوان ضرب گزگران
 پلان بود دوان جان از دنگ پلان
 زهر سو پیکان آسه جوهای خون
 بخشم و شهر نس وزیر پس دین
 کران کافران سر زنها جدا
 وزیر برک پس شاه زوراده
 شهرن شیر مردن رشیاد فساد

دلبران و گردان جنگی اساس
یکایک بمن قتل سارن گراک
سپن یله بیم شیر مردان جنگ
بشیری بمن بیت واره لادو
کدو یک قسم فوج سار و گران
بدلوانگی درای ساری نهر
که ک صفه اسناد در فلکگاه
چهره چانی دلیری نه زور ادوی
بهمت زوشیوی کتلک نینغ تیر
نه کر کینسه کر برو نط کن کس کی
صفا صف زئمان یکک از چارو
زیمیت کد ان اس پت پت قدم
نینغ و سنان بگرزه خدنگ

بمن شورنی پت کدو ندراس
نه کانزاه بمو اینوی کانه راک
بلا شک انوک سار عالم ننگ
نهر سار نهر و زبرنا و پیر
سپانان گردان جنگ اوران
بمیدان تلوک سخت جوش و خروش
و چیت غازیو موسی خن نپونه
کران اک اس اس همت بلند
کرک کافرن پاره نه ریزه ریز
کجار ستم و سام و اسفند بار
کرک جنگ زن پکنه کانه لودو
اما غازیان شجاعت نشان

قوی هیکل و زو لوسی نهو فرک
نه کینسه دتوک ضرب نه ستر لاک
پهوتی چاره دن فوج ساروی کدو
بهر گونه آنوک کرده ایبر
نقاره کرک سخت نهر و شهر
شراباه چنهن کهنه رود کنه هوش
خدا یا زه دن کر پین باوری
بنزد خدا تونوی ارجمند
و نه کپاه نه ند جنگ و زور ادوی
چنین کرد بادشمنان کزار
هز بران شیران شاه ارم
بدنبال نشان همچو شیر مردان
کرک از صبح تا به پیشین جنگ

گرفتار شدن چار بار از دست بی بی زیتون مجوس شدن

یله شور و غوغا سپن سخت نر
کهنزو دوس حال ستر ناب
وزیرن ز بی عقله خوشن
نر و ره کرک فوج بر همت نه خوار
دوباره انک بیه رشت از کمند
سواره بخنلی سپن در زمین
کرت کپاه زه ای شاه بی عقل و نر
شکستن دیوی نال ای بد سگال
دوان آیه از ششم در زنگاه

زگر یه پناه کرک زده شهر
دین و ای افسوس بر عقل شاه
شیرانی هنری کته و نس سخن
اینو دلولی گرتنه هتخبار می
کرک همچو دیروز از قهر بند
گرس پت اول گیه پیش پدر
کرت یله بیم شیر مردان جوش
فرن نام شبید نر نرا و کن قدم

پر ز هر یک نام خانو نه غوغا کپاه
کرک کهنه دشمن ز زندان رها
کرک یله بیم شیر مردان کار
همنه همنه گند غم تنه نار می
سلاح و سلب کرتنه زیب بدن
کرک حال بداه نس سخت نر
بدست خود آنت زه فوج نر
انوس کت ننی نینغ همت بر شم
جوانو کرک زوره نس کن نگاه

جوانان و چوک نند خوش شمار
 ریت گے پیکارگی لڑو بھوک
 یوانی کرک کر یک با صد غضب
 کله ترا و مودن یکایک نشت
 اگر چہوہ بن زندگی بکار
 د پوک دل محافظ تور بکریم
 نجب سپن ساری افرین
 وزیر و امیر و کس جان فدا
 کینزن کرن حکم گنڈو کمر
 کمر بستہ استناوہ حکم تیار
 سلاح و سلب نیرو تر کش کمان
 ہمہ رخش نند خوی مثل پلنگ
 شهن پورہ ای دختر کارگار
 بوا مرد چہن مدینہ تیار
 پنج منہ ندوی بوا مہم شرف
 مقابل گزھی دن علی صاحب
 گزشت بود چہن پانہ آن شیر نر
 دچہن بابہ بوا پانہ شیر جبار
 زہ میو آرسہ کر کا خدویم پیوان
 براہ مدینہ بجاہ چشم
 اما مس بلہ لگو بہ ضرب شدید
 طین نین نیم بار نراؤن قدم
 اما مس بن آسویت اک غلام
 زو حشت کوہس پٹ سوزن گشت

ز نیم سمندش مٹھانی غبار
 مٹھوک جنگ و ککھنہ اختیار
 تلو کیا زہ غوغا نہ شور و غلب
 کرو فوج بر باد تھا و نہ باد
 یہ ہتھیار نراؤد بجہر کارزار
 ان نام بستہ کرت از کمند
 وزیرن امیرن تہ و انشورن
 کرک بستہ نیم قید خالس اندر
 کرن چہوم مہ سوئی مدینہ سفر
 کرن ساری پور مردان لباس
 دن ساری تیغ و گرز و سنان
 سمت گے لئے اکہ ناجی ہوار
 کمر بستہ کت کرن زہ چہک از تیار
 چہواندر مدینہ علی نامدار
 باقبال شہ نس کرم مہ تلف
 نند شو پیوست چہودر ہر دیار
 اتھاہ کرہ نس بیت با کرو فر
 مبارک شہن نس کرن آفرین
 ہر بردمان چہک تہ بہر زمان
 بیائے علی مختصر کن کلام

داستان دیگر

چہو راوی لکھان آسوفیہ نام
 بلہ بیٹ بنو نہ فی ژوڈیار

چہرت پر ز لوک با ہم شخت نیوک
 بغم گے گرفتار ہر چار یار
 یغین کر زہ ژوڈی مہ نیموٹ
 چہو ماؤنہ زندی لوک استناو
 نمونام ہتھیار نراؤک ز نیم
 بہ پیش پدر آہ بس شامند
 شهن کر سہ شاباش تہ مر جبا
 قدم نیون دل محکم خالس اندر
 د پوس نمواس چہ حکم تیار
 ہمہ ہچو خود کرد جنگی اساس
 سواری دن کر نمس لنگ بزرگ
 رواؤد بر مجلس شہر بار
 کرن عرض فریت کہ ای شہر بار
 دیان چہن ران ملک شیر جبار
 سوارت گمٹ چہوم بخاطر ہی
 ہر بردمان سوئی چہو پڈ زوروار
 دنم دن مہ خصیت لہمنہ قرار
 برو بانو شہی چہک تہ شیر غریب
 لبس یام خصیت نہ نراؤن قدم
 اول در بیان آن زہ حال الام
 یغین آو خاتونہ گے تم نہید
 بصد خورجی سوئی شاہ ارم
 بجنگ نیم چہرت آسویت گمٹ
 سو مقبر و ست آواز کو ہمار

اماس اول فوروی ایدندی
 مژر چشم با دام کرتیم کلام
 امام بهام آسوی بهوش جان
 اماس لکان بهوشی بن بین
 بود خواب شیرین آسوی چکان
 سیهام در طرب بوس به غصه غم
 مبارک به خواب مبارک چو
 لکان پانه دیو هم سو ضرب لبید
 خبر کشته چو ناز جنگ گران
 رشت بیب زینونه فی تم بزار
 کسوت خلیس نه بصر لیس عنان
 خدا با به کتو گیم تم زور بار
 رسید بخانه در آمد درون
 اش ناددت نام مقبر غلام
 دن مقبر سار روداد و حال
 شدت گذت بین تم زور بار
 دست آواز اسپ بهوش بهوش
 بدنبال باران بهوش و ستم
 ننه دن بیک گزنه گاد سر
 چگونه بیک ضرب جان را سپرد
 گرفتیم تم امام آوددت بهوش
 بزوره نلت بیت پالش انم
 علی بهلوان خاصه جانوی بد
 بجنگ چهلان تنگ بیت طول

گک آغ میا بنو بوزی ندندی
 لکان خاک بر سر دوان زاندار
 گمت تنگ راه ز ضرب نال
 دهرت بر کردن مقبر کنگل
 رسول خدا شاه هر دو جهان
 نه بوزت دیوس مقبر یا امام
 بفضل کرمت خدا این چو
 تنائس خدایس هزاران سپاس
 کس بیت آسوی قابل کران
 بدست عدو پاکشتن قید
 گزیدون بسوی مدینه روان
 نهایت گرس کفت نه نراون قدم
 امام از غم بار دل پر ز خون
 پین مقبر دل کسم آتکاره
 بزینون پین سخت جنگ جلال
 دن و غرب سنگین لشت امام
 یقین بهوش زینونه از جان گو
 کران زولون بهیت سخت تر
 دورت نهاد مود زین بر سر
 نمونراو بهتبار بیکبارگی
 تلن سخت از گریه جوش خروید
 نه بوزت دیوس الدن ای پسر
 ممشا راه دوشوی شیر تر
 خصوصاً بجنگ لکان سست بیت

زه چوک آغ میا نوی بوجا نوی
 کھوان غم و دان ناله به اختیار
 کران تلبدن بهف نه بهوش چکان
 زه گوی کیا به بیدار کتو سلب
 گزهی کتو مر بهیت بی محرم
 خدا باد جانم بخیر الا نام
 مره آسم خبر چو گمت لوه نهید
 کرک یم بر حمت زینون خلاص
 دهنونهد و چو کتو چوه زور بار
 رانی نهتر چینه ظاهر امید
 نه بوزت امام دن زاندار
 بسوی مدینه ماند و غم
 یکے والدن دیو به غمکین امام
 امام از بهوش در غم گرفتار
 کران جنگ در جنگ بر کوهار
 زو حشت پین مژدن نه نام
 و بهیت دانه لش نیز نراون قدم
 زه مودل به بهتبار زولون بهیر
 و بهونا به افسر پین شیر مرد
 کرت پین بسته بیک بارگی
 دله کیا به اس جیلر کم کم و غم
 کرت سخت شرمند ملاس اند
 زه به بهلوان شیر مرد جوان
 اسی کر نه بهوش کتو گمت

مهر پنهان جنگ کرمز کنگره لوز
پنهان در او سوی روزانش بلع زیر
پنهان و نه والدین کاغذ کنگره
خزین غنیمت بهر گوشه جگر

علی صاحب سبب ناهفت روز
نه بوزن امامن نه فکرینه سر
خدایس خپن کردن نصرت عطا
سوآسی ستمها در غم ارجمند

لوآس ننهانی سو بو مرد شیر
سپین سخت شرمند فکرن اندر
دنهت والدین ثابته حجرس اندر
نمی بیت در حجره در کمره بند

برآمدن امام برای جنگ به راه مقبره و در اثنای راه آهوه منظر آمده

شبهاء کد امامن باندوده سخت
مهر طعنه و تم والدین سخت تر
قسم از خدا در رسول خدا
بخدمت کمر بسته حاضر مدام
کمر بسته بود اسلحه سفر
کرمه ملاقات با یکدیگر
نهتر و کفو غیرین کد مرمه سر
و بیم بدو نصرت نه نیرم مدام
گزینت نم سپین والدیه پنهان
کینه دل نه پنهان پنهان پیام
شهرارم کرمه عزم سفر
دعا دل کردن گزیه هر صبح و شام
به بوزن انان والدین اضطراب
پنهان پنهان اسلی دلی
گندان سار و نهجهار اسباب جنگ
بجنگل گمت اسس بهر نیکار
بناگاه هرنا بهر کوه خنجرین
علی صاحب پنهان و پنهان و پنهان

صبح فلو گندان سار اسباب جنگ
گرس زین کد نیز ترا و قدم
بمانان بوبانه نیرم مدام
کینه از انکس و نوک می پیام
ز موت و جیاتی بلمنه خبر
نوی گزیه بوزن رضا در دعا
و کرمه پنهان بهر از طفر
پنهان دل و نوک نیز ترا و قدم
برآمد برون بهران نامدار
قسم کیهو امامن نه راهی سپین
دل پنهان کرمه بهر از طفر
دنن می نه نهان قدم بکرم
پنهان دل کرمه دستتاب
پنهان انوس تمه لاکن پنهان
ز کرمه پنهان و نهان و نهان
و پنهان جنگگاه دور سخت و بیم
شکیل و لا و نیرس نازنین
و نهان گو سو خوش نشانه دلدار

پنهان مقبرین نام و نه گند کرم
پنهان جنگ با پادشاه ارم
دپوس تم بوبان و نه خبر غلام
نه دل والدین و نه بهمانی سلام
اگر اس فیرت بفتح و طفر
نمی بیت نیرم زحق و دعا
و لیکن پنهان ساروی بدست خدا
با مبد حق سوی شهرارم
و پنهان نه نیتی با م حضرت امام
دین والدین کرمه گزیه می و نین
گزیه والدین و انان سلام
کنوی ز نو سو مقبرین و نه کرم
کینه پنهان اندر کد دلی
کرمه رخت مردانه به ترین پاک
علی ولی شیر پروردگار
مقام درندان پنهان و بیم
پنهان آسو نهان دوان بر لبو
غلامس پنهان می فرزند و لار

آئین دم به هر نه مره زنده شد
 ز لان هر نه برو نه برو نه ز لان
 بهودی جوانه سهاه زود
 بفهر آولان نلن شور و شر
 به جنگل قدیمی به جهوم صبا
 علی مرتضی صاحب جهوم غلام
 سونت رود پیرن کرسول
 نیلی نهونه روزی جنگل کشت
 خمس آو در دل سهاه شبنان
 تنهی دیوه پانی علی به بیت
 کرت بسنه یکبار آن رت
 بامبد سرور خوشنود بود
 قدم پانه تراون بدنبال می
 تنی لوس دوه آونزدیک شام
 بسوی درخیمه تراون نظر
 پناه رود دوری بدرباکنار
 دوان گو مز رلش سوندرگان
 فخر نه علی شاه دلد سوار
 تنهی بوز فخی دراو مرد بهود
 رما کم کرد میا نو قیدی تنی
 جهو حضرت علی خاص پروردگار
 دچین نا اپهو بوسه باین خمس
 به بوزت دیس جبرک لولی
 با خلاص دل ز بر پایش نهاد

گزنهوس زاک هت نهونه روزی
 سولار پونس پنه شیر جبار
 کران آسوا ز راه دیگر شکار
 یوانی کران نس شلک از شر
 بهو کر بود پهرن بس کانه کاه
 فخر نام جهوم آس بهر شکار
 بدنبال بهودی خوشتر نشان
 بهودی نه بوزت سهاه شاگو
 علی صاحبین روز و شب بدفراق
 کران بدوه نیم میان رخا روا
 درختس اکس بیت نهاول کشت
 و چهان آسونادیر شیر جبار
 تعجب سهاه آس به حال
 پس از شام پویان جبارید
 درختس اکس بیت گذت فخر
 فخر آسو گریان کران زار زار
 رما شد فخر آو حمایه بران
 بهودی و نهنت ندره گوندر
 انیس کت هرن شیخ بران رود
 سو آسوم مره رگمنت بطمع دلی
 نبی صاحبین بار دلد سوار
 خوشی نازه آسم مره نبرم مراد
 دیانی مره چیم ناو حضرت علی
 کری سرور اسرفدا پاین

فرد را و دنبال آه و دوان
 بهت رود در جای در انتظار
 و جهون بیان دنبال آه و فخر
 به کس نهونه کتو بوداری شکار
 فخر گفتش ایمره ابله کلام
 کنوی چه سینه جهوم بیت شیر جبار
 دیپیانم به انزن زه زدی رت
 بهلس دل ز لوس نزنه آزادگو
 کران رای دل قید نهاول رت
 تنی آن ایمان خدا جهوم گاه
 اندر زار و درخیمه مرد بهود
 فخر دالونه گه سهاه تنفر
 پکان گو علی مرتضی دوز نام
 یکه نیمه خاص بر پای دید
 علی ولی شاه دلد سوار
 علی صاحبین رود نه اختیار
 دوشه بیجه نورم بدرباکنار
 به قیدی یوان جهوم نه نظر
 به بیت کران کریک کم بهود تنی
 ایسناپتی پور حضرت علی
 نهایت نسد جهوم بخاطر هوس
 به کس بهوم بیت کم کرس نامراد
 به بوزت بهودی سرن شاه
 کدوم بهانو مطلب نهوم لادنی

<p>زنانہ ان پیش شیر جبار سب کیا گمٹ پھوٹ کر ہمیں آسویا حسن و جمال بے پاک چشم انداز خاص یوان آسوگہ کہ سو صبا نظر کس پورہ بہرہ بلکہ بد گفتگوی و نہت نہت پلوس تہی شکل دوبارہ آدہ و پھودہ سوی بالمال امی پوزہ چہوم مرہ ٹہاہ لملول گنہگار فی سوی چہو آمرزگار نہ بوزت علی صاحبین کردعا بر حمت ہمیں کرنے عفو خط خدا بن اجات کس کردعا پھوس دل تلوس سار غم نہ ملال فبیلہ بین سہرودن ان گجک دی زجک سار آوارگی</p>	<p>پچھک شکہ و جگر گز سخت دین با علی مرتضیٰ بوز حال ہمیں ناگہان گو ہمیں کن خیال چہہ صاحبین دل بصورت بلال امیں کن و چہان آسویا پیدہ تر سو بومرد و خندان سٹہاہ حق پرست کس خالق نام صورت بدل خدا زانہ کس آسوگو کور کن کران عرض ہمیں وہ تھا و قبول ہمیں پندہ بنی پرانوس حسن جمال بسوی حسد او نراض و سما دن بہ صورت نہ کرتن جوان بوالس پین حاصل مدہ زنا ناہ پین نازین نازہ تر ہمیں بنو بنوی سوی حقیقت نین نوی لگو علی صاحبین کمال</p>	<p>پس مرتضیٰ ان مہ کرتیم بیان اکھاہ آسویا صاحبہ لاه پر کمال ڈلک نہ ہونہ ہونہ گز بھی ای بد ز صورت چہہ نم اصلی معنی تلان امیں نراہ ہی ماو نہ راہ دوری لکس سخت کھوس دلن بولست نہ روزن جوانی نہ حسن و جمال نہ بوزن کنی نیکے دراو نن دعائوہ کردہ سوی پروردگار پری کلمہ دن نراہ کفر و ظلال خداوندگار ازہ چہوک ذوالعطا بنو بہ دوشی ہم چہہ نری کن یوان زنانے لبس بہ حسن و جمال زیادہ لبین صورت ازہ پیشتر پروک ساروی کلمہ یکبارگی مریج خبر چہہ زان زندہ حال</p>
--	--	---

در بیان رفتن والدہ حضرت امام حنفیؒ و پنی فرزند شہر ارم

و بہرہ بنی زینون جنگ کردن در

<p>پین القصہ والدہ خود نیار بد نبال فرزند عزت نشان پیکان دراپہ از راہ انگوہار بنا کہ سر راہ دورہ را بدید</p>	<p>تو گل کرت جہر خداوندگار زہ پٹ والدان نرا و نہا قدم وون در فراق پسر زار زار بڈت کہہ فکران اندر زین نام</p>	<p>براسی سوارہ شدہ ثرون ز شہر مدینہ براہ ارم ردا سو دران کوہ بجای رید کہ آیا کدام است راہ مدام</p>
---	---	---

وچین آسودار منّت امام همام
 وچین نوره فوجا یوان از قهر
 سوارا نه منوره فی الفور دراو
 نشان منقرن آسودار منّت بیان
 بندی بمو پوره کمرس غناب
 کرت چمک پکان و اتناک قبا
 دله آسوده دخترا پادشاه
 هناه شرم کردار و نهو چم و خم
 بنویس اس نه بیگانه ملکن به غیر
 دو به اکه اسی ده پانس لوال
 نه بوزت سه زیتون سپن خشتناک
 گمانه زه چو کبیا نشانه مریه
 نمی آخی پانه کر مک سره
 به حسن و جوانی زه کون مج ماو
 مرک با مریه مارکن کهنه چو پنه نور
 بصحت مریه کرمی بجای و تقا و خوش
 برای خدا نرا و ششم و قهر
 گزین کن کو زه چو نه مریه تنگ
 دین ضرب شمشیر اک نش بر
 بفضل و کرم والده چیه خدای
 دوستی دوان اک کس ضرب نیغ
 دلت گونه زیتونه کهنه سخن نور
 پسر چاک شد نیغ بر سر رسبد
 بگردون کند ویش گشت بند

کهور والدن ختلیس فرخ لکام
 گرن پٹ دوان سخت جلال کن
 سوکی والده آوزن نیزواو
 چیه پرن پهی بیبیتون جهان
 زه کیا چمک گمز بیجا و جاب
 اگر چه مریه از عقل معلوم کر
 سه از پرده شیرن چیه مشکل کنه
 یه حسن و جوانی کرینه و فا
 چو دد کار نی پوده پرون نیر
 زنانه پهن گنج خالک اندر
 دین نس بندنی بی نرس پاک
 نمو دپوسه فیرت انت یام دور
 زنانه به در اخر چیه مردان زه
 دپس بیبیتون فیرت نه تنگ
 کردون تقاه اک کس سبت پور
 مسافر مریه آو کته در راه تنگ
 مریه کر کشمش بن به بالکل زهر
 بخشم و قهر آیه زیتون تمام
 بفضل خدا رتو نمو بر سپر
 سپن زیتون منّت تتی نیغ هر
 زبان و نوی بر سپر سید ریغ
 دوستی دین ضرب نیغ از قهر
 سر پاک زخمی شده زان پلید
 سپن سخت عاجز گرفتار روزار

پکان گیه منّا دوزن لول نظر
 اتحن نیزه نه گزیه نیغ بران
 یوانی نمو پوده ناوا نشان
 کمر بسته فوج زنان بیت یوان
 کبیرن نه پانس به مردان لباس
 دماغ پسر مریه زه اندر پنه نور
 زه اسی دخترا پادشاه ارم
 مریه و نوی صفا کال و اتنی جفا
 عمر راورت دن ذرا کر خیال
 چو بهنر مرزن زاه نه نیرن نیر
 زه کمره پا طه کر فخم زنانه مریه
 رکابو نیر و پنه فی بیم زه کهور
 اما بوز کهنه چو خیاله نه نراو
 مریه با شرم مردان بهمنش چو جنگ
 دپس والدن مریه کر زیاده خوش
 مریه کر عاجز کن غریب زه جنگ
 زنانه نه مردن چو کر جان جنگ
 کدلت نیغ بران کدلت از نیام
 پتوس بیت پناه ضرب تروانی
 نش ضرب کس به کس کارگر
 پنه والدن نیزه لای لای برور
 نمواز پسر رتو سب لای سر
 پنه نمو بیکیار لاین کمند
 گرن التجا با خند او ندر کار

الهی زه چوک بڈ سمیع و بصیر
 ربانی دُخم قل بفضل عظیم
 خدا این عاقلان مستجاب
 پیکان بیت همت استغفر غلام
 رُتن گردین مقبرس ای غلام
 پتے ماریم مادر با صفا
 زه پت فیروز کھس باین کھس
 و چسب شکر اکل طرنت دگر
 طکان تہو سو غیرت امامس دین
 رُتن ماتنی والدہ از نئے
 بیکدم دین ناز از کوہسار
 طکان پرزہ ناول پهلوانان
 بخشم و تہر آد کر تل کڈت
 ربان والدہ کرنے از بند سخت
 بہ کبہاہ وانی کبازہ رُتن کند
 اکی زنجیر نزلت کرت پائمال
 علی پهلوان با بہیم ذلالت
 بضرب سنانی کربانک زہ زیر
 زہ مارت رُتن نیم تم چار بار
 نئی نزلہ ہی ماژ رُتن پانہ سر
 زہ نے وائہنگ اک گرہ ایوان
 کرت مارہ آوارہ اندر جدل
 بخشم و تہر آہ زینون دوان
 زندہ ضرب خود را بروند و نر

زہ چوک عاجزان یاورد شکیر
 الهی سپاس نبی چار بار
 بر حمت طکان لس کرن فتحاب
 بنا گہ امامس بدل پو پنبال
 ہٹہاہ والدس بیون حب تمام
 زہ دوبرس بار منزل چو بیوٹ
 پتے مایوان ڈیشہن کاخہ سوار
 کران جنگ ڈیشہن نمی زورمند
 امامس بہ بوزت نہ جبرنت انن
 فرن گرد بدالسوی نراون کند
 و چسب فوج بسیار شجر گزار
 نکھ آوتہ پرزہ ن دلہ
 کڈن ژنڈ نراون کمندس ز
 بہ ڈیشنت سہ زینون سچ شہناک
 ربان کوہ قیدی زہ کر تخم زبند
 پس تم بہ چچم والدہ مابہ
 و بان ناو چچم مہ امامس شفت
 مہ اسوم یقین نمی ضرب شہید
 کرم قید و قید خال تم چہار
 مگر والدہ چان ڈیم دیر
 کر باجی مہ نیت والدہ قید خان
 امامس ج پو ش بخشم کمال
 دین ضرب ششیر بر پهلوان
 بلترید زینون از جای خود

گیس بو گرفتار بند الیم
 پرچہوم نثرم عزت ز دست کفار
 براہ دگر آسودہ امت امام
 منہ والدس اسوالفت کمال
 بوژانان چہوس مقبر با وفا
 سندین باین راہ ماگزہ کر بیوٹ
 کوہس بیت کمت دور نراون نظر
 اکھاہ نیورٹن اک بدور کمت
 دین آسہ زینون آخرتے
 دوان آہ گوشت گرفتار بند
 نظر نیم دژن ڈیشہن زینون جان
 گرفتار بند کمت آمدہ
 بفضل خدا و بہ نیردی بخت
 دین لس زہ کس چہ کمتہ پو اک
 زہ چہوی کبہ زمردی بخالہ خال
 بسوی شہدا عابدہ ساجدہ
 دین نام زینون ایمر دشر
 پتہر بیوٹ نہ گول از جان شہید
 بوید زانہ چوک زہ زندگی پتہر
 لکس ضرب ششیر گرایہ زیر
 بہ کر تخن ربان چوک ہامن بدل
 بجز حکم حق کبہ چہو چاکو مجال
 امامن نسنز ژنڈ رٹ بر پسر
 بزور سپر ضرب او کردہ

کوهس لایه بی بد شمشیر نیر
 نه گردید از جنگ آن شیر تنگ
 کرک پنج بازی نمود تا بد بر
 کتاره کون ولوی اربغل
 سله ماه اک اس پت کتاره تنک
 چونه زخم کس بر دگر کس جوان
 کرک ز پرت نامت کتاره لطای
 دن چنگ نش در کمر بید رنگ
 اما سن بن دله شیر نرس
 سپن تنگ ر جنگ آن شیر نرس
 انیس کت رن همچو یک رگل گاه
 کرمی سورا و جن مشی کبر کین
 برای خدادون مه کریم رحم
 ژه بدخواه چوک زنده نرو زنده زاه
 بلا شک بو بدخوی پسر بر خطا
 کرم نوبه دن یونه کفر کتوم
 مه مارن دن آزاد نرو دن کت
 بنام خدا سونو جهان فدا
 پس والدن بدوده بو دکنه میانو
 گزهی کر ژه راه خوش نبی مصطفی
 مه زانوم لبوم از مراد درون
 بجلدی نوم بو کرے اعتماد
 سو پیشک بن سر زده افسر کن
 پین پان مه ملک گردان کرم

بنو شش دن گویس پیره ریز
 کرک اک اس سخت نروه برون
 نه کس فتح کرده کشت زبر
 اما سن نه شمشیر کت از نیام
 اکس اک کن پاره پاره تنک
 کتاره دتخان شعله دن دوزخ
 هر بران نم کینسه کر زخم ای
 دودستی بکشتی سله ماه کر نه زور
 کتاره نه سن دن زه مکره کرے
 کرک بر زبان یاد نام خدای
 دیان پروس کرک دن ژه ندیر کیه
 بجلدی کرک نوره غیرت سوال
 اسی کیا ژه حاصل اگراره هم
 روشت کرک والدس کن سوال
 برای خدادون ژه کریم عطا
 پس الدن نام ای فی عقول
 بنی دن سلمان کلمه پرت
 نمود پورای مادر هر بان
 پسند کر کرمی راه خدا چنگ جانو
 دو باره وطن پیرت نیون برار
 بظا هر گشت سخت پهم ننگون
 دین می مه آسوم ز جنگ بلخا
 سو سردار پنهوی بو شوهر کن
 سله ماه ملک د پهم سله ماه پیدان

دیکن سه ز نیون جنگی پلنگ
 اکس فتح نه اک شیر نر گزنه دن
 بغیر آیه ز نیون اندر جدول
 کتاره کون از بغل با من نام
 دوشی اس پر دل نه جنگی جوان
 دچخال اس خشمین کرمان زور
 دیان آیه ز نیون بختل پلنگ
 دلو س نه سواز جای شود او بر
 بدو دست رگوش اما سن کمر
 بن نه تکت سی زین بر روی
 بقوت دست دن نر ت بر زین
 متهوم دغدغه نه یلا فی خجال
 اما سن پوس دن بو ترا دنده زاه
 پیس بو خیا لکس پایمال
 مه از جان دل بین ایمان بوم
 دن بخشس برای خدادون
 بجان کونه مالو سوال خدا
 کرت دشمن پت کر پهم جان
 دن مرضی پین چهی مدو می وفا
 سوئی والده با هزار انکسار
 پس الدن کیا نه آسوی مراد
 مه پس پهلواناه کرم پایمال
 تو می پالشی سخت مردان کرم
 سله ماه شاهراوه دچهم نیون

برا برمه کاٹھ پالسی آوے
 سٹہاہ شاہزادہ لدم فیضان
 نہ بوزت پس دین ای سپر
 بوات دن گیس خوش ٹہنی روز
 اماں تٹی ورج اسنے تہر
 کبترہ تہن آہ دراہ دین
 نصیحت یہ از گوش جان بڑی
 بروہم پاٹھ کن تہونہ فکر و راہ
 بحال کرزہ آواشت روز بروز
 کرد عقد پدا سہ امر خدا
 کرس پر پتہ تہونہ خاطر جمع
 فدا جان کنم در امور رب
 اماں پس چہوم مہ بھوت قسم
 بوروز اگرے غیش خالص اندر
 مخص سین والدہ ہاشم
 خیال آمدش اینکہ زینون اگر
 چہہ زینون سٹہاہ پہلوان روار
 پس والدین دشمنانہ جوان
 اماں پوس بیوم درد خیال
 چہہ زخمی گزرتہ انس بے تنگ
 کرن عرض دست بستہ ای کرم
 برائی خدا دن مہ فی بخشم
 اگر چہوہ نہ مہا نوی تو ہی اعتبار
 گز بھی خوش نہ گندت مہ تہونہم

مراد دلی کینہ نشس دراونہ
 پش کن مراد دلی از بوم
 مہ مارن باہستہ دالن تہر
 اگر مارہ ہن این غریب اسبر
 سین شاد آزاد از بیم و شر
 اماں پس نام دتھ زود تر
 بخد مت اسس لہ ورتب روتی
 بصوم و صلوة و با مخر خدا
 خودی نرا دل تھا و درد روز
 اگر چہ سین والدہ انت رضا
 بغیر از تو دن کاٹھ لہمنہ طمع
 پس دین بہانہ زور آورہ
 بہانانہ پوپانہ زمین ارم
 پس دین گزہ حوالہ خدا
 اماں قدم نرا د سوئی ارم
 کند نقص عہد و شود جنگجو
 اس نش چہو کیاہ عہد سی غبار
 گزشت کیا زہ اہم نہ بازگشت
 چہہ زینون زبردست بہک جلال
 نہ بوزت سہ زینون سین تہسار
 کبترہ کین ز رختہ بدہ تو ام
 ژہ نہ والدہ چالشی پت فدا
 بدست تو وادم ہمہ اختیار
 اماں کرس ہستہ از ریمان

جنگ نامت جیم سٹہاہ پہلوان
 مگر آسہ نے بخت کس کا سہ بوم
 یہ دنوش سین کریمہ شر کشمش
 یقین کرزہ بوزاہ نہ بختیہ تہر
 پرن کلمہ از روی صدق و یقین
 ژہ با والدہ گزہ مدس اندر
 زخانہ نہر تہونہ نہر کہ زراہ
 اطاعت بفرمودہ مصطفیٰ
 بہ شہرت ہی پورہ نہر تہا
 اجازت گزہ ہم دلو علی مرطی
 بوخد مت کری والدین ورتب
 بہ کیاہ چہو کن نان پانہ بکناگہ
 بہت بار چیم قید خالص اندر
 بفضل خدا میرہ نے دل مہا
 روانہ چوشت اندکی بیشتر
 سر راہ با والدہ نہک
 تٹی فیور پتہ آو جلدی دان
 بو فکر کن کین دل مہ سرگشت
 وئے ماکرم والدین بہت جنگ
 اماں مہ تھادوم نہ کتہ اعتبار
 مہ نہر مندگی برو تھی تہمنہ کم
 کرم راہ حق دن پش پان فدا
 گز بھی خوش نہ وعدہ بروی بوزتم
 کبترہ تہن بہت زینون جوان

مه و عدس نهندن چنه اغنبار
چهو دلول پلان کلمه از بهم جان
گمزدالده چهم مه از زخم تنگ
بهر راه اس تنگ آنک بیه
هستن رخصت از دالده باز بهم

مه آردا و ختر چهم بیه بار بار
بیرت کلمه دلول کرت جان رما
نداردن ثاب بارای جنگ
دین والدس بیرون نشاد نشاد

یهودی چو کرد در جنگ نالوان
یهودی چنه آسان چنو برغا
یهودی زده اسک بنک مایه
کرک نهونه کینه و سنال کشاد
قدم تیز تراون بسوکی ارم

رفتن زینون بهمه والدۀ امام محمد حنف در شهر مدینه

چو زینون با والدۀ نذر دوان
سبیه وی بدخوی بسین شرار
دین والدس ختم ای پهلوان
کرت بسنه ختم زه چو کنگر دوان
دین ختم و نک یانه مه حال خویش
دین نس پین کیفیت موبو
دین ختم پروی و نه بدی زینون
بر زینون بد باوی بلا فال دین
بنام کم کم پهلوان دلیر
بهر سوخت اسندوی آسونور
متقابل ختم آیه یامت جنگ
این تنگ و جنگ خوب یاربغ
چنو کرکه ششی به یکبارگی
دین دین و دین بر دین باهر
نه بوزت گیس پاک بیرت بدی
بروم کلمه در ایس دین از راه دین
بیرت کلمه بولش کرم در لکاح

چو کنگر کا فراه آسو بر دین دوان
شکار س سولور و انشوی فوج همت
کنک چو کنگر زنی و کیه چو جان
دین والدس کا فراه روز پیت
دین نانه کر راه رفتن به پیش
به چهم و ختر بادشاه ارم
گندت کیه زه انگر لنگار دین
بل زور مند است زینون بنام
برور و لغوت انم ارم بریر
یهو فرزند میالوی امام حنف
هر برن نمی کر به در جنگ تنگ
بگرزگران بسنا نهایی تیر
امان نکت نه از باره کی
کرسی رینه ششاش بیم استخوان
مه پیش مضطرا کرد و باره لدی
امام همامن با تمام دین

یهودی قوی بیگانه زور دار
یوانی شر برن رن بر دین
این مکمله زه بیم لوموان
زه نه آیه کیه نهونه دین تراوت
تنگ والدۀ آیه زان گفتگو
به چهم زوش امام حنف حرم
دین والدس بوز ساری دلیل
چنه شیر افکنی کاروی بر دین
امس کا خه اکها کرکت لوموان
قوی و دلا در سهاه بر شرین
چه در جنگ تیر و چه جنگ تیغ
کرک اک اس پت نهایت تیر
انهمس کت دین چو کلر تر
مشی زور و قوت نه ثاب دین
کرم توبه از کفر و زهیل نکین
با هر سنه و این ننی بر دین
غلامی کری دین بشام و صبح

اما من نه از جان دل گرفتار
 پهلوان نه دلخواه عزیزه اس
 سر راه با من شود چو سبک
 من اینها کنون در مدینه برم
 اس پست بود عاشق زاپه
 سخا بهیم ره دادن اصلا ترا
 هر براسنر بوز بقی پیوم بیم
 این پست بسته مهرش سرسری
 دین والدن امی نیمیننه زبان
 بیکدم خمد ایا نه آنی نوال
 اکی نیزه بنین کرس ریره ریر
 رما پنهنونه کره من نه از بند خویش
 یهودی کذت آونینخ بران
 رمان ضرب هر دو طرف بر سر
 اما والدین آمو ضرب گران
 بر خیم سرش زخم دیگر رسبد
 خدایا بحق بنی مصطفی
 بعز علی حمید در نامدار
 سر راه مرن بهمانو کر گزته جان
 کرن زود از بند ظالم رما
 بیکبارگی با و نشد بر وزید
 یوان در بنطه کو نه کینه نه زینهار
 تلن ایلیمه حبیب ریک نشان
 هر دو بطیبه رسا بند زود

پس بیست بنونه فرحت حصول
 اما من کرن بسنه از بهرین
 نه من صفت دار بنون خو
 نه بوزت یهودی پس شلیمند
 بر خیر عشقش گرفتار بهوس
 دیوم باره لاله اندر ارم
 دزان گوس در جای خود دل دینم
 تو بگذار این را من سچار
 جها کر مه ان نیرده کتخاه در بیان
 دین بیست بنونه خرم آنه
 نش پهلوانی بنس رستخیز
 سندس کلاس کرن نه عمل
 دین والدین پوره ضرب سنال
 دیان ز بنی نامت نمولا گو جنگ
 بر سر سخت امت ز بنین جوان
 بر خیم دوم کبه نیر نا توان
 رجهوم شرح کر ظلم ظالم فاه
 مره از دست این ظالم بدخور
 مدیس اندر و اتنا دم دوان
 کرن ناگهان اینزنا ریک و نار
 زهر سوی آن کوه سخت و نیر
 خدایا نکاح موز روح الاین
 مدیس اندر و اتنا دوان مکان
 کرن وانه والوسی دو گانه اوا

چنه نیمه کینه سر اسراس
 مبادا که جای کت زینخ کین
 امام جیف پانه گو در ارم
 دین والدین کرن بیانگ بلند
 کجائے میروی دلربای مرا
 بهرگون که یابم و را آدم
 دن بخان بنین از کرم یادی
 و گرنه بما بایدت کار زار
 اگر بهوی زمردی بخاطر خیال
 یو پالے پیر زهس کیه کرن چو کت
 نمس بولقی ز فرزند خویش
 پس پانه مشغول اندر جدل
 بشدت ذنک ضرب بر یکدگر
 نه کانه در او غالب کانه آوننگ
 دوباره زینخ یهودی پلب
 کرن آرزو باخش او ند جان
 با عز از آن چار یار کبار
 پناه دم نه زخم در مدینه ضرور
 فحیال اجهت کرس در دعا
 پس این گنه در آن کو هسار
 تلن هر طرف نبوت کرد و غبار
 زه وس ای این دن روی زمین
 بیکبار جبریل آمد فرود
 بشکرانه نفلایه بسوی خدا

بزاری کُن سوی باری دعا
 خدا یا برحمت ذنم نس امان
 ز درگاه تو چهوم بهوی التجا
 همه باد و باران شده هر طرف
 دین زلو سوان پیدیت جنگ من
 دین پیر بپنونه کباه چانوبای
 بشادی زه یک دن بفران من
 زه پیر بدلیافت کربا تپه و کلام
 دنی کباه مرنه آسه هی تپه بند
 زه تپه فوجی چالشی کبای بنی
 دین نام فوج کینه نیوک
 ره شهر خود را گرفته به پیش
 تپون فوج نت باغسی اندازی
 رنگارنگ گل نه چمن مابرت
 کنوی زلوتنی رود پانه کھنت
 گرسنه گنت نشن لب از لب
 پیره پیو پیره گو تپهوس سارناو
 انکنا بجلدی تنی خوان میوانو
 پس باغبان گنت هم نور دور
 قبولی تپوم شربناه آنه جان
 تنوی بوز تپنی باغبان گو نرود
 بو سنی کتوره پیر ادا گرم شیر

الهی نگه دار ز تپون را
 زه چهوک پیتن عاجزن سنجک
 اما س کرم فتح و نصرت عطا
 بهودی شهماه برو تپه نه پین چکان
 نیامد دگر بار بر جنگ من
 ترهک بد گز تپک آسی بانوشی
 بگو خواه من تپو به بنگاه من
 جبا کر مگزه خیره سر کافره
 بمده فوج نمه پت رتن دکن
 بهودی شهماه دودنه گو تپه قرار
 سوی قلعه اما بحسن سلوک
 رسیدند در شهر کردند جای
 سلاح ساز و سامان نمی گذارند
 بدروازه بلغ شاه بهود
 پراکنده شیدا گنت بر تپت
 دپین کهور آسه نظراه دولان
 تنی باغبان سوی آن باغ او
 بو حجه تپومنه کهنه تهاوت اختیار
 بو کر گزه کروانه پیرت حضور
 تپون دپوسه منظور گزه رودار
 کزن فکر آبا چه خواهم رلود
 گره دانه دانوی انن دکلکان

ز دست بهودی کریمه اللسان
 زه چهوک یاد هر غریب و امیر
 پس از رفتن ح الدو دپشرف
 دپین نه کونی آو کی پهلوان
 شهماه شادمان گو دورخ گرا
 مگر کرون ز فرمان من سر کشی
 دپس پیر ز تپونه ابجد خام
 دماغ دپیری مرنه موده دوه
 انضن گند مژر تپم نه پانی ننی
 دین کبای کرسن دکی بهودوار
 پین پانه ز تپون بهراه تپش
 به باغ عجب بهر آن نیکوای
 سو باغاه عجب سو مپوه برت
 پچو دربان در تپو بخود پانه رود
 دزان دل از ان سوزش تاب و
 کون آسه ناکهنه مرنه کتپه پوان
 دپین دشا من گز تپه ناز سانو
 بهوسی بد بو در کار گزه رودار
 گزه بهوم مرنه نزدیک از هر مکان
 مگر انزه فی تپنی آسی تپار
 بهو بهنر تپس دن زبان دپیر
 قده کار نوی بر سر دیکدان

رفتن باغبان در باغ و دیدار حضرت رسول الله ﷺ

بسکبار از خواستش کردگار
 ملائک طهاره و سجدین و هبیب
 بخواری گذشت بیوک سیدی
 و چون پادشاه رسالتی
 که اسی شاه دنیا و دین البغات
 روان دوزخس چیم زه کرشمه
 اوث کتبه ایمان برت المنان
 بصدق دل و دل مسلمان بنه
 و سیت پیبه زولانه زنجیر
 چو اک فیدیه سالو باغس اندر
 امام حنیفین بکنگ کر سه ننگ
 یهودی شریک سه دره رن
 زه گزه زود در باغ پیشش
 دعای تو شد مستجاب از خدا
 انهن گند مزیس گزما فی بزود
 نزد نازه برخواستن چو لبحهار
 الهی زه بوینی ثناء و سپاس
 منور دل و دیده ام شد یقین
 پیش فکر اندازد چو فوج گران

پیش نیست در دوسنه کهنه اختیار
 رطک نه کرک یا نرنجیر
 بزاری دوان سخت نردل و نیم
 گیس پاک نیرت از ان نرس و پاک
 دای ماه برج یقین البغات
 رنمود پوسه اسی کا فربے ادب
 کفر کتبه تراوت لبوننه امان
 برن کلمه ایمان ان در زمان
 غلامی لبین نه زلوس بیم و شر
 چو نلس نا و زیتون جنگی جوان
 رن نم سه در جنگ چو روباه لنگ
 کرن فید دره سه بیچاره خوش
 و نش سانه پیغام تعجیل سان
 زه جهوی خود رسول خدا برود
 لیک اجر کامل نه رب الودود
 فرج باب گردید گل گل شکفت
 ز کفر کفار ان بو کر لیس خلاص
 پس از گفتن حمد پروردگار
 برس پت بهت پا و شاه پادشاه
 چه گونه بزیتون رسا نم خبر

بخواب اندرون دیدار خوش نصیب
 یکان پیش نه کهنه تدبیر
 یکان و الو نزدیک دوزخ شراب
 دن جامنی چاک نه بیو بخاک
 بو جهوس زار و مظلوم عاجز طهاره
 جهنم کفارن چو فرمان رب
 پین یا نبی دن بو ایمان آنه
 مسلمان شده یافت از غم امان
 دلس حضرتن گزه زه دن دوز
 بکنگ نلس بلر پیجهونه کا نه یوان
 انهن گند کرت سوی شریک لیل
 دوان ننه بهمه ناله کران سینه نش
 دلس جهوی دیان زری رسول خدا
 بهر غم زه اصلا مکه کرده دود
 بو از خواب شد باغبان شویار
 بدرگاه بردان ثناء با گفت
 بدیدار سلطان دنیا و دین
 سوئی باغ پیغام بهت گویند
 چو مشکل طهاره میون داتن اندر

آوردن باغبان برمی بادشاه شیر بهر آلود و نوش کردن بادشاه

کرن بادل خوشن مصلحت
 نمین گووه گالت بهوی بگال

گزه پیموم به آخر نه پس نه بهت
 ان زهر فانی نه تراوت و دن

دن ننه سیت تراوت لبح زهر لیل
 اکوره برت بهون بهو بکن نه پس

شهنشتم کرس کرت کبازہ ژیر
 جوانی رگہ چارلس گبرگو
 مرت بام گو کافر بد سیر
 کرس بیب زینو نہ لوری کلام
 دین عرض چوم داره بوزم کنه
 امام الهدی خاتم المرسلین
 خدا چو می هر بان راضی رسول
 لکان گند مزرس نه باوس کنه
 نه بورت کرس بیب آفرین
 شیش از غم و غصه آزاد دل
 نبرد رابه از باغ عالی دماغ
 کرس مر حیا نم سندس ناکس
 سمیت اس نم باغسی اندازی
 ششپ ژمان گبه از ادای دین
 گیک چوک که هر سو بیک دن نرط
 جو شیر زبان کافرن پط دوان
 رفس پنه سهره لن کران وودور
 کربا جنگ با ششیر روباه لنگ
 پنه چمک ژمان کافرن لار
 کرس کافرن سخت نرسل عام
 زن و مرد و قلعہ برنا و پیر
 کبیره دین فید زید خان
 شهنشتم کرس کرت کبازہ ژیر
 همو ملک از حکم نروان لوت

بوجوین لجه نه تریشہ الومت ژیر
 دست بوخته کنی پیو بیکبارگی
 بخورم دلی ژاد باغس اندر
 کنوک چوک جو اناه نه کیا چوک ژاد
 حقیقت پین سرسیر بو و نه
 دین کلمه دیونم ژه کثره زودنر
 غم و غصه نراون مردوارن لول
 یهودی ششیر بر آسوبر و دینت
 خدا پور وینی ژه دنیا و دین
 پین نام زینون سختی سوار
 برس پط بهت کافر بد دماغ
 بخورم دلی شش مرخص کرس
 سلاح و سلب بالسی گند گندی
 ژمان گبه لان اک کرس پط پون
 کھیک ژند از حد گیک دن گط
 دین نه کهور در میان پط رتی
 اشن تنگ و جنگ کافر ژوپور
 ندیدند و جنگ چو ناب سینه
 قلص نام نراون گیک ماه مار
 گلت بم ژلت دان قلص اند
 دوان نه پوان جمله مانم پذیر
 بجلدی کچن نمہ زرنان زار
 دوان هر یک بر سر بارگی
 اندر ژابه شهنشتم کرس کرت کبازہ ژیر

کتورہ پین شهنشتم کرس کرت کبازہ ژیر
 دین جان بخاری و آوارگی
 بعثت کرس کرت کبازہ سلام
 دیو سی کم ژه تیون حقیقت مرید
 مره در ثواب بو حکم شهنشاه دین
 نه دل سپر تیونہ سانی خبر
 اماں پنه شهنشتم کرس کرت کبازہ
 لکان مره موگالم زهر سباله و
 شهنشتم کرس کرت کبازہ سباله و
 اشن کرس کرت کبازہ سباله و
 نه ویشنت نه حمداه پین خالفش
 سوئی فوج کفار خنکی پھر
 برا ہیخت از شهنشتم کرس کرت کبازہ
 دوان نالا فوس اریان کھوان
 بهر جای بی بیب زینون جوان
 کله اس نراوان شهنشتم کرس کرت کبازہ
 نمو کرس کرت کبازہ سباله و
 گرفتند فی الحال راه گیر
 ازان بلغ شذنا بقلعه تمام
 کرک بند برنه تلوک شور و شر
 ز سوئی قلعه آویرت دوان
 رمانی لیک ز امر پروردگار
 اشن کرس کرت کبازہ سباله و
 کفار و دیوک گو یهودی سباله و

فتح پیدین لیوان نم تنگ کرک سر بر ملک سحر و رام نمود پوسه فیرت پین چو صلاح چهره پسته کمر گل گداز سر بر امام بهرام تنوگمت بهر جنگ ره باز گشتن گرفته به پیش	سراسر کرک نم یکا یک هلاک لوک مال دولت نهایت تمام مدیس گزافا گنه فیر و گره بشی کھور زده لھاوک تنی سانس ازینجا بسوی رام فیر بهت اکوت باری تیر بر شهر خویش	برابر زن و بچه بیم بر دھڑاک امان لیونمو کافر و پید رنگ کینزن دین دن چوکیا مشوره چهره اس حکم دار شام و صبح چوک نمه مہ چیم نی بان مصلحت کنوی ز نو سودر جنگ ناگز تنگ
---	--	--

رخصت گرفتن امام محمد حنف از والدہ و روان شدن شهرام

روا رو سٹہاہ تیر تراؤن قدم امام حنف آواز بہر جنگ نرم کر وزیرن نہ سہرن تمام وے ساز و سامان جنگ بہت ابو بفرمودہ شہ تا بمیدان جنگ ملوک ساز میدان نلوک شور و شر وزیرن امامس پین ایوان ہرک کبہاہ تہ اک نوکرت کارزار امان دیوس نام بوزم خبر بقلعہ درون قید چمن لھنتی وزیرن دیس ای بل نامہ چھونہ کا ٹھنہ تہو پہلوان شہر امان دیس ای وزیر زمان بہندی و فنان مہ بہو پورین زیبا فی تہکن کیا چو ایوان بکار ہنر بردمان بیب زیتون جوان	ہشتن رخصت از والدہ بام تمام خبر بادشاہس نیک پید رنگ پین فوج ساروی لگان جمع کر طلبہ ذلوہک یہ ولول نیو کمر بستہ ساری پیئی کارزار گزمانی نقارہ کرک سخت تر رلوک در میان آن امام ہمام باین فوج بسیار خنجر گزار پیشکافی کوہ فافس زوال رٹن سیرک نیونہ نم انمتی حوالہ مہ کرلوک نم بے سبب زنائے چہ لیکن جہا لش اند سند قید باہ تراوہ از جیلخان نوی بہت بہت رود نہ ہتو نہ نو کرک جنگ کبہاہ سار پالنگ چو نہند آسویس افسر و پہلوان	بوی باقی دئے بوز حال امام رسیدہ بسرحد شہر رام شہن کر وزیر حکم زودتر سپہان و گردان ہمہ خاص و عام سمت آئی با ساز و سامان نیار برآید ہمہ فوج مثل پلنگ سمای اک اکس کھ دراز و حام تہ اک از عرب تہ کیا چو گمان تہ کبہاہ نیون چو در دل خویش بہت بار چیم قید خالشی اندر توے اس لار ان شہر عرب چہر زیتون سٹہاہ پہلوان نروار چو کر کینسہ طافت ز اہل جہان اگر آٹھ تراو لوک نی گزہ جان وگر نہ مہ سہلن کرک جنگ چو ہنر بری چہ درکار و کارزار
--	---	---

مقابل مہ کن آہہ یا مہت و ان
 چہہ آپر وی نہ کن تہی نہ ہمس
 دین در تہیدہ چہسے لو کینز
 کرت بستہ سورم مدبلس لند
 سر سر شکر سین بے حواس
 دین پا و فنا مسخ وان سی شہر
 وزیرین پین لار فحس اندر
 کرن گزہ یارن اندر فید خان
 دیلان آمو فوج ارم شیطہ ساس
 دمان نہ خمان سار خنجر گذار
 امان کرن سوی حق البخا
 مہ دم فتح و نصرت تہہ افضل خود
 کڈن از میان تیغ الماس گول
 بزہر آب شمشیر نو نرہز را
 شمشیر نو نبار کر نکد شکار
 شدت کرک نیر یاران پاو
 خدا آسہ سین یا و رود ستیکہ
 بہت گے پہلوان و لشکر تمام
 شمشیر رٹن نہ رٹن ہر طرف
 سرن نر ورن گیک انبار ما
 پران آسو نکبہر واراہ بلیت
 اکس کافرین بر سنان بولان
 دوان آسو منقبہر پارت نیر
 مٹماہ نساوان گو امام ہمام

نہم نہ نہت نام راسپے ان
 کرن عابثری واریاہ زارہ پار
 ہہم پد پھوہم ژری میلہ زجان نیر
 نہ بوزن غمین نیر شہا گوہر
 ز شیری کڈل خطا کی نل اوس
 شہر بوز و لوی شہہ ذی خشم
 پہلوانی بس نقیبہ ذرہ کر
 وزیرین لکان پہلوانین نین
 سپاہان گردان جنگی اساس
 کرک صفحہ ما از پے یکد گر
 مہ چافی پہرہ یارب امید ورجا
 پرن حسنا اللہ و نعم الوکیل
 سین کافرن سر سر سرنگون
 کفارن اندر ژا و حملہ کرت
 کرن مارہ بسیار ظالم کفار
 زہر جانیئے آن یل پرمیر
 کرن کیا شمس نیر تہہ نیر شہر
 بمرودی امان انھن کڈنہ داش
 یوان بیت صفسین پٹ دوان تلیف
 پس صف دیان پیوک متغیر غلام
 گزمان کافرن دست پیا اس بند
 پس پٹ دوان آسو زورہ بہت
 ہموان آسو کینن کرت رزہ ریز
 کرت کشتہ کافرنہ بہت نیر ساس

دینم بر زمین تہر کوی دت مس
 و دلو بے نہایت نہ می آم عار
 بانصاف و احکم سہ استی نہر
 پہلوان سین سار مانم پذیر
 وزیر زمان گو بکان زودوز
 پتہر پھوہست گو گرفتار غم
 زندے گزہ آن رٹن پہلوان
 بہ زندے گزہ ہونو ہونان
 نمی آس ساری کرن پٹ سوار
 رٹوک در میان آن یل پیر
 بمس کافرین لشکر پھوہ خود
 الہی پھوہم ژری کفیل و نصیر
 بکولان عنان او شہد نیرا
 کرن واریاہ کشتہ نیرین دت
 کرک ساروی حملہ از چار سو
 رٹان آسو نم نیر ما بر سپر
 و چہت مروی آن یل پیر گام
 شمشیر بران کرن گول فاش
 مران گے پہلوان نو نچار ما
 کرن نم شمشیر زر قتل عام
 امام حنف صفدر پیر دوان
 تہہ سنت زن گزمان آس یکجارت
 و چہت بہمت و بہت ان غلام
 اما ز خبین و اہی نہ قیاس

اما من کرس مرچبا آفرین
 خدا زیاده از فیض نبی بجزا
 دوباره کرک حمله بر کافران
 نمود استخوان و پهنم برک
 دویم کافرا اولاران برهر
 زده تیغ خود را بر دودتر
 نهمس آسویا به سوختن آزارگو
 اما من دس یک کھوول لطن
 اما من دزان نهف نه دوطه دت زن
 دوان تیغ هت گو کشتم و فھر
 بطرف و گر مقصر صف شکن
 باین جنگ رود کنه کنه رنگ
 بشمشیر اربابی ناسر زن
 پہلوان چھو سوی پس خدا آریار
 امام ہمام آسوشیر زبان
 سین فوج لاچاره بے اختیار
 دتونه بمن زور قیدی پھرت
 کمں پہلوانن کرت ریزه ریزه
 نہ پوران اس تیغ و نیروسان
 سچہ پہلوان ہموئی نس نش
 اگر بود کستم جہان پہلوان
 زہ پانہ ہناوت بہ و رنگ نانج
 دیان کافر و اندرین رزمگاہ
 بڈت گیس یکبار در چہرہ کھور

چہم چان مردی نہ ہمت یفن
 پن پیوم دارا نہکت با امام
 تیغ و سنان بگرزگران
 کفارن اکی دتو سہ تیراہ برت
 دزن ضرب شمشیر اما بفھر
 کله نس تیرہ پیو زیک ضرب تیر
 زمرگ برادر سٹہا ہ نارگو
 دزن ضرب سنگہا بر سپ امام
 سین پاپیادہ امام ہمام
 ہزاران ز کفار زاون تیرہ
 بریدند صفہای آن کافران
 سین تنگ نم اژدہا نہ ہنگ
 ہنگی پن بڈ و بیری مٹھک
 باین بار نم مقبرن اہل نار
 تہن کشتہ کس آ نہ ہے دیان
 اکی اکہ لاران گے پیش شاہ
 پن فوج بر باد تراود کرت
 ہوان نام مولی دوان ہر طرف
 بلا فی کلانن چھو چشت ہنان
 اگر بود روین و اسفندیار
 بہ ظاہر پہلوان ہر دو جہان
 نہایت سپاہ ہونلک بہ شود
 ازین پیشتر کھنڈن آسوجاہ
 دست پہو تیران امام ہمام

بہاد ز زہ چھوک شیر دل ز غزا
 دس نیم ٹھکن مغا لیس پٹ سرام
 زہر سوٹہا ہ صفہ خالی کرک
 اما من سوزاوس لہ ٹکرہ کرت
 اما من شمشیر پٹ بر سپر
 سمند ز بر زانویش بود در گریز
 کشتم آولاران کرمل کڈن
 کران کار شبد نر بالکل تمام
 غمین و شیرین بہر آن تیر گام
 وزان سوامن کرت ہرن
 تیغ و سنان بگرزگران
 سرن سر ہر ہری نہ فیری مٹھک
 یوان کیا ہ چھو دور و جماعت یکبار
 کرت کشتہ اک ہت نہ کتوہ سوار
 کلک بڈ پہلوان بہ ہر گدار
 دنگ نالہ شاہ بہ پیدا و کیاہ
 اس ہیت کر کیستہ ناب ہنیر
 یوان ہت صفس پٹ دوان ہت
 بہ کیاہ زور مندی بہ کیاہ دتوہ
 بہ ظاہر چھو فولادین دوروار
 اس پہلوانن چھو کر کھعہ علاج
 اما من تہن حملہ آلوک ہرور
 انوک کرمل کرت نن کنوی نامور
 بڈت کھور زہ گیس نا ہر ان تمام

بقوت کُن حمله سخت تر چس مژمبه هر دو تعلین گوس کُن التجا با خدایندگار بغیر از تو مه کا نه بومنه شفیق	نزد ره کُدن کهوره از چاه نر ازین واقعه سخت لاچاره گو الهی چهویم ز می مدگار یار بلطف و عنایت زه یاری کرم	کو چوبه بجه منکن دست گوس ز بس ز بسبار بیمار گو مسافر بویکس نه یار و رفیق بپاس نبی نمک ساری کرم
--	--	---

آمدن زینون ملک دوان در جنگ و شناختن مردانگی فوج شایرام

خدا بن دغا تها و نس سحاب کُن نت کو مس س پی پرن بمرگاه بهت پانه و طین امام حنف دوان نیز آسوس نت پی پوان بدانت زینون که نکش تمام کمان را گرفته پوست اندان بن نیز دلو نس چشم و فهر بلا پاه به پیدا کنه کنه بیک نیچه کن پوان گه سهاه نیز دیان اکس ایچه نیزنگ کرک سین بیک نیزنگ نکش تمام بیا و نخت برش کر بیکران شدت چو برید صفهای شان غلامس نه آفسن بنان از چو جنگ کران گل گندت نس سهاه زو یار زگر به ملوک شور و شر سخت تر گر می دژه پهر آبه بر نه کنان دس لک به زینون و نس کیت	بیکبارگی و از زینون شتاب و چن استاده سو فوج گران کفاران دوان نیز زان برهش پو خالی شدش نکش و نیز ما شد و باز ماندست ز جنگ امام کفاره اما نس کنوی گو دوان نیز هر پیو دست کا فرید سیر دو بیم کافرن اک گوس نرو دو یوان گه دوان جان از نیز او دوان گی منت پور علی نیزنگ کُدن نیج بران نیز از بنام پیشان نیج زه بر سر کافرن بیکبارگی پر زه نک پهلوان بهه اس لوک بذر سارامند غلام زلان بهت پتی گه بجز کارزار بهت آسوبت جایه حضرت امام نشن کهور رتن بادل شادمان مه کیا که گنه اسه امام همام	کو ما آسوز نزدیکان زدنگاه دران زدنگاه سار فکله کران لبسوی کافراه آسوزاران یوان پنداخت نیز سنجیر ما بخت و بیکبار حبت از مکان کرس کر یک نیز نه پند و دوان سین فوج جبران گریه کرک دس نیز زینون مردار گو سین فوج جبران کم کر یک گندک صفه بر گرد که میدنگ دوان آمد از کوه چو شیرخان زهر سوی بومای خون شد دوان دپوک مای افسوس کیا گو به رنگ دوه ماعمره هندوی نمک گو علم دوان نراسی فی الحال فلعس اندر دوان آبه زینون کرس سلام امان دپوک کهوره رط و رت بوا کس دوان پور ز حب امام
--	--	--

امان دے پس گزشتہ مرخاطر ملول
 مہ چہوم پالشی رخ رو پاستخت تر
 امام ہما سن دوس سار حال
 بی جنگ با من بیدان جنگ
 بنیخ و سنان بگرز گران
 نہ زخمی تنم شد در آن کارزار
 بہمت مہ کر مک ہماہ دہ برن
 پس مارہ ختلی ز جان بیدلغ
 کفار و کروک حملہ سخت تر
 کفار و تنی کھنڈوی آسوجاہ
 بقوت کڈم کھور زہ از چاہ ہر
 ابدے بغیر از خدا ہم نماز
 تاجم بر لوکل آہس کت کمان
 بیک تیر خور بر جان را بداد
 زہ نامرت الوک خالقن بلنشی
 زہ و تنم پنن کیفیت زن تمام
 ترا کردہ بودم بہ ہشرب روان
 ز نسجہ ملک در مال و دول
 یقین کر چہے ز خربدہ غلام
 کرے روز و شب جان من بخا بود
 مہر غم بوڑ ما نڈی زہ دوس دوا
 حکیمان شہر آنہ ناو و تمام
 بگفتن کہ پاجیم چوا ز کار شد
 سوی ملک ایران ہمو بود و

زہ چہوی رض گوشت خود و بول
 دپس برب نہون کھور ما و نم
 ز سرتا بپا حال جنگ قتال
 کرک تیر باران چو باران بمن
 کمی کس نکرہ ز جنگ آوران
 حکیم خن از نیرو تنیخ و سنان
 مران گے ہران زن بکلیو چہین
 از ان پس لکوس با پیادہ جنگ
 ز ہر سوی بر من تلوک شور و شر
 چہس منزہت تا برانو لکوس
 وکت پیوس ہمت باز گو پیو ہر
 کریم التجا سوی رب الجلیل
 خدا این جہمت دایم مہ امان
 بنھے پاٹھ مارم ہماہ نہر دل
 مٹھوک سار نخوت نہ گردنکشی
 ز ظلم یہودی جمعیت اللہام
 چگونہ نو باز آمدی کن بیان
 نہ بوزت دین کون حمد پس
 چہو ہم زہی مہ طلب نہ مقصد تمام
 لہوم چانہ سینی مہ سلام دین
 فدا جان کرہ چہوم خدا تن گاہ
 حکیم آن کرن رنگہ رنگہ دوا
 دل من ازین شہر ہزار شد
 سو چہوم بار جانی فین شفق

خطا کہنہ لبینہ زہ اصلا مگر
 لکوی ضرب کتھ پاٹھ دل با و نم
 بدر چالو ہمت آوران جنگ
 بو چہولش جہمت خدا صاحب
 مہ پٹ فضل نردان و کار بار
 ہزاران رکفار داوند جان
 کفارن اکی ختلیس لای تنیخ
 دوان کافرن پٹ ہماہ آہن شک
 قدم کہنہ کڈم ہمت مہ از فلک گاہ
 پتھر بے خبر پاٹھ یکبار پیوس
 ہماندم زرقار پاجیم نماز
 الہی چہو ہم زہی نصیر و قیل
 کفار بکہ آمد ہر دن جہت
 روان گے دوان جان خود و خل
 بہ چہوی مہالو حال حقیقت کلیم
 بیان کرد ز تیون حقیقت تمام
 ز قتل وی ہم ز جنگ جدل
 سوی خالق ارض و افلاک و فاس
 دپس برب نہونہ غم ترا و دور
 دایم خالقن ہماہ صدق و یقین
 پکودل کرد در شہر اس مقام
 خدا کا سہ سادی بہ آوار پا
 اگر مہالو بوزک چہی مصلحت
 ہماہ بامروت خلیق و یقین

دیان نا و شهرس چها وزنگ نس نو گوئی و مغزو یکے پوسنیم	ز فوج ارم کا نھنہ ہنگ نس اول جان سو بیمار واری کرم	من ملک ایران ہم دوستیم درین سوی بڈ غمگساری کرم
---	---	---

بیان سخاوت ملک امران تعریف باغ بہمراہ نشا جندل

<p>دیس سب زیتونہ دتم خبر نوی نش ارم کن قدم دل بنیم ز بہر نماشا بود باغ ناس زلوم غم پہلوم دل لسان بہار ز بوسی خوش آن چمنہای باغ دتم ڈاٹ یکبار نش در بنیم از ان روی آن باغ شاہین بود طکان باغبان گوشتس بہت خبر بظاہر چہو آمنت بہ از راہ دور کرت آواز ہر طرف سیر باغ کرت بستہ در باغ خلی شہنا کرم سیرے اذن خلی بدر پیشین شان نوکت چنیں بل ڈال ودان آوینت بہت بہشت سوار دچھان چہو سون در خواب گاک ندا رکالیں قدم کد خبر مار گزہ دچھوم فوج بسیار خلی سوار کدم بیخ بران ہزار از نیمام دچھم پنہ کا فر گرن پٹ سوار دوان ناس اندر میان کفار</p>	<p>کرج دوستی چہو بہ بایکد گر سر راہ باغاہ دچھوم خاصہ نر بہر سوی فہورس چھان بہار رنگارنگ دچھم مہوہ باغس اندر معطر مراگشت مغزو دماغ بہودی جواناہ تنکو حکمران نشیمنگہ شاہ ہالستہ بود دلش جواناہ توانا تمام ونھان نس چہو از روی پرنور چہو نس بہت ساری سلاح بستی سپن نام مشغول ثواب اژن بے محابا بہار شہان بغیر از بلان عرب کس مجال بوانی کرک گیرہ باغس نمو طکان نھنہ زہ امی ابن شیر خدا کنن بام گو مہ ز غیبی ندا کڈت نتہ کرج پی کارزار نہر در اس از باغ بچہ تمام پوان فوجہ فوجہ ہزاران ہزار چھان بہر دم بیخ الماس گون</p>	<p>اما من دیس بام نصبت بنیم رنگارنگ گل نہ چمن تازہ نر ز گلہای آن پوسنن بہار خضر - دین - انجبر انگور نر سوی استہاحت مہ لایاہ کیم جندل نام دی بود شیر زیان سپن بام در خواب اس خبر رستہ در باغ بایک غلام اندر نواو باغس سو عالی دماغ بظاہر بلان از بلان عرب نجالاہ لبوسنہ چہو مالدغ غیر کرن استہاحت لسان بہان بہودی نیوی بوزخی گو تبار دپوک با پہلوان بوزن کھو کردی دشمنو گیرہ بہوشبار گزہ دہشت گوس تہد بوز فضل خدا کدم کتھ رکالیں فہرست و بام پکان ہر دھتہ ہر دھتہ آرمو غلام دچھم تہم مہ کہنہ رود نہ اختیار کہ جاری زہر سوزد ہوی خان</p>
--	---	--

هزاران کفار در رخ نشان
 نهایت سپین جنگ و نگرین
 چندال شاه بعد از چنین کارزار
 بستم و نگره اے مبارک خصال
 بالغت ریش نم گری نرسد
 ارم کن قدم نیز نرسد
 مہ دیوس مہ پھوم عزم شہرام
 ریت گوئے مہ تو نم مہ فیرت دین
 مہ دیوس چو کیا غم ز فوج غنیم
 براہ ارم نیز تر گز پھرم
 بنا گه کفن گوم غیبی ندا
 پھوش و دلیری خبردار باش
 شمس نش گزیت اندکی بیشتر
 اما کاخ دیومنه ز خلق خدا
 دوشے زنہ نمہ آسمه فان پری
 ندم پیشتر بہر آن دوزبان
 برہنہ شمس نینخ بران بدست
 دوستی رما کردی ضرب نینخ
 بیکسو پری سرسری جنت و د
 پری آس سر زور گزایہ زیر
 بنا بید نروان نیروی بخت
 کرم بستہ اند کمند بید رنگ
 نمود آن پری بل ہنگ عجب
 کہ بد دختر خاص بہر پری

نہ نینخ بران سپردند جان
 بیکبار زل کا فر بد سیر
 مسلمان شد از امر بردوگار
 گرہ نبوس نم چا پلوسی کران
 رنگارنگ انن نرسد وین کھن چین
 پکان بیت نادور مہ تو نم پزیرن
 گرہ پھوس بود ریت زیر ارم
 گزین بدارم پھوئے منہ بیت ہم
 مہ یاری کرم تو جی ای کریم
 ز شمس آن ملک نیرت نیر
 کہ اے شیر دل ابن شیر خدا
 زباناہ زہ بروخہ چہ ہما زور
 چہ نمستر بنہ زور آوردگر
 یقین گوم فضل خدا یا پھوم
 اکس تختہ اک جنگی و صفدری
 طکان دوزن ارم مہ بروخہ کن نظر
 مہ ریشنت ہنرت آہ چوین شمرت
 بفضل خراب رٹمہ بر سر سیر
 ز خود ضرب شمشیر خود کردو
 شہاہ جنگ کر گرسہ آنم رنگ
 بچنگ من آمد گر قتار سخت
 نستر بنہ طیشنت پھر پزیر
 بمن کرد مردانہ جنگی عجب
 بحکم خرد او نرگار و دود

بشدت مہ کر مک شہاہ دہ ہرن
 خدا بن عطا کر مہ فتح و ظفر
 برت کلمہ چندل شہن کر سوال
 دل و جان محبت نہ ترہ باکران
 ازان پس شمس نش مہ شخصت ہنوم
 مہ دینم ارادہ زہ پھو کور کن
 نہ بوزت چندل شاہ غمگین سین
 چہ بسیار فوج دیلان ارم
 دلا سا کرت شمس شخصت کرم
 او جاراہ بروخہ آد پرخوت تر
 ازین راہ پھر ہم ہوشیار باش
 دلیر و شنگار و خجہ گزار
 و چھان چھوچپ دست کم کردا
 بر حمت کران سوی خبردار پھوم
 کرم قلیس زیر جلدی روان
 زباناہ و پھم ہنگین پھر تر
 یوانی بخشم پھر ہید رینخ
 نوم نینخ خود را برو دود تر
 یخے کن کر نینخ ہر زنا بد پر
 دین چرنگ رو بستہ نیروی رنگ
 رٹم رنگ دوسنہ بارای جنگ
 دوان آہ بوزت بخشم دھنر
 پری فرد بہ بود نام آن پری
 رٹم سونہ بستہ کرم زود دود

ابھری چو گشت نند آن دیو پری
 برا کندہ خاطر نہ خستہ جگر
 بوانی کرک سخت فریاد ما
 ہنست مل کرت اس نے غم سنگار
 رہے دیو ملک بہ کس شہر کو با و نوم
 دویم شہر بنھو کاہ ہمنگ بو
 دیویم اہل شہر نہ ما و دیو چاہ
 چھو حضرت دین بند اکثر بار
 انہیں نہ کھولن اس زنجیرش
 زلزل غل نہ زنجیر اندر زمان
 کھست ہو ٹھہ بانا ز بخت ناز
 دل و جان سوازا اہل ایمان سپن
 دوشن پرینی زبیر و تنبیہ کرن
 مجتہد بہم دوست نہ گمٹ
 بموت ہو دوبارہ اگر بولیاں

دیو پری مٹھک سار نہ راوری
 تنک لوک ساری ز خود و کلان
 ہمہ اسہ کرمت چہہ پیدا و ما
 بزرگ کلمہ از صدق دلشاد گے
 چھو کس پا و نشہ نہ مہ دل تا و نوم
 سپہدار امران تنک شہر بار
 بو آسن کڈن دل بفضل خدا
 ملک زادہ امران بران چاہ تنک
 کران غل نہ آہن گلو گیرش
 انہن خلعت نازہ لاکن بہر
 زن و مرد گے شاد پیش انداز
 بشادی کرک شاد بانہ چخان
 بظاہر نمین رو و عمری فرین
 تنوئی نم زہ بود ہون مہا چھو

نیم بسنہ دیوئی مہ شہر س اندر
 برو ہنہ آسی اما ز خست گلان
 تڑہ آہن کرت ہم گرفتار خوار
 ترک شرنہ ہر داد آزاد گے
 نمو دیو پری شہر نو رنگ گو
 پش ز صفتنوی چھو گرفتار
 سمٹ آسی ساری بران چاہ
 برا و دم از دور باز و جنگ
 آہنگر تنوئی منگنا و ن لکان
 مرصع دن ناج زرین ہر
 تنی ملک امران سلمان سپن
 گرہ پت گرہ اس لوہت و زان
 منہ نس چھو پھانہ گمٹ
 مکلف تنوئی لسنہ از میون چھو
 ہمو از ارم اودہ سارن فضل

برودن امام محمد حنف بملک امران برپینگ سوار کردہ در راہ بہاعت درد
 افک پیران ماندہ و تسلی دادن زینون اورا

دیس بہت تنوین غم تڑا و دور
 ہمت کر بند بو اچہن ہنر ہمت
 کبیرہ پس پیش متغیر سلام
 دیس بہت زینونہ ایچو کلام
 کہاں کھلو کہنے کی حاجت نہیں
 خدا مجھ سے ہوا بمرایا رجاں

بو خدمت کری روز تڑپ تصور
 لڑان برپینگ غازی نامور
 بہ پہلو پلنگس پکان با امام
 کہو رست مجھ سے کہ رونا ہے کیوں
 مجھ مجھ سے اب کوئی فرقت نہیں
 بچہ نم دور ہمت پوچھوں ہمد

ہمت نور بالائی سر لوہمت
 نلن پانہ جانانہ بالائی سر
 پکان و نہ اش اسو ماران امام
 رخ اپنا تو آنسو سے دھوئے کیوں
 میں رونا ہوں اے بیت زینونہ
 خدا و ن کری فضل رخ و اندہ و ندر

کرن کیا مدد ندم نہ کوکبا کرگ
خدا سارنی چھوی گھمدا راون
غم و شادمانی زہ بارن چھو پور
پیکان و زونب کے ہٹماہ آہ کات
زوان نس لٹت پہلوانا ہرور
ملکزادہ امران پٹن بار جان
سوڈ لٹت اما سن دن زار زار
پھو کرٹت گرفتار بند ابھم
دپوس ہیرے بنو نہ اسی شیر نر
ان موکلاوت زہ نش با امام
کمر بستہ زینون سپن بید رنگ
ہمانی پشیر تیرہ نیرو کمان
ملکزادہ امران بسوی خدا

خدا بس پٹن پان ہٹ پو شرک
چھو گزراں مردن مگردل مہمار
گہی شادی گہ غم آسن ضرور
اماسن بیکسوی نراون نظر
سٹماہ تنگ گھٹت و چھال و پور
شہماہ فوج ہٹ اسون پٹ پٹ
سوڈ لٹت اما سن دن نالہ زار
یہ بنو غم رٹت بو چھو سس نالہ
حکم بدو ہم چھس بولستہ کمر
اماسن دپوس آفرین زود دلار
نماحی پٹن بیت اسباب جنگ
از انجملہ ہفصد و ہشتاد تیر

نمن نہ مہلین چھو دتوارون
سمت کر کری ہسل پروردگار
دیہان یام در خدا ان ملکات
چھون اک جواناہ مکن ہی اندر
نظر وارہ نراون و چھون انجوان
سٹماہ جنگ کرٹت نہ غالب گھٹ
عدو خیشن بکین شدیم
چھو دونوی گرفتار در حال خود
کر سن دن کرٹت دشمن قتل عام
مہ چھوم غم زہ لاگم اس غمکار
تلون نیغ بران و گزراں
بہمراہ خود ہر دآن شیر گیر
دعا بو کران بہر این مدعا

اجابت دعای مران شاد در سید بنی زینون شہنشاہ کافر

ایمنا ہناگہ امام حنف رض
مہ سوی یار غمخوارون سوزتم
خدا این دعا بوزش ز زمان
کندی کرن از سان ریڑ پیر
زہ کران مہ دشمن ما از مند
زہ کیا چھوی بجای خود خیال
دوان آہ از خشم کر تل کٹ
خیالات باطل لٹت ہر طرف
بد نہال فرج ہر بیت نشان

کر منایم دشمن ہر طرف
نمن سنو لٹا ہر مہ کا چھو پور
سوارہ و چھون زہ آوہ دوان
دپس کافرن چھو ککتو کیا کرت
نمن دن کرت زری ہر کچرین
یوان کر چھو در کار لاون و گران
کڈان زیند نراون نمن شہزاد
کینرہ سوار آہ ختم سلی سوار

خدا یا برحمت دعا بوزتم
کرم سوی ازین بند مہ سنگار
یوانی دن ضرب ششیر تیر
پٹن موت پانے زہ کو ورت
دپس ہیرے بنو نہ اسی بد خصال
ننی دن نی کیا بنی در مصاف
کلاہ کپڑون پیور نون یکطرف
بہمراہ زینون دران کاردار
بہر جاپے ہر یکے شد روان

بشیری در آن لشکر آویختند
 هزاران شدند زخمی و سیه
 زلی خیمه ترگاه تراوت تنی
 بصحرای بله گه ز راه شکست
 بپوش قنچ فوجش کزن قتل عام
 که هستی نواب پهلوان گران
 پیش بیت کانه چو منه غمخوار و بار
 دوباره به بخشایش جان کزن
 دیش بربت تنو نه یک زود نر
 امام خیفون کرک پانه یار
 نه بوزت سهاه شاد و امران پین
 اماس کزن رت بسته سلام
 دلاسا اما من کرس صبر کر
 کزن نس ازین با بر پر شسته
 هم آن حال تیون گردن بیان
 اکی حمله مارم هزاران هزار
 کران جنگ میبود در جاک جنگ
 ز نقد بر تدر بر نه کنه لگان
 پتھر پیوس و مننه کنه اختیار
 کینه نین و اثر اندر زمان
 کزن فوج از قلبه سر بسر
 بظا هر هربان آسوم خدای
 مه دپوس مع و دلیک بزره غرض
 سو پھوم یار دلدان نه خبر خواه

بنیغ و سنان نین و نین
 هر بیت سهاه کھوک آواره گ
 زرو سیم بسیار تراوت تنی
 شتر ما و سپان آن بداس
 فزن گر بشادی بسوی امام
 بواز نام زانت نه آهمم کتنه
 نه کانه پودلایت مر پھوم و طر
 زه کیا نا و نری با و نم یوان
 زه پانے کرک سره پوسان مکر
 یو کمتر چھوس لیر شریده کینر
 بسوی خداوند حمده پرن
 و چھت حال و سینه کنه اختیار
 خدا کره مر آسان زه کره مکر
 اما من نس سر بسر ما جرا
 پتھر دیش از جمله این و آن
 شتر با ز صفهای فوج ارم
 دست گوس یکبار و در چاه تنگ
 نفوت کدم کھور زه از چاه نر
 سهاه گوس لاچاره در کارزار
 بهمت لادن پانه در زمرگاه
 ز لان نه گلان و ان قلوس اندر
 و چھت حال رود کنه آفتاب
 گشتم مه زلن واد نه پھوم رض
 داح جان زماندم سو واد و ز لان

هزاران بکشتند آن شانزده
 گر هزاران بکشتند آواره گ
 قطار شتر ما و سپان مست
 انک بنرت بیت پانس نرساس
 سر راه امران شادی کران
 رما کر تھس از جنگ و نین
 به گو عمره ممنون احسان کزن
 دپوی کمر زه تیون مره کریم پین
 مبر غم زه یک یار و شاد
 مره سوی جان پھوم بلکه از جان پز
 پیکان و انت نامت به پیش امام
 لکن خاک بر سر و دن زار زار
 پتھر پیو طه نامت با ماس نشه
 ز جنگ ارم سار چون پتھر
 و نوم بار کر کینسه در کارزار
 زهم بر در پیم بنیغ ستم
 از دس بدل کر چھو چاره لگان
 دست پت گوما ز پت پیو پتھر
 بنگا که به ز تیون جنگی یوان
 شتر با زلن کافر و سباه
 به فی و اتھی آسونه کنه پتھر
 ز چشمان و ان کرد و جوی آب
 نتم زود و دیش امران شاه
 نه بیت پت چھوس گش و علاج

نہ پوزت کرن چہت بے نہ کر
 زہ آسوک تہی پانہ لگویت لقیہ
 ملکزادہ امران شہر احمد
 شہباز بن رہہ رہہ کرک
 یتوی پوز تھی دراپہ نون جوان
 بو پامت کرس نم اسبر کمند
 خدایا ایمنا محمد حنفی

سوارہ ہناگہ پنہ پیموشتاب
 دوبارہ کڈن کافرس ضرب تیغ
 پنے پیب زیتونہ کرنک ستبر
 پورودس اکنت کن نماشا چھا
 دیوم پیب زیتونہ فیرت پیٹھے
 کروی فضل ذاتن تہ پھوختیار
 سلامت ملائی کرن یار یار
 دین نم کرن نتہ دوس دوا
 ملکزادہ استنادہ مثل غلام
 ملکزادہ بروہہ بروہہ پچ غلام
 ملان عجب جام نثریت جئے
 حکمت کران گے دوارنگ رنگ
 بخد مت نک سار خود وکلان
 پمت بر پنگ اس نم نارہہ
 ہر روز اخروہ درو درو گر
 کلان پیب یتون یون رہن
 خفہ دیوم دس آیتوی سخت دس

نولت پانہ النسن بے لای سر
 بیجم دورہ پامت مہتری کن نظر
 عدون پھو کرمت اسبر کمند
 ان موکلاوت عزیز دلم
 خداین زوشمن زہ ذلونی لمان
 نمی آنہ آسوک کران التجا
 کرمتنا یمن دشمنن نیتھ تلف
 یوانی بیکضرب تیغ از میان
 کلنس دست پھو تھیرید ریغ
 کہنہ وہ پیکسوی کرہک شکار
 شہابا دیوم سوی رب جہان
 دچہان کیاہ دچہوک نیرون شایان
 سر وقت والتوی پین عکسار
 دیوک دن شہر کرن پکوبالام
 خدادیہ از فضل رحمت شفا
 کرک فرش در شیشہ خالس اندر
 پلنگس کہت پھوٹھ حضرت امام
 سپن نام حاضر حکیمان شہر
 علاجاہ سپن نہ من پیچ رنگ
 شرف روز حاضر تہ استنادہ اس
 ازین درد جالکاه درنالہ آہ
 دودہ گو کستہن او آغاز شب
 پین حال احوال پھوٹھ من
 از یوک او کہنہ چہونہ زانان رت

پوان اس زان اسن بح آن امید
 دیوم پیب زیتونہ ممت زہ کر
 دوان گزشتہ ہمت شہر کرک
 کرنا فرحت جان شو حاصل
 ملکزادہ فی پلوسہ اسٹن پسند
 بسوی خدایندارض و سما
 خداین دعا نفا و نم مستجاب
 کمندی کرن پارہ اندر میان
 مرن شاہ شکر سپن در گریز
 ژلان نہ گلان گے ہر ان ہزار
 رتن لارنہ مار از حد و تھے
 امام حنیف کرک پانہ یاد
 ثنا ذات پاکس ہر ان ہزار
 حکیمان شہر آنہ ناوی تمام
 لڑک بر عمارتی امام ہمام
 شہانہ پلنگاہ انوک خوب تر
 رنگارنگ انک جوان لغت کھنہ
 ہمہ عاقل و نبض بیان شہر
 ملکزادہ دیوب زیتون جوان
 حکمتش کرہ نہ استنادہ اس
 دیوانی نیامد برو کارگر
 دس دوسیار دوس دوس
 مہ از درانو نم شہاہ رنگ گوس
 ہدکان چہوسنہ کن کن پھوٹھ

<p>ازین خانه نیرو بر تو تمام زلمنا به آزار چو س دلفگار اما س دین میانه نور آوره بوم ژنی نشوین راه هدی چو هم ژنی مرطوبت مقصد تمام بگویش جگر گفتگو بوزم ولیکن زده دنتم ز بهر خدا کرس کم گناهین بوا زنا امید و دان چو یک دما دم نه بے ضرر و بلا شک کرسی جان عدس وفا بنوی بوز نغنی درایه زینون بر</p>	<p>کنوی ز بوز بیت روزه حرم امام بنوی بوز نغنی بیت زینون جان جدائی بو کر جان اصل ازده مه ژنی پنه شادی پنه زباید ایکم کر زده رشتوی مه بیرون ام مگر چانو فرمان مه چوم نالج سر کهنوم کیا مه لقصیر کرس جدا اما من دپوس چوم قسم از خدا بیوان چوم بخاطر مه ز راضی مه هر غم زده خوش روز خاطر جمع</p>	<p>شبس از بولس کن کره ز بهار جگر چاک نش خاک بر سر لوان مه ژنی پنه چو کرم پنه پاندا وطن ما هوم مول نه موج یاد بهت بیت بوزی رو برو زده سعادت بوزن نیره هم بهت بر بنام اسم مه در دل امید کرس کر بوزی پالنسی نش خدا اگر مه دلوم ذات پاکن نفا مه چوم خبر بالکل مه کره لاطمع غلامو کبیره بهتن سر بسر</p>
---	---	--

بندر کردن امام دروازه حضرت اذن بی زینون و استغفار کردن

<p>بزرگ بر سر بیچیه بیرون تمام خدا با چو هم ژنی نگهدار و بار بنین بیوطن عا بنو زار چو س شفا دم سپاس نبی کریم بخیر النساء و النجا بوزتم نیا سود یکدم ز در و تعب دین نام برسی اکس زنده تر و دین امندوی گوم بنسبت پلنگس اکس بیٹ پمنت اولد خبرس دین سر بسر سری کنوی ز بوز چو پر کاله و النج کران</p>	<p>اندر بر پلنگ بیو طه تنها امام بخیر فضل تو چمنه کن کن نظر گرفتار آزار و لاچار چو س بهو بکره فاروق و عثمان علی مه دوس زده دران پنه ستر تم بنا که پری فرو به در کسید اندر ازده دین خانه آنم خبر پری زایه اندر محل با خرام روان نه دوان ناله از در خود درون محل چو هی امام ختم</p>	<p>کران النجا باشد اوندگار رضا بر قضا چوم پنه فضل کر زده چو هم بنده پرور غفور ویم شفا دم دفع غم کرم دلولی هماین طور نالینا نصف شب بجزرت شد آن ناله اش و بلند صبح کرته کس کیا چو آمنت بیت و چمن پرزه ناول امام همام طکان درایه فیرت به پیش پری گرفتار آزار گومت تلف ز بس در و جانگاه لاغر گران</p>
--	--	---

دوان ناله پرکاله ورنج کران
 چنه در پهلوانان اس افسری
 جوانا به چو بر دل توانا تمام
 اکی نژدجه سرش و دوات هئ
 به کس بیوا مس بخت غالب لور
 شب روز میبود در جستجو
 بو پیرسان کرس پانه کپاره مرض
 کرس نزن دوا بودند چشم و سر
 اخی جهوم نمت هوش و صبر و قرار
 بهانه مه جهوم سار مطلب بهوی
 نه بوزت پری گنج راندوان
 یکجفت تعلین سستار نیز
 دپوک سیرت بنونه معنی چو کپاه
 امام حنیف و نوم دل خیر
 زلن کفش و دستار و دست خویش
 کنت زوره زلوم مه زوره
 بنم دل دوباره غلامی کرے
 متهم خاک پالین و جن چکاک
 به کپاه چان همت به کپاه چاننگ
 بر دهنی و در هتو هتونه دلو هتوم فریب
 زری کون دور کری کون تب
 زه پنت راورم نامه مادر پدر
 کینه و دان آسه اندر فراق
 سبب بامران رسیده خبر

نمیس کن چهن چهنه زهر دوان
 خصوصاً چهنوی ابن شیر خدا
 کتھاه چهنس نش زریان سام
 مه امشیر و لیری چهنه کر خمر سره
 الوس کم به صدر مه نه کم لویه لور
 کرن حکم نش لار فیرت لکان
 در بنجار سیدی توانچه غرض
 بهوی جان جانان مه جهوم کمال
 اخی چهنس کر خمر گرفتار و خوار
 چهنو خالق سبب زهر نیک و بد
 پلنگ همت کدن از محل پهلوان
 پری قرویه بام کرش نظر
 اما من کرن زهویه ز ناله داه
 درون محل زاده جلدی غلام
 روان را و ناله دوان سینه ریش
 به نراوت نشانه نه تفاوت نه
 دتم در شناه در نه نمرت مرے
 دین الفراق ای شبه با صفا
 سر راه کره نس مسافر درنگ
 بنم کر بونا حسدانی زری
 دری کرا زین غم مری قریب خوب
 ون کنت کن گزهی میسر و گیس
 لدان خاک پالین جگر جاک چاک
 دهن آدنی الحال به آب تب

نه بوزت ستهاه کبه خبره پری
 جدا جدا و رسول خدا
 اس پط اگر پانه رستم به
 هنر برن نه خبرن ازان لوله
 پری قرویه بود عاشق باد
 لولت پور آن سینه ز زبان
 نم در سمندر خبر برین اندر
 بهوی خوش نشان جهوم مه ام دل
 بنر بس مه زردی اندر ت بهوی
 سبب کرن سنی مه از فضل خود
 پلنگ همت نلان در محل دین چیر
 لولت نیون لول خبر برین اندر
 نه و نه قنبر دانه زه محلی اندر
 نه دپو لهن پلنگ لے امام همام
 لگه دانه سر دانه مه سیکره
 بهو پانه کنت شایه گویم نه غیب
 نه بوزت زیتونه گویند چاک
 مبارک کنت جان عدس وفا
 ون کنت شایه براری گانچا
 دتم در شناه در جدائی مری
 هتم بهانه زری سیکسی خبر خبر
 گرفتار مانم سبب سبب
 ازان ناله افغان ازان شور و شر
 پراکنده خاطر جگر چون کباب

چهرت حال بسخاک پایال پو
 و دل سخت نه دران امام
 بهوی شو و شر آمو تا هفت روز
 سمیت پادشاهس و لاسا کرک
 ازان پس نهنت پیش نهبول و
 به لفظ پر کس پورند پیر پو
 و لیکن بدرگاه پروردگار
 جگر سوختن نازده فرحت دشی
 و لیکن نه ناب جدائی چهو کر
 پش پان بول ملک گردان کرس
 پنے و نه گاران فقیری همس
 ز درگاه یزدان نه امبدنھاو
 کرو کوچ ازان جایگاه ولوی
 یقین چهوم نمش نش میری ندا
 کزنت پیر اما بولکتے آنه روے
 پس کیا بهویرت جوابی غلام
 بهنھی دادلد اس تنھی تم پین
 رطت پانه درجنگ نهنت برور
 انم کس تسند نهنت لنت همس
 کلک تاج افسر نه غجار جان
 غلامن دیوس چهوی دن بد غلط
 ملاقات نمش سند دوباره بنی
 بهو تو بهو نهنت شهرس نبر
 نه کبشراه ولس بولوجه شام

گزشت زال نثر کال از حال گو
 دن و مرد شهر کن برناد پیر
 و دان نه روان سار واره بسوز
 و لاسه نهندی شمس فیور پویش
 دین نس فن کر صبر گر نه نه تراو
 بهال نس اندر کس دوی ووشاد
 بصبر و تنار و زاب سدوار
 دیوس بیب نهو نه ای پادشاه
 کفن پورنھی نبره بولور پیر
 ذرا نثره جدائی نه انصاف کر
 بهر کچه بازار دن دن دس
 مبه چهوم در دل خود یقین بالهام
 گزتهو در مدینه به پیش علی
 دیوس بیب ز نهو نه اسه نیکو
 که تا میکنه با علی گفت گوی
 دلس و الدس کیا چهو دور و فراق
 دنک کیا نمش بولسه کیا تم دن
 ازین شهر و خجالت دین و دو غم
 به کبشراه منکم بهیم و در نهنت همس
 و بسنامه دن نا کچه نرط پیچ
 امبدن خدا نھاو و رول فقط
 نه بد چهو ک پان چهومنه و دل امان
 علی صاحبس بولگزه بهت نبر
 نه نش حال بوزت نه پاک نشی

سمیای سار میر و وزیران تمام
 و رین مانم سخت گشتند گبر
 وزیر و امیر و قبا ساه کرک
 گردن صبر نراون سوچوش نه نریش
 بهنت گو به کبشراه به لفظ پیر
 بدیبا چهو که شادی که فساد
 عجائب چهو کیا بد سو ولس را شی
 ز درگاه یزدان عجائب چهو کیا
 سیاه سر بولکیا نه ناب مروان کرس
 سر راه نراو نهت زلوم کتو سو سر
 دیوس منفرد کل گزشت گریه تراو
 بلا شک چهو زندگی امام همام
 چهو شاه ولایت سو شیر خدا
 صفا دل فاکیش چهو ک رنگار
 دیم ما سوکت کن مبه کر ختم امام
 گزتهن بوز و لوی جگر چاک چاک
 مبه چهوم قید کرمنت ندر پان زور
 پکان ندر دل چهومنه هی هی شتم
 و بسنامه رادم سو دل را جان
 بهت مفت و لنت مبه از نهنت هم
 خدا زنده نمسی سلامت انی
 به پیش علی روی چهومنه سمان
 به کبشراه پیر هم سوی ز حال امام
 بعزت نه الفت بخانه نشی

تسلی رنگارنگ نفس همه
کرن ندو حاضرزه امران شاه
دوان گو مقبرتی تنی پیش شاه
دین چهوم شمس پانه بخت بین
دیس بیب بنونه پدرود باش
پراکنده دل چهوم مره اشتیاق
امام شرف گشت محفی زما
دل دجان غلام غلامان نهند

مدیس بکن پیاده نادون دمه
پیوند و درخت ممره لاگوده زیر
شهادت دمه بخت چهوم رزم راه
پکان آوامران نس حدت بیت
روم در مدینه تو خوشنود باش
دیان چهوم باکیاه ایمنایوب
همین است پدرود پدرودش ما
دوان اک اکس نشنه پدرود گه

دیس بیب بنونه اسی بیکنخواه
مره چالوی دوه بوزم که الصلح خبر
دپوی بیب بنونه تنون نام بین
قدم بر قدم پیش زینون ات
دوان پادشاهین دیس الفراق
دیمنا مره دیدار نهرم حباب
همیشه بو چهوم بر فزان نهند
براه مدینه پکان ندو گه

در بیان رفتن زینون بهمره مقبر غلام شهر مدینه

چو کردند کوچ آن پری پیران
کرک طی آن راه پیر اضطراب
کرک نیمه شناده در رهگذار
کینه نهش رفرافش روان
لکان خاک بر سرودان زار زار
دوان چهوم امام شرف دواچه
نه بو زین مصیبت من سخت بویک
سر راه سمس خباب علی ز
بمسجد بیت آمو عمر خطاب
صحاب اس بودان سمت سربر
غلامن کرن دست بسته سلام
مراد رکاحی مصیبت زوی
دین سرور سار حال امام
دگر بخت نعلین آن خوش بخت

سوئی طیب منزل بمنزل روان
بفرمود زینون بمقبر غلام
مقرر سپن دیره انجالتیار
سوئی شهر چون گشت مقبر روان
سپن جمع مردم هزاران هزار
دیوک مقبرن سخت مشکل بنیام
تلوک شور در گریه محشر بنیک
وچیت حال مقبر سویدل سپن
شهر عثمان سپن جمله صحاب
در آمد یکبار از در علی ز
دیس مر نضادان بگوا ای غلام
ننون نام عامه نعلین پیش
مگر به در آمد صحابه تمام
مگر به تولن نبوت خوش و خوش

پکان ات دوه آهی زودو تاب
مدینه نبر کرده میالوی مقام
بجمله درون ماند زینون جوان
بسوز درون آسو ناله دوان
دیس ساروی مقبر گوی زه کیه
بنت آم راوم امام همام
دوان آسو مقبر پکان ولوی
بهمره خود سوی مسجد ان
پران دخط آسوک خباب عمر ز
پکان آهی پیش عمر ولوی ز
برای چه گریه کنان آمدی
وچیت گو علی مر نضی بنده ز
علی صاحبین تل عامه بیت
پنهر بپو و سرت کهنه زودنه پ

اما مودود پادشاه زار زار
 سپید والدین سخت زیروزیر
 پنجم اک گراه مبهانه ششبره
 زلم غم زده جاه و چشم زبنه هم
 تنزیسی آس آمنت امامان دین
 ملک بر فلک گه همه به فرار
 بمسجد دیان آس حضرت عمر
 بتقدیر حق چها کران کشمکش
 صحابو یکا یک دلا سا کرت
 چگون از جهان رفت نیز زبان
 کرن قتل لوکن تنی سخت تر
 به پیگار یارن ز نینخ ستم
 ز مودود اندرین رزمگاه
 بدست گیس کهور تا بزاو تمام
 بر رخودش پوست از هر دو پا
 بهت زود آن نه طاقت بجنگ
 به نینخ بران نبوت اژدگ شیر
 بگر به تنی شور محشر تلوک
 و چمت حال تمسندین به فرار
 بهت آم مبه دن زه همت مبهار
 سو امران شاه بار غنوار هجوم
 تلن بر سر خوشن بر پلنگ
 شها اسوا امرانی پست بهت
 ان موکلادت ز بهت کند

بغم گه گرفتار به نینخ ستم
 و دان کنه تمس دنه آب تاب
 بخدا فی بکر جان اصلا زره
 به آسوم نه معلوم زای اده هم
 حسن حبیب پیشوایان دین
 همه اهل بیت نبی پاک نشان
 علی صاحب با علی صبر کر
 زه بد وادلد جهول مبه با چشم کمی
 بر دشمن نس غلامس قیاسا کرت
 غلامن دوس حال از بهت دا
 ششپا رن نه رن سر بسر
 چنان نینخ زو بر سر کا فلان
 ازین پیشتر کهنندی آسوپاه
 بیکبارگی بر زمین پیو پهر
 دهنه ماز بهت گوس ای مرضی
 تنی و از زینون حکم خدا
 هر بهت لبک نه سپن در گریز
 تنی آبه زینون به پیش امام
 لدن خاک پالش و دن زار زار
 لکھے ذمه خدمت چکھے در خواه
 زین و نینخ و وفا و ارجموم
 پکان روز و شب ای پیشوایان
 گرفتار بهت کند بو گمت
 ربا گو سو پامنت ز بهت کند

درون حر خانه چون شخبر
 اچگون ممران آسونسون ناب
 گمانه مبه آسوم ارم زبنه هم
 الله دن مبه درد درون تخاه هم
 دیک پیشوایان زار زار
 درین مانه از دیده خون نشان
 بهت گریه نس صاحبان خوش
 زه فرزند چیم بیت بهت نمی
 زه کر مفر و حال تمسندین
 ز جنگ امام سر بسر ماجر
 هزاران زگردان شاه ارم
 ز هر جا به جوی خون شرون
 کران جنگ در چه دست گو امام
 بقوت کژان کهور زه از بهت
 امی صدمه ستن هتاه آوننگ
 کرن کا فلان سر زین تا جدا
 قلایس اندر زای نه بر چکر
 گری و زده کرن کل نه گریه
 امین دپوس دومه در وقت کار
 به نورنگ نغم پیش امران شاه
 نه بوزت نه کریمه تیونه جنگ
 کران منزلن طی بکر خور و خطاب
 کرن بریمه تیونه همت بلند
 به پیش امام آولس شامند

چہمت حال نمندو شادی مٹھس
 کرن شیشہ خالس اندر فرشتہ
 رنگارنگ کھنس خاصہ لغز اثر
 شب روزنت آس آسان قدیم
 شبہ کہ کرداد سختی سٹہماہ
 پٹن ساریر و نہرا زشتاب
 کنوی زلواندر رود و نالصف
 یقین گو نہ سختی لبین ماقرار
 اندر زاس لول بواضا طراب
 شانہ نند رود منت ہم رچہ
 زٹن جامہ از بر نہ نراون لہر
 دست نہ زینت نہ چہمت ملک
 دیوم بیب بتونہ بوزای غلام
 خدارٹ علی صاب نش نخت
 بصد جیلہ آنم از اینجا نلت
 ودان ننت چہ انداند کو خواہش
 لکان گزہ زہ برودضہ مصطفیٰ
 ازین حال مخفی وٹن نم جواب
 کرن از غم دل شہسنت مقام
 یوان پادشاہ رسالتاب
 ہنر علی ولی استناد
 دلے ماہ برج یقین داووز
 سٹہماہ چہوم عزیزان لہر نجیب
 چہو زندی امام حنف غم مہر

مراد ہمہ نامرادی مٹھس
 بلندگاہ ان خاص بہرامام
 ملون عجب خاصہ شہر نراون
 رتن نرن کرک رنگہ رنگہ دوا
 ودان بے نہایت کرن نالہ آہ
 گزہمنہ نلکہ کاہنتہ آس شش
 کران آسوزاری زرنج تعجب
 نہایت بفرمود زیتون جوان
 نہ ڈبوٹھم بلندگاہ سوبالجناب
 دوس بیب بتون بہانہ سرہ
 ازان شور و شرآسی اہل شہر
 شہنشاہ باجملہ میر و وزیر
 بوپیری کفن پھرہ ملکس تمام
 چہو شاہ ولایت سوشیر جبار
 برینہ نہر بیٹھہ سی خیمہ دت
 عمر صاحبین دپویشیر جبار
 کرک عرض احوال یا مرٹظہ
 بنوی بوزخفی گو علی ولی
 بخدمت کرن عرض حال امام
 علی آسوزن صحن خالس اندر
 علی از دل سوختہ نعرہ داد
 امام حنف ناگہان گوم غیب
 خزانہ سند دی دلس کرکیاب
 خدا نس سلامت تہ ہرودھ کرنانی

ودان نم نلت آو شہرس اندر
 مرصع بہ لعل گہرا ن تمام
 اٹن بہرنت سار شہرک حکیم
 مرض لا دوا بولین نہ شفا
 کرن بتون خفقان از ان اضطراب
 تن واحدی نہ زاری رس
 بس از نصف شب بوز نہ نالہ زار
 بدکباہ چہونہ کھنہ صدا مالوان
 تو لم جفت نعلین دوسنار نیز
 جدائی بوکر جان اصلارہ
 زگرہ تہنی شورخشر بنیاد
 بیکہفتہ ہمت رود مانم پذیر
 مہ دیوس صبر کر مہ گزہ کم ہمت
 کران سعی ورکار آن بہک کار
 کینرہ چہل تن چہہ ہمراہ نس
 خدا یار چہوس گزہمنہ زیتون
 یقین چہوم گزہمانی ہرودضہ
 سوئی روضہ مصطفیٰ ولوی
 پیس نام نندرنہ دیوہن نجواب
 انوی آبی پانے امام البشر
 کہ اسی شاہ دنیا دین داووز
 زمون و جہانی کونہ چہو شہب
 نبی رحمتن دیوسہ سی شہر نہر
 ملاقات نندد دوبارہ نبی

کھورن ہنرہ داوہ گنت آنوننگ
 پرستناہ سارچ چہ نس افری
 کران بیری آس بخت خوش
 سندناہ بخت سین آ رہ کاژ
 دس بومہ سندہ عشق من مرض
 تملن درخبرہ دن این پالنگ
 بعزت ان بیبے بنون گرہ
 بہمراہ در بنون خجگر گذار
 ہر جا دین گزہ زبنون جوان
 دوان جا بجا گزہ زہ نام امام
 انہن واجہ نہ گوشوارہ کمن
 پکان دانت پامنت خبریں اندر
 گڈت ہام در پیش ہنر پری
 برہنہ سر و غیر سر چاوری
 پرتز ہس و نتہ پھی پوزین کنگز
 دس لود آنت امام ہمام
 ازان پس سہ زبنون جنگی جوان
 بشادی سوئی خانہ گو وولی
 ہر سو صحابن لڈک سوی پیام
 بفرحت ولی وار سہ مخول ان
 ودان و رایہ زبنون زہیمہ
 خبر داد از سال او مصطفیٰ ۱۴
 دس بیبے بنونہ وارہ و ہوم
 بشارت بہ واژ از رسول خدا

ودان آسولصف شبن برپنگ
 پری فرو بہ کہ چس مہ مثال
 پری فوج آسوس پین پیش پیش
 چہن یام حضرت امام حنف
 ازیں بہر زباندن بنوی ہوم
 تلوک برپلنگ آن ننودہ بہر
 ودان سی چہ بخت نشدی شرہ
 دس بیت طالب بخت ہفر
 امام حنف چہر بوم خبر زبان
 بوجہ زبان شو بہ سان خاص
 گلو بند و سوانہ ما یم شو بن
 کڈت گزہ لاکن بہ کھنہ لہاس
 پکن گزہ باہوش و الشوری
 محبت پری توبہ الفت کرس
 بہ دس مہ چیم کورہ چانی نمز
 ان گزہ از ایجاد فوج خوش
 ہن گزہ در پردہ مثل زبان
 دین در حرم خانہ سی خوشخبر
 پین شاد و آواز غم امام
 دیان والدہ بادل شاد شاد
 مکان والدن پورہ و نس خبر
 سلامت پھو زندگی خبریں اندر
 بہ و لو ختم پندی چھا دوبارہ ہوم
 ہران اس اس اکس اک کناہ کرک

سمندر خبریں چہ ہنر پری
 ز ہنر پری زہ چہ نمند مجال
 پس از نصف شب مکان دلش
 پین شکر از گوہرہ غم بر طرف
 دین زینی دن ہر لاگو ننگ
 شب گیس ہنر پری اندر
 ازان پس کہ فوج و شکر تبار
 دگر عمر عیب ر پاکیزہ نر
 پکان گزہ ہر سو کران ملک رام
 کرن گزہ زبنونہ کتو لہاس
 گزہ ہس و نو بہ ساروی صندوق
 بوجہ زبان ہم فرین اساس
 گزہ ص گزہ فتن فتن بچیدگری
 ہماہ لول نہ لوب تہ ما برس
 پری ہنر چوں بشنو این کلام
 کرن گزہ افسر سو در فوج خوش
 سین نام بیدار حضرت علی
 پہلوک دل چو گل گل زلک سارشر
 دین بیلیس و نتہ زہ زبنون ان
 ہر بنون روان گشت مانند باد
 تملن گریہ اسے دختر با صفا
 پری فرو بہ نین نین غم مہر
 دس والدن چہوم قسم از خدا
 شکی نمن وارہ وارہ کرک

رسانید طالبان بنیون خبر
 نیت برودن طوطی و زنت پنه
 بنزیر بن نه شیرین عیادت جنگ
 توکل کرد بر خداوندگار
 مدد پیهم خدا کرده ساروی پهل
 بده بده تکبیر زیاده برک
 نزلن سار هتخیار لاکن نقاب
 طفر فتح و یاری ز خون دوست
 نهوگ را چهره پیر سر عمر عیار
 ولو کافر و کبایه نوی پیوه مدد
 دیس نوره مبعادل ای مروتیر
 یکا یک پهلوان پهلوان لوط
 دین لاف و راه بدشت نبرد
 گراه اک بمبیدان کو کاراز
 دیس طالبین مرد اجلاف پهل
 بهی فرق امزشه ربار و زاغ
 نهایت اکس اک تقابل کرک
 کڈن زیند جانن زین پهلوان
 زنه و لیت سندن پهلوان پهلوان
 دیس طالبین یکدن کھولدت
 دیس طالبین کبایه پهلوان لاف
 مگرفت و دود ابرو و تعال
 دیس طالبین ضرب از خیر تیغ
 کرک طالبین قتل زنا زای

کفار در ریت پیو طوطی و زنت
 دیس پهلوان بنیون و زنت جواب
 نوی نون لیرن عیادت جنگ
 بهمت کرده واره بسته کمر
 پهلوان گاله یکبار پنه نوی پهل
 سپن پانه زینتون تختی سوار
 مگردید اول مگرد صحاب
 کھورون صفین رو و طالب لیر
 که بدنامو را ز بنی ذمه وار
 پهلوان اول کڈوه با فتح عالم
 یکو کهنه پیوه دن درنگی نه زیر
 کفاراه اول ورا واز کافران
 مین پیو کرد ویم آریه کهنه پهلوان
 ازین سوی طالب بن مر لطف
 زاجلافی خود و دوان لاف پهلوان
 خمش با رب صید گوشت سواد
 بشیش از حد تقابل کرک
 پهلوان پیو و دست کافر بد لکام
 مگر برادر سٹهاه زهر گو
 زه مارن بشیش زهر پهلوان
 ننی و ننی کبایه ننی در صاف
 متقابل سپن اک اکس بر شینر
 کله نس و دست پیو پهلوان پهلوان
 زنه و لیت سپن کافران پهلوان

سپان هزاران هزار
 مبارک کمر بسته نیر و شتاب
 بمو کر نیاری نه نوی پیوه نیر
 منگه از خدا فتح و نصرت طفر
 صحابو صفه استاده کرک
 کمر بسته تیار بر روزگار
 صفوف صحابه همه را کرد
 و پهلوان کمر صفین بنیون و زنت
 کفارن کنوی نام لاف نرا
 پیوه مردن نشه خور و رنگی حرام
 ولیکن اول پهلوانی کڈو
 انیس کت ننی تیغ همت زنا
 پهلوانااه مکر زوروار
 مقابل مکر ورا و پهلوان
 دنی لاف کر آریه سپن دماغ
 و پهلوان کا و دوری لاف و طوطی
 پهلوان اللہ اکبر پهلوان
 پهلوان نیر پهلوان مقسام
 پهلوان دوان او کڈن کڈن
 پهلوان پهلوان دست مکر و زنت
 دماغ پهلوان کهنه پیوه مکر و زنت
 بشیری کرک جنگ بشیش پهلوان
 سنت زان پهلوان پهلوان
 بغم گے گرفتار بے اختیار

پرکنده دل سخت مبعاد گو
 اثن کنه بیم جرأت کارزار
 مقابل برون نبره پاد بجنگ
 بمیدان نبرد او هتس سوار
 روان گونتی پیش نینون جهان
 قد آور دلاور خوش دلاور
 دیش نیمه خدایس ده نصرت جنگ
 مبر خوف غم کهنه پروا چونه
 دیش بیست نونه اسی چهره دست
 دماغ نهی نس پیهویم لوفراغ
 بو پیهوس ابن شیر خدا کمر کن
 دین کس دلاور نه بیه بر مبر
 و جهک دل نه نه چانه آن لشکری
 سخت زن پهلوان مارن بود
 دیش نم مبه جهوم ناو شاه خف
 لسان جهوس بو شهر مدین اندر
 بیا کن بمن ضرب اول رما
 بولایا اول زری هوس کافرس
 کشاکش خطه شمشیر لاین بسر
 ز قبضه کس نیغ نیرت نبر
 روان دلولی او عمر عیار
 جرت لعل مخنه به جهوم بی بها
 بغرید زینون چون شمشیر
 دن چهی بهان الوار طبع نیر

دین فوج گردان مبر باد گو
 نبر بر دمان ابن شیر جبار
 ننه آنه سارس بهالسن جنگ
 قدس کافرس آسو نره گز خضر
 نهکت یوس فل کوس از نالوان
 گمانه مبه گو آمه زور و زر چر
 مقابل بولس پانه نیری جنگ
 انیس کت نلن نیره یکاره گی
 چرا آمدی بر سر پیل مست
 اگر چه نجا طرزه خیل و لیل
 رسول خدا دان خان جدایکن
 بوان کیا جهه در کار شانی نهکن
 ز دست من اکنون خدایا کری
 دیش نام مبعادون اشیر نر
 علی پهلوان بابیه جهوم دیرت
 پتھر و نهو سولول ز پیل دمان
 به بنیم که چونی نو جنگ آزما
 مگر ضرب اول ده زری دلولی
 لکان بیست نونه رط بر سر
 پتھر پیه سه شمشیر کس طرف
 تلک نینون آن قبضه نه ربار
 دیش نم آری کر خدا بن حلال
 خبر دار شوای نه چهره دست
 دیش کافرن بس نه کشتی کرو

سپاهین پیلن سیدیت بشمار
 پیهو پیر زور بسیار خنجر گزار
 کمر بسته مبعاد و بر کارزار
 کرس طالبن بام دوری نظر
 بجنگ دراوون پانه مبعاد و ناه
 بمس بد مقابل بمس پانه فر
 صفس رودی ستاده در مینه
 دوا بند در قلبگاه باره گی
 زه چهار جنگ کرن پانه دماغ
 کرد جنگ لیکن نهیوس ز پیل
 بیای بیشتر بو کرے زه خبر
 دماغ غنچ و کجکلا هی نهکن
 لکوت اسو طالب غالب سو دراو
 پین نام و نتم نه نام شهر
 جد پاک جهوم مبه امام البشر
 دین بیست نونه اسی پهلوان
 دیش بیست نونه اسی پیهوس
 نمنا نه ارمان دلک زری زلی
 دویم ژنڈ لابن ز نیرغ دو پر
 دتن قبضه دارت بد بگر طرف
 کرس کر یک مبعادنی لوٹ چها
 کفارن مهندوی هر چه با بیم مال
 پین دواره جوراه کرت بر نیر
 بکشتی کس اک در کشتی کرو

کرک کشنباہ سخت با یکدگر
 تلن نہد نہ دانت دزن پرن
 دین نس چوئی سخت دوزخ
 ز سزا بپاؤن کری ریزہ ریزہ
 تو جن تیغ ای کافر نیزہ دل
 برہ کلمہ ادراہ صدق و یقین
 ہنس وعدہ دیتو نہ تراول انھ
 پپالیش با خلاص دل لہرہ داد
 پران کلمہ کیا لہنخاہ جان آم
 مذت چہم منور گزہم خانمان
 ان گره زرجا بوسی کران
 صحابہ ان سالہ با کروفر
 ان سہرت سار میر و وزیر
 مسلمان از روی ایقان سین
 بہ بوڑت نمونورہ دپوسن جاب
 بظاہر پکن دایمہ سپاردور
 در اثنای این گفتگو و التوام
 خداوندگار امید اس کس
 صباحی بر فتن ہیا سین
 کرن عرض ای خاص لہرہ و
 کہا بی بی نے سن تو مبعاد شاہ
 رطک دورہ ولن این ہر چہنہ
 کرت کفر نہ شرک از خود جدا
 بدستور چہوی ملک نہ مملکت

موشے آس سر زور نہ پرنہر
 بسینہ زہ کوٹھ نس دزن زبان
 لکان کلمہ بہ نر کفر و ضلال
 دس نہ نمی کافرن کہنہ جواب
 زٹے سر کرت از بہان مضمحل
 ولکین تہہ از راہ لطف کرم
 دنھانی پرن کلمہ ولن کیا کتھ
 کرے سرور سر پاپین قدا
 مہ ز قسح آسوم نہ شیرین پیام
 بوڑی کڈرنگا رنگ ضیا قری
 دل جان ہماہ خاکبوسی کران
 روپہ مجھ فی کت جواہر نہ لال
 ہمہ فوج و لشکر نہ اہل ہر
 کرن گل گندت عرض اکہم مثال
 بمو پورہ فیرت تلن ہر نقاب
 کرن گزہ شخصت صباحی نی
 انوک خوال نعمت ملذو تمام
 بفضل و کرم چہو کٹہ پائے کران
 ہیا سوی ملک دریا سین
 کہ جانا ہے بہ فوج لیکر کہاں
 کہ ہمکو سمندر کی ہے عزم راہ
 مگر روز دلشاد اس کی تہ خوش
 رطنت دین اسلام دراہ ہدی
 دین عرض چہوم ہیکل بوزم کنے

تتی بیب نہول از خشم و کین
 کڈن تیغ بران ہرا ز میان
 و گرنہ نظر کر باین تیغ نیز
 سین نند ز تیول حدیچا
 کرن عرض لہشاہ دنیا و دین
 دہوم نہد ز سینہ گنت چہوم ہم
 دوان لار در ز بیر بالیش قتاد
 مدا درام ماوت مہ راہ ہدی
 بنم گرہ سا تھاہ وندی و نہ جان
 امام حنیفہ تہ گزہم گری
 کرن فرش ز رو بخا لہر اندر
 ان پیش کشن پیش آنخو شخصل
 نماحی یکا یک مسلمان سین
 نقاباہ نلت ماوتنن جمال
 گزہن در سمندر مہ چہوم ہر فور
 مہ چہوم سخت کار ضرورت تی
 صحابو ثنا ما دیوک خالفنس
 بظاہر بہانے چہا اس ز میان
 تتی آدلار ان سو مبعاد و لغو
 کروہر با فی رہو آج بہاں
 تتی روز نس اسہ فرصت چہنہ
 خدا و نی روزنی پانہ خوش
 تو مسرور مپباش با سلطنت
 پین سار احوال دل بوزم نے

کران جنگ اناں جهوم مه از جنگ دوان جهوم مه فی نین لمان لبال بله بوزه سوی بهم سلمان سین نولی شور و شریخت ز کبر و کین سٹهاہ بے رحم مله مالس سح زاو	یوان جهوم بهر سال برکار دار هوان کز هوان جهوم بهر سال کران لوط نه مار نیران حده وزر سح ل سٹهاہ نوکری ضدین	مه جهوم دشمنه اک سٹهاہ زوار امان جهوم منگان از زور و سرور جهوم سوی دبو خصلت چهل کنده باسلام از اهل ایمان سین شمس بادشاہ سر جهوم شمشادناو
---	--	--

رفتن بی بی زیتون بهمه و شاد و شاه برای کردن جنگ

بمقابله شمشاد

بجکم خدا سوی مسلمان کرن گزه هم تل مه سرواره آبادل سمت گه بیجا یکان نم فوج سیدند نزدیکه ر شهر شان نیک نام شمشاد شاہس خبر بلان ظفر فتح فوج عرب سین شاد و شمشاد و ر غم ایبر جهوم بهاد امنت پئی کارزار یهوی از جهوم امنت عرب ج همت نوسه جهوم سین بیت یکسان گنت دربین دوان کریمه شکر تیار کرن گزه بهاد با فوج تنگ جمع گو همه فوج از عام و خاص بمیدان جنگ از پئی کارزار صحا بونته کرار است صفهای پیش پین کا نه چونه کج ز صفها نه	بیا همرو سن با فوج خویش نه بوزت سو بهاد گو شاد و دل بهمراه زیتون جنگی جوان کران کوچ منزل منزل روان سفید و سرخ لا جور و زرد هم احی سیت امنت جهوم فوج عرب شمس یک قلم ابنه کالک غناو دربین فوج کرن تیار دوان بلج بور شوه در ز نیم بظاہر به آسی مسلمان گنت دربین دیان شکری کن نوی صباحی گزه می نیره نوی بهر جنگ شمس نهیو عرب فوج همت نوی صباحی نهرو راو فوج کبار دیرانه جنگس آماده سین دچمک طالبین میمنه میسره	پس سیت بنو نه ای نیکیش ز کفر و ره کا فوی پتو فون ان فوج ساروی سین خود لون چو دریا خوشان من و ان سخت جنت بمیدان جنگ نیمه نا آتش هم جهوم بهاد امنت بصد که و فر بظاہر ایس سی جهوم در و دل مرد بکدری نتوی منگه نادین دیر رعیت به بیچاره بواز قدیم عرب فوجی اس با دیر به کنت شمس نهیو عرب فوج همت نهیوی سپاهان فوج گردان پیاده سوار بشدت گزه س ما از حد نوی نمارس اندر ای نیم شمشاد شکست با نئی ایستاده سین همه ایستادند در جای خویش
---	---	--

بهشت روز زینتون خیمه روتن
 شمشاد شود و در او فوجش اندر
 اول گشته سوزان سو میعاد و شاه
 سوئی رزمگه نیز چون باد گو
 انج پهلوانان مه کن زوروار
 همو عمره بند از یکایک عناد
 تنی سوز شمشاد و شاهان بود
 گزینی دین ضرب گزیده باد
 کفاره دو نیم در او جلدی روان
 دوباره به اول فیر تخی
 پنج نمندوی در او از فوج خویش
 دوی کس می کشد و کس کس خلاص
 سنت زن ز گردان شمشاد و شاه
 بمیعاد شاه سخت خوشخوار گو
 به کباه از سین چیره برونه دلیر
 اکی ز نجبه با خاک یکسان کس
 سو پیشت نه میعاد گو دلخیزین
 دوان گو بزینتون خیمش اندر
 چهل گز قد و سخت ر
 ارس بیت کتاب جنگ به آنه
 تنی درایه زینتون در زنگاه
 شمشاد مست و مغرور زنه دلداز
 نو آسانه جنگ تیرا و بکھول
 زه کباه نا و چو بی با و بیکه بران

خبر گیرید بران عمر از بردن
 چهره برار ان حکمن نه من صاحب
 پی جنگ با فوج شمشاد و شاه
 اما ختلیس آسو جوان کران
 بمیدان کرد اک گراه کارزار
 یو کا فرو چو چو چو چو چو
 قد آوریل همچو رستم نمود
 دست پشته کنی او را سران
 شهن لایوش ضرب تیغ بران
 شهن لایوش نام ضرب سنان
 بتندی و تیزی کرت آتش
 یانی بر یک ضرب تیغ بران
 پس ماره از دست میعاد و شاه
 ان کنه ام جرأت کارزار
 سنت زن پهلوان آن نه میر
 بصد من تلن گزیده گاو سر
 چو شمشاد و پیر و زنه فستلین
 بخود مت کران دست نه سلام
 نه من صفت سخت پر شوروی
 دپس پیر زینونه دلشاد روز
 کران سوئی شمشاد روی نگاه
 کرس پیلین کر یک ای باد شاه
 دلیری نه نیرنگ تیرا و بکھول
 بر چویم نا و دپس امام حنف

تنی آنه عمر عیب ان خبر
 دپس پیر زینونه فیرت بواب
 زنه بوزن سو میعاد و دلشاد گو
 کران کر یک پیر شکر کا فران
 پیکر اول نه مندی نیم پیوم باد
 دپس و نرت اندر سامر دار خوار
 دوان گو سو میعاد و دلشاد برو
 تنی گزیده دپس تنی دپس جان
 رتن بر پیر زینون گو نیر تخی
 دست بر زین پیر تنی دپس جان
 کران کر یک شاه پس همچو کفص
 کرس باد شاهان اید و میان
 رنه دپس شمشاد و پیر نار گو
 جوان آسو نرت دوان کوزه نه دیار
 بوزن پانه پیر تنی پیران کرس
 بمیدان جنگ و فیرت نیر
 ازان فلنگه و را و فیرت نیر
 جنگ را و شمشاد و شاه با امام
 انیس کنت کرس گزیده اک و مینه
 پناه گزیده آرام آزاد روز
 بلا بابه و پیرن و اربابه فدوراز
 ز بیم نو بگر بخت میعاد و شاه
 دپس زوره شمشاد و بی یوان
 علی پهلوان با به چویم پیرن

نہ بوزت شمشاد شاہ دوان
بحسرت نمی سینہ شہ ژن
دلو کلمہ پیلن تتی سخت تر
زہ آڈگے برابر کرس زہ سان
سپن پیادہ شمشاد شاہ
لشمشاد میرفت مبرک و طیش
کتے لابلش پیلن ضرب تیغ
دژن تہف رٹن لش کمر زمین
کڈان بخیر تیز نواز کمر
نژ و لژ ژنی سر نہ و اتک بنار
مہ چوم مہ بامنت زہ پاک جمال
بخاطر مہ عزیم سمند ریچو حال
پرن کلمہ یکبار آزاد گو
پرو کلمہ ایمان اینو سر بسر
تتی انوشہن نذر بسیار مال
نذر چال پانے زہ نش اس بنو
مٹہ اہ مال و دولت مہ شہ ہوان
وہ بامنت سو بوزی یہ سانی خبر
کری شہ و شرنہ تلی بڈ فساد
بحکم خدا سوئی سامان کوان
روانہ سپن نژوئی پادشاه

تلن گرزہ لاین بران شہ جوان
تلن گرزہ لاین بخشیم و تہر
کرج ژند لاین بخشیم و تہر
دست بر زمین پیو سو پیل مان
ازین حال نس آ و حسرت پٹماہ
ژن نیزہ شمشاد شاہ س برت
فطرس نمی کافرن بیدریغ
تلن تہد نہ وارت دژن لیرین
شہا و لژ ژنی سر نہ چارہ کر
تہ بوزت کرن لورہ فیرن جواب
فولم دل زلم سارنخ و ملال
دو بارہ بھی و تہ فیرت بکہ
رٹن دین اسلام دلشاد گو
و پان آئی نم کلمہ ساری پرن
دیس پیلن مال ات تھا و حال
دین عرض بہوم بوزای بن پناہ
بقدر شیطٹھ گز زہ طٹھ زن بوزاد
مسلمان سپن ژای دیشر اندر
دیر پیلن ایک پنر فوج ہت
ز کفر و ضلالت گزشت پنر فوک
سپن سوئی مشہور شاہ نیم رول

بزد و سپر نم سو گرزہ رٹن
شہس لگو نہ لگو ضرب ہنسن لہر
رٹن بیت بنو نہ گرزہ سان
خمان نم دژن جان اندر زمان
بہر و زہ نہ زہنول از چیش
سو نژاوس تتی نم زہ طکر کرت
بخشم و تہر آہ زہنول جوان
کثر سسینسی پٹ نہ زہنول کین
طکان کلمہ پریدہ زہنول بکار
اول نن کرت ما و نم مرہ جمال
دیس پیلن کرتھ اتھ کن خیال
تلیت پردہ سارن جمالہ و مہ
کرن کر یک فوجس الی زہ و نژ
دلوک پیلن شہی ندوی نہ جان
بخر پرہ کنے بام فیرت و بکو
مہ دشمن چہواک سخت کال پادشاہ
چہو نس نابوشہ ہور شہ فہر و باد
دژی نژ گزشت سپن ہریدہ بالکل آباد
گزشت نژوئی شہ بہ کرم صابی
نہ بوزت سپن خوش شمشاد شاہ
نژوئی گزشت ہم منفوق نم دوان

رفتن بنو لہمراہ میعاد شاہ بری جنک پاد شمشاد فہر باد

روان کوچ منزل بہتر لہند || بملک فہر باد داخل شدند

دیوان و انودده کسین بختیار
 ملک ساز بیدان تلک هموم و نام
 بیدان کرک دل لیل از نشاط
 بیدان ستهاه و انودده چاه زیر
 زره پیره کرک بڈ جدا بر جدا
 هموم عمره هند قهر باوس عناد
 شبها کردن فوج سادی تیار
 رسیدند در رزمه بالتمام
 دیوک میرک تیون گشت و کمر
 دوم صف لمر و ان شمشاد شاه
 اجازت ملوک برای فرزند پی
 بیدان جنگ از پی کارزار
 مبارز تمش در او مبعاد شاه
 دس ضرب شمشیر شاهن بقیه
 یتھے کن دوان ای کهنه تیر دل
 شده زخمی اما سو مبعاد شاه
 یکا یک دیان گے دوان جان تیغ
 سپن مارہ از دست مبعاد شاه
 تہ ڈیشٹ نہ شمشاد پتو فیرو
 فوش شیطھ گز پخته و سنان شاه
 مہ نس کن پھانی ستهاه از قدام
 بیدان جنگ آبه پانی دوان
 دس نم مہ چوم ناو شاه خفت
 روال خند ناخن الم سلین

بیدان تلوک سخت گرد و غبار
 ذلک نیمه شمر گاه بنانو دماغ
 ننه آسوان شلن شلن برات
 بظاہر چپو شمشاد مبعاد شاه
 ملک ساز بیدان بل چپو کرا
 قهر باو بشید چون این خبر
 سپاهان گردان برن از شمار
 شبها بیدان سپن استناو
 کرد صفہ ما از پی یکدگر
 تریم صف کرد صف اصحاب
 کرک صفہ چرب فرمان وے
 کرن کر یک نیر و اکھاه پهلوان
 گز پانی کرک کافر دین تنہا
 کله نس پھر پو بیکیاره گی
 بشمشیر مبعاد گے مضحمل
 کرن مارہ آوارہ کافر ستهاه
 کھوان اس افسوس کافر در لع
 تہ ڈیشٹ قهر باو و لنگ گو
 دین میرک تیون ای کال خود
 مہ چوم نہ تمش سبت برای جنگ
 یقین گوم پانس مہ ماموت ام
 دس قهر باون زہ کیا ناو چپوی
 مہ چوم بابہ شاه علی ذیشٹ
 مدرنہ منور چور سادی وطن

سره فوج و ستهاهان عالی مقام
 دزان هر طرف دل شمشیر
 شبها تلک قهر باو س خبر
 تریم آسوان شاه عرب خواہ مخواہ
 کرد جنگ نموم ملک از قهر باو
 گرفتار غم گو سو فکرن اندر
 دم صبح کرد کونج از مقام
 پهلوان و گردان شہ قهر باو
 اول صف گردان شمشاد شاه
 لڈو کافرن پٹ کڈ تیغ کین
 برآمدیے از صفون کفار
 لطایبہ کرو پهلوان پهلوان
 دویم کافراہ آولاران برہ
 دین جان بیدان با واره گی
 ز شمشیر یک کافر و سبہا
 قهر باو تانت سو مبعاد شاه
 چپو راوی لکھان یکصد و شاد
 ہماینتی پانہ بر جنگ گو
 جنگ آوون پانہ شہ قهر باو
 سو مثل پلنگ نہ بور و باہ لنگ
 نہ بوزت نہ زینون چنی جوان
 کنکو چپو کتہ تہو کیا زہ چک چپو
 جد پاک چوم شاه و نہا و پور
 حکیم خداون شادی سر زین

نی بخت اقبال چو می را میر
 بمیدان کرد اک لایا به دلیر
 از خون تیغ نھاون نمس بر گلو
 رضا پانه سنی حسد و رسول
 پران کلمه یگوار از کفر دراو
 مه دیدار دینوم نبرم حجاب
 ولیکن زده کرشم بیان چه قصور
 کنوی منزله چو پیکر تاباب
 نهس نزن سبیل واک یلیدگر
 اکوی که مژگ سار قند فراو
 دپلک بر لب تیون بهر شتاب

نمہ گزاه مارہ از صدق دل کلمہ پر
 بیکبار ز تیونہ لایس کمند
 کہ اے بے ادب و د کلمہ بگو
 دگر نہ باین تیغ زہر آبدار
 بصدق سعادت مسلمان بنیاد
 دپس سیر تیونہ اسی خوش خصال
 چو کو تاه سکن ناسمند دل خود
 سپا مانع گردان ایوان ہمہ
 قلوک دل ز لول اک کس ضد تیغ شر
 باسلام ضد تیغ شرارت مہول
 بیو تا ہمارہ اسی ہمر کاب
 ازان پس تیونہ بیت بخوش تیونہ ہو

دپس فہر بادین چو کھی مرد شیر
 بگردن کمند ویش گشت بند
 چو کئے جان در کار کردین قبول
 ژلے سر رٹک رحیم فرار
 کرن گل گندت عرض تلونو لقا
 بتریرہ نہیں ما دیون جمال
 نہ بوزت دپس فہر بادین جواب
 باسلام دین اسی از جان ہمہ
 سو مبعاد شمشاد با فہر باد
 اکس اک کرن قتل و غارت مہول
 اسی بیت تیونہ تا ہمارہ ہو

رفتن ز تیون بملک سیرا پری وقوع واقعات در انسانی راہ

دم صبح گشتند از انجا روان
 کرک واند ولوی ہمازہ تبار
 ہما شہن نزن سرا پا دنگ
 مہ بروخ کن مکان بانجا از این
 گزہن چو می اسی پیش سیریا
 چہا کت سکن شیش مہ دراز
 سمند رٹہن کن چو اک کو ہمار
 ہمازس چہت نم تلان شر
 می و تہ سیرن مہ چو منہ مجال
 مقابل زہ رٹ راہ نزدیک تر

پکان بیت بیت سیرا شہان
 ہمازس اندر بیٹھ یکبارہ گی
 لبک سرفرازی نہ خصلت ہنوک
 عیاران مکان کر سو حاضر پیش
 و تھاہ ذرہ لٹھ شش پن سیری
 دویم چہل دزی چہہ نرو بکتر
 چہہ نرن پٹ سان عا دیان فرار
 کران تم چہہ آسان گا ہ نکار
 ان نم سیرہ ہمازس نوال
 تمن شہ وایت مہ کر زم شہر

چو گشتند وارد بدیا کنار
 چہ اصحاب احباب چہ بارہ گی
 نی تمام عمر عیب سار و دن
 دپلک سیر تیونہ اسی نیک پیش
 کرن عرض فیرت کہ اسی پاکباز
 لیکن چہہ پریم و تیون و خطر
 چہہ نت زن ظالم بد گہر
 غذائی تمن مہ چو لیل و نہار
 دپس سیر تیونہ کھنہ غم مہر
 رٹک بو یکا یک ز رٹک پانہ سرا

کرک بز توکل جهانہ روان
 برین کوہ حضرت چو عادی مکان
 پس بیت بنو نہ ایہ ششک
 کڈ وچہمہ ترگاہ ہم چوہ وٹرت
 دتک شیمہ ترگاہ بدر با کنار
 وچہن سار پیمت نیم مست خواب
 کھسان ہولان زان آس پیمت
 کلس لگو نمش نہ بنو چھ بکوس
 پس پش پاہ ہمش نہ ہمشیار گو
 پیمت نہت گو دین سوزن دایو
 لگو نہت نوی گوس پٹھہ نہتھی
 وچہن فوج لشکر نہتھی خیمہ نہت
 وٹہنت بیت بنو نہت لوس کر
 زٹے سر نہت ولوی کلمہ بر
 دین بیدہ عمر عیار س زہ لار
 پنے نم کر س ہندی پاٹھ لار
 دین سونہ دانت پھر در زمان
 کرک کشنباہ سونہ در دین آو
 سین بام آوا از کفر و کین
 خدا بن چہونے بخت بد جمال
 اگر ستمس ہویست بہلوان
 بکشتی دشتی دینرو کمان
 مگر چہوی خدا نہت دلویت بھام
 کرکنا ازین بند در زمان خلاص

رسیدند نزدیک آن غازیان
 چہہ دکن شونگت سار نیم خواب
 کرت جان لول جہنت ترگاہ
 ز خود کلاں سار نیرو نہر
 بفرمود زینون لعمربار
 سبتہ سہراء دلو خود دراز
 کڈان کھرک گز ان آس پیمت
 پس بیت یامت کس نہت خبر
 چہون عمر عیار تر نار گو
 نلن نہتھی سوی توٹس نہت
 وٹہنت سوی زلان وٹو فیر نہتھی
 جگر و دمس نارور نار گو
 کرک کشنباہ سخت با یکدگر
 برن کلمہ و پوسن ہر سہر اس
 اکی اکہ آنوک کرت ہوشیار
 نیار آس زینون لوس کمر
 برن کلمہ و پوسن ان فوجی امان
 یکا یک نہتھی پاٹھ ہر ہفت کس
 منور مشرف باسلام دین
 اسی پٹ فوی بازو شیر نہر
 بہن اکوٹن تم ہر در دلو ان
 جرات کر نمش بواسی پوٹہن
 دلیری دکنگاہ از ہر کرام
 تو لکنا نقاب از رخ پوز نور

نہرون جوان زینون دوان
 وٹہنت نہت ہر ہر اس کرک نہت
 جہاز س لنگر نہت تھاوٹ نہت
 بسا حل کڈ و ڈیرہ ما سر نہر
 نہت بوزت دوان گو سو عمر نہت
 نہن زبٹھ زمار نہت بد طراز
 پلاہ تل عیار نہت لاس اکس
 نلن نہتھی بران توٹس نہت
 کلس لگو نمش کڈ گوڈاہ نہت
 پھر دلو عیار نہت پان نہت
 پنے آس لار ان سو عادی نہت
 ششم آو ہر فتنہ نہت
 نلن نہت بہ یکا نہت نہت
 زٹہنت من اکون نہتھی خلاص
 لکان گو کرک ہیا کھ عادی ہوا
 بکشتی کرک زور با یکدگر
 لکان گو سو عیار نہت ہیا کھ
 پوان گے جوان نہت نہت
 کرک عرض نہت نہت ایچ نہت
 یکا یک نہت ہاوت نہت نہت نہت
 بگر نہت گران نہت نہت
 بہن زہر فوان ارمان نہت
 بخد مت اسی نہت چہواک الہام
 نہت دھنا اسی وارہ ہوا پور

دپوک سیرتے تہونہ از حبت نام
گژہ تہو بولوانن لکان سیری
چہہ لیکن پیری فرد بہ زور دار
جہازس کری خوار نہ اورہ بار
جہازس کرک ز نہ تروک قدم
بہوی آتو عجیبہ ایس ہوا
مددگار یاوریس آریہ رب

کرد صبر از سیر بوفیرہ یام
نمو دپوسہ فیرت کہ اسے نامور
وتے ہنر چہہ ساری سخت کار
ولیکن دل اس پانہ ستنی بپو
لمان درای تم ہفت تن بکفلم
ہنوک بر سیر نہ دنگ زو دتار
ہن جابجائس چہہ ت ریشہ
بپوچوس سیکس بنیوادیم سیری

گژہن چہوم مٹہ ویش سیری
جہرہ نی دل چہو نر و بکتر
دوان کرشس نور کینسہ چہہ بار
جہازس تہیت تار یکدم دمو
بجلدی وفان نیوک لک ہوا
خبردار کاخہ گو نہ از اہل کار
اہلی مہہ کرخم پن یادری

سید فوج ہمراہ زینون ملک سیر پیری خیر نشان اورا و فرشتا و وزیر خود

جہازاہ رٹن درای ساری نبر
نہریت دوان پیش سیر پیری
سیر پیریہ اول آنہ ناون زبر
بغرت اثنی بولر یا عز و فر
عبارن دپس از کجا آمدی
سیر پیریہ ہند چہون خاصہ زبر
عبارن دپس روزا اطلاع دس
دپن سیدین اے سنودہ شعار
نہ پوزت صندوق لکان نلہ ٹھان
اثن ول بدر بارون شا و مند
اندرزا و کرخم ادائے سلام
سیر پیریہ ہندہ سار ملک زبر
راہونا بخانہ عنایت کرد
راہونا کرد رنجہ شریف خاص

دنگ خیمہ خرگاہ با کرو فر
جہازس اندر آو فوج عرب
ژہ گژہ تہو ہوش ادب اکوزیر
دیان آو جلدی وزیر زمان
کہ مستنی اینجا چرا آمدی
بپوچوس سوزمت پورہ سلام
ز بہر در آمد اجازت ہمس
وزیراہ بفرمان سیر پیری
کرک زیب ہزن لباس نشان
نئی دراو عیار فرمان پذیر
بعقل و ادب کرد ز نور نو کلام
کڈس نمہ خدمت ز بہر سلام
منور اسی از رعایت کرد
دپس سیدین سوی ارادہ مہ چہوم

ازین حال برپا گئی سیری
دنگ خیمہ خرگاہ بنا و طرب
ہن ہند چہوش افسر و نابور
ملاقاتی پسن لسن عمر و بدوان
دپس نم سمندر خیر پرک وزیر
شہس چہوم دن پیریہ ہند کلام
اندرزا و جلدی سو عمر عیار
چہو آمنت با خلاص و دشوری
عبارن دپن کیا زہ کہن نہ بند
اثن سبت پالنس وانا وزیر
بپوچوس سرور انوکراہ اک وزیر
دپن مہہ گژہس و اتنا دن پیام
نوسے چہوس خدمت کران النحاس
یہ فرمان نشندوی سعادت چہوم

نئی درابہ زینون پکان باذیر
 بفر شہی و بدانشوری
 بالفت کس اک کناہ کرک
 و چوک نماشا چو مان خدا
 پس میں بادل شاد و خوش
 بہلوان دوران سعید و شرف
 منزل قبائیس لعل چو تاج
 کس سرفدا سوی زکونین مرا
 بشہر مدینہ چو میانوی وطن
 بوینو پانہ واڈ سجنہ اس فستق
 تہ بوڑت سٹہاہ گبہ نمکین پری
 مہ کر آسوی چانو درول گمان
 بہ و نتم زہ کس نشہ چو چھوٹی
 ہنسر کیاہ تہ نہ لسن چو ای بدست
 جہر دار چو ی بام کاغذ پرک
 نہ جان خو و مفت دادی بباد
 پران خط نہایت بہ پیران سین
 ان پیش ما در لولت بید رنگ
 دپس میں بنو نہ ای باکرم
 ز غم ما تہ آزاد کرنی دوام
 صحابو و بہت پرکھ شکر خدا
 حباب رول غم دل زھٹن
 دپوک میں بنو نہ تہ تراولون
 ز فرقت زلن چھو چشت و

خرامان ہسامان چو بدر منیر
 اذان کرنی بولہ سلیم ش
 ملک حب بہم واپاہ باکرک
 کرک پر یہ پراسان پچو شکلام
 علی مرتضیٰ صاحب چس بولوش
 جد پاک نس چوم امام الہدی
 بدنیاد عقیقی شندوی پھولج
 سندوی عنایت مہ چوم خرچان
 دپس نام پر یہ مہ کر تم کتن
 دپس میں میان سر چادری
 لکھن فرو بہ کن بدانشوری
 گز چمک تہ ہر تیرہ روخیرہ سر
 انٹ گرہ آدم تہ چو ہی چھمٹوی
 گز ہی بداز پچا لسن بالسن خبر
 درنگی پنہ اک ہواواہ کرک
 پری اک کرن ہنٹ کاغذ پرک
 براکندہ خاطر پستان سین
 زینون بفر مود سبزا پری
 کر میانہ کردی کرم بر سرم
 تلٹ نام آن سو فرخندہ کش
 مبارک مبارک کران بروٹھای
 صحابو یکا یک سخص خدا
 وہ تنہا میں اک گراہ تھاولون
 رتن نالہ پولش مبارک سرہ

اندر ژاہہ دیش سبزا پری
 پری وڑھ کرن زیافہ نکریم ش
 دپس کن برخت نس نہ جاکے
 تہ کیاہ ناو چو ہی باونام مقام
 مہ نو ہر چو حضرت امام حنف
 شہ دین و دنیا رسول خدا
 زخون نس چو لولاک اہل ندا
 مہ ہم بیت بتون پالسن فنان
 وڈے کو نہ چھی لاجمتر پوڈین
 چھہ از مدح نزد قروی پری
 کہ اسے فرو بہ بے ادب نشان
 چمک پیران فیران ملکین اندر
 تہ چمک الشی سو چھو خاکی شست
 زخی سرو فوراً تیغ و نبر
 کرن پور راہی سوانسان زاد
 رسانید زودی وادش نشان
 ہن بر سر خوشن بر پلنک
 تلن چھای ہی جان سر چادری
 خدا شاد و آباد کرنی مدام
 بفر خندی زود دیش خوش
 دوان آوطالب نالہ رتن
 رگوں درکنارہ جدا ہر جدای
 دپو وقت مہ کرم سن کاغذ کرک
 بدریائی غم کون کر تھس ایرہ

کرت وعده یکبار مشرود نهس
 مدیس گیس نه تنی ورام نیب
 علی مرثضادس نهی ن نشان
 برش زتن باد لک لک درود
 دپس نتم انس یام پر پوریت
 کرے بوی دوازی زلی داد پرا
 کرم نه دوا نتم دتم و او خوش
 کرم صبر نه شکر در دوا و حق
 گمت آسویکبار دار و ضعیف
 دنان سوک نه دوک رو و یکدگر
 دین لش کرت ز می پیت بکرم
 بشهر بدنه نخواهد رسید
 دوا ناز نه نس کنومه نادر دهم
 این گاسه دانهاه که چون کپان
 به پیوی مرهم خاص نادر دوا
 بخد مت بهت اس یکجا همه

براه سفر بنوا نرا و نهس
 بهر جای شد فضل حق با ورم
 نه کنو نهوی وانه نازی چهان
 پین حال دن با و نتم سرورا
 خبر برس اندر نھا و سرت و نه نت
 نند دپو مه لوزم نه نتم لاگو دل
 کرم نه نقیب دزنا له خموش
 و ستام آسوی نه چندان به خوش
 ز آزار سست از جدانی نجف
 صبح فلونه زینول دگر شد روان
 مننت چان تا عمر بر سر مه چهم
 کرکنا ده لکد کرم بر کرم
 بلم بد سو سر وار زن مل بهم
 دین پیس گز نهغه مرهم کرس
 دین حق نفا پیوم نوافد رگواه
 دوین منر زلوس سار آزار یا

زرم نه کرم کوت صبر و کبیب
 نبی رحمان کرمه لطف و کرم
 نناد مبدم سوئی رب الودود
 زلوینا به آزار پاک ذرا
 دپن بار ما بدون بوزک نه میلاد
 مگر روز نه خدش وانه مل
 ز هو به دپو کرت نتم کرم با و حق
 تپهوی پیوم غم نه تپهوی و او خوش
 شبا گویتھے پاٹھ پنجیس اندر
 به پیش پری بنراد بهران
 اما مس چو آزار پالین شدید
 ثبوت مننت بر مننت بر سر
 کرن بال بیٹ نام پریا به روان
 دوین دون نه نزل اف پیچکر
 کرس بریک نهونه سوی مرهم
 لبس صحت دندرتی نتم قوا

مناجات بدرگاه فارسی الحاجات

خداوند گارا هدایت کرم
 امی کوچه نیرن مه پیوم باز گشت
 یکی به منزل بمنزل نتم
 ز مشکل مه دل رستگاری کرم
 کرم دور مه غایلات سفر
 قلیل البضاغت چو فضل کرم

هدایت ز راه غنایت کرم
 دن تنی مه پیوم می هر تنکون نوم
 چکن در مه نظم کو چپون بالام
 پکن چپون بی ز راه ناتم
 رپیوم از همه غایلات سفر
 نه پیوم بیت سامانه فی ز راه

امی وقت نه پیرن مه پیوم باز گشت
 ان در بیان تنی مه تنکون نوم
 زه منزل بمنزل دن یاری کرم
 دتم نوشته از نوشته دان امام
 خصوصاً سفر پیوم مه بر دتھر
 رفیقاه نه همدس دویم زی هوا

نظر چشم بخت نه احسان تو	دلوت پانه رحمانه لا تقنطوا عکس غم دو جهان کردنا	پیکس نی چار بار صفت
-------------------------	--	---------------------

شفایافتن امام بخت و ازده روز

بیازد دایه سانی کام بخش بیک جرعه سار سرشارست چو شد بازده روز انجا تمام همه رخصته ها و ن زبهرایی لکان گیه زینولن بزرایی بری نیز از خوشیش نکریم کرد حمد نس خدا پس بولین و العطا زلوس داد دل ابروی گویب امامین چو دلو من سلام پیام کردون مرخص با خلاص خاص بوانی امام مبارک کرن بیسره نی پاک اخلاص بیک	نثار مصفا با تمام بخش که نادر بیان بخش ادا میکنم شفایافتن از حق امام همام پیمت بار چشم قید اندر ارم از خواست رخصت بد شوری دیس پر به دن کیا چو حال امام شفای بخش بخش نده هر خطا دوشی اس پنه نموده احسان تو گریم دلو ن رخصت کردیم تمام دیس پر به نیر و سلامت تمام قدس و پنجه نش مبارک کرن ان نذر کهنه چیز نمه پیشکش	دلم طالب آن نثار نی است میان حریفان نوا می کنم دین بیب بونه کثه سر سری سو غم چو نمه کم بلکه بالکل ستم در احد بد بار تسلیم کرد نس بیب نیز شیرین کلام دوا بنوم نه لاگوس رو نشب دعا گوی هر دم نثار خوار تو نوهه چو ن بخت کرن الناس امامین بونه بیه بهر سلام زه کرمیت خدایان شما خان امامین تلن گوشه شاه نشاد خوش
---	--	--

سوار شدن امام بر چهاره در میدان بر مقدم عادیان

امامین نهون نام رخصت بشین یکان نثار و نم خاصکان خدا امامین لکان پر زهوز عیار ز سرتا بهیا حال آن عادیان بمو آسو کرمیت جمالک وال بمو بوره فیرت تلوا ده نقاب	بهازی اندر بجه با فوج خویش یکان آن درگاه آن عادیان چمه کم بیم نه کریم واقف لکار بکشتنی چیه زینونه بیم پامیت نقاب نه نلت ما و تو ن جمال تلو نه نقاب زرخ بر ز نور	چهاره کدک نیز تر بر هدا نهر یز نخی آلی آن عادیان عبادن کرس سار قصه بیان بهر با نخی کلمه به نادریت دلوک بیب و عده با صفا فلوک دل ترک سار و هم تصور
--	--	--

نمی تواند از روی زیبا نقاب
 بقیمت لبت آس تم بیشتر
 نهایت ازین مال کینشاه ولین
 کسب بولدت نهاد و بی چشم
 کرک عاوین شخصت از خوشدلی
 سوا سود زانکه کز مرده چال
 اس هت گمرا آس قمر وی پری
 چهره در برده روزت کن منظر
 و پوک نم گزیده به کینه و نون
 گزیده شود آرد و سوا به بازار ما
 نستی آو فیرت به پیش امام
 به واسطه فرصت شاه آس تنگ
 بجذب سمندر کی اک مویا به
 اما من ستمها که نجیب دین
 دلوک خیمه خمرگاه گذارک خوشب

گکان تا نیک وی چون آفتاب
 اما من پوک کس لولی بیم زه چیز
 عیارن من کن پی کت دین
 اما من اشاره کس لعل نل
 پکان گه بیاوی خود دلولی
 به شوهر چو نم من امام حیف
 نوی آس لارن سه زر سرری
 به بوزت نه نم سار و لکبر گه
 گزیده لعل نه مال کینشاه مدون
 اذک لعل نه مخنه نس دلولی
 بهماز اس اندر بیچنه خوشدل تمام
 اما من و بهما که نراون نظر
 دین ناخدا پس به و نیم چو گیاه
 نهایت بهمازه رنگ نام اند

انک نذر لعل و جواهر گهر
 گبان پهلوانش یکبیه پیش
 نوی بدیده این مال چو نه
 نولت تم کس منزلت مال کل
 بکشتی کربا و بیم نوی پایمال
 نوی تم کشتت نهاد روی لعل
 ان موکلاوت بزور و نوان
 عیارن بر زه من به زند بر گه
 و گزیده بو خلقن و نوجا بجا
 کسب منزلت تم بقا رغدی
 روا رو بهماز اس کر کنه و رنگ
 بر زه رو چمن اک کلاه و نون
 دین تم به حضرت چو شکلی دین
 بیکبار نقد کهنه بدل شاد مند
 دل جان ننا تا پوک سوی رب

خبر شدن قهر باد را از آمدن امام حنفی و حاضر شدن او

صباحی پان ری مانند باد
 رسید از سمندر بفرمت سام
 انک پیش کش لعل و گوهر به
 بهو و عده شهابی و بول جمال
 اما من گکان بر زه عمر عیار
 بکشتی چو زنبور کزمت لسه
 دلوک عده نم از سمندر نیجه

رسیدند و شهر شه قهر باد
 و زبران ایملان شه سر بر
 هم اسپان رهوار خوشتر به
 اما من بولن ره کیا چو کوفان
 و نان کیا بهو کر تم زه می آشکار
 برت کلمه ام آس کزمت سوال
 گزیده ساری اس جماله و نون

خبر گبه شاه اس امام همام
 سپین حاضر خدش زنده تر
 کرک گل گشت قهر پان بول
 تمس بخنه بوزن سه عربی زبان
 عیارن و لش سار جنگ قصه
 نقابه نولت بام تا و تم جمال
 نولوتوه تعاب رخ بر زور

فلس ولس نلس سارو ویم قصود
شبس خاص همانداری کرن
نلوک نیمه شرگاه کرک عزم نام
بکشتنی کرپانک نه بیم پایمال
توی نیم کھٹن نھاو روی نرپ
ان موکلاوت برودونوان
نراری ومنت بیایش فداو
ان عالمک لوک بوزن به کت
کھٹن نھاو ورنه کری حال
کھس منز نه نھاو ن تراون فیم

نلن نام از روی زیبا نقاب
ملون ضیافت نه داری کرن
شہس پنه لارو عمر عیار
سه آسی زبانه کرت مرده چال
امس بہت گمراہ اس فروبہ پری
چھہ در پردہ روزون مثل نال
منت پیم تنی کرزنه کرپانک
سہک گزہ روزمنہ کا نیمہ منت
درکیسہ کڈن نام اک ہرہ ساس
پکان آد با فوج عالی ششم
ریدندر ملک شمشاد شا

نمسن روی ورن گو کاہیاب
صباحی ہنوک خصت انیم نام
وٹے بوکھتاہ اکٹہ ہرہ پری
یہ شوہر چہو نمند امام حنیف
توی اس لالہ ان سرسری
رنه بوزن سپن ننگ شہ تہر باد
زنائے تہر باد شہ تہر باد
عیارن دیوس دم مہ کھ نقدا
عیارن دین کرزنه ان مہا دیاس
دیپان رای از ملک ان پاشا

آمدن شمشاد شاہ بمعہ فوج بنیارت حضرت امام محمدؑ

نیک نام شمشاد شاہس خبر
ان نذر بسیار بہر امام
کرن نام استنادہ روزن سلام
وٹن کیاہ چہو شمشاد عالی تبار
چہو ام کلمہ برمنت نہ کرمنت بحال
توی سارنی ورن جم لاجو
نلن نام از روی انور نقاب
برک نام موئی کرک عزم راہ
بکشتنی کرپانک نہ بیم پایمال
توی نیم کھٹن نھاو روی نرپ
گیس پنه انن نمسن بہت اٹھ

امام ہمام آو با کرد فر
امامسن رلس نذر و لشاد گو
سپن عدہ ورن پورنا و جمال
عیارن ولس توی قصہ سرسہر
نقابہ لولن اسہ ناو جمال
نلت تہد نقاب از رخ پرنور
نمسن روی ورن گو کاہیاب
کھٹن گوہو عیار و نہال شاہ
سہ آسی زبانه کرت مرده چال
یہ بو فروبہ در جزیرہ منت
چھہ در پردہ ورن انتر کیشراہ کٹھ

دوان آو با فوج و لشکر تمام
فرچہاب دشاو واپاد گو
عیارن لوک نام ورن ای عیار
کرت جنگ بسیار تراون تہر
کرس پیرن وعدہ فیرن پیر
فلس ولس نلس شرنہ نیرن قصود
بلکہ ہنوک خصت شمشاد شاہ
دین نس شہا بوو لے اکٹھاہ
یہ شوہر چہو نمند امام حنیف
شہاہ مدتک آسو غیبی گنت
یہ بوزن شمشاد غمگین گو

پیرن نس سوانی پیرن پیرن
 آسان عالمک کس آسان
 عیار سن کز نه حال حال
 ازین حال کر گیه کیه خبر

دک پنهونه کینه کس شج کتفاه
 پنهون شمشاد کمزور ز ناز زبان
 کس سن منزه نه نواون نواون فیم

سبک گزه روز مننه کانه نهجه
 برای خوشامد ارن مننه مال
 بهمه آه فوج عالی ششم
 بهمه لوان پنهان پنهان سیم

خبر شدن میرعاد شاه رازر سنید حضرت امام محمد حنیف

دیوان رای از ملک شمشاد شاه
 کرت آو سهر سمندر حریف
 بخد مت کرن رست نه سلام
 هتتم کل دتم و نکس مه جمال
 پرن کلمه حضرت کرن آردو
 نوی داره دیدار نوی و مو
 نلوک از رخ خوشترن نه قلاب
 ملذو ملون زهر سس چهر
 کھت گویو عباد نه بال شاه
 زنانه سه آسی کرت مرده چال
 اس بهت گمز آس فمی بی
 بهمه در پرده روزنه رن نه نواون
 سبک گزه بدنام اندر جهان
 کس سن منزلدن آو مرد عیار

پرن دخل نه میرعاد شاه
 لکان در راه بهت بیت پنهون
 بهمه شمشاد مال پیش امام
 عیار سن پرن کیا بهمه سوال
 نکت پرده دن ما و تم باهری
 نلوکوه قلاب از رخ پرن نور
 شس دی نلوک سن فرج باب
 صباحی نلوک خوشتر از شهر بار
 نههار روز باوی عجائب کتفاه
 به شوهر به پنهان امام حنیف
 نوی آس لالان به زر سرری
 نه نواون پرن شاه نمکین طها
 عیار دن دیس نقد کینه راه
 سواک ساس در نه نواون نواون

خبر گیه شاه اس امام حنیف
 ارن شمشاد پانه مال کینه
 کرت نام استاد و زت سوال
 ولک نم همه حال جنگ و جدال
 دیس پنهان از خبر بهمه
 فیس دل دیس سار و سیم قصور
 کرک نم ضیافت سلماه با پنهان
 پرن ران پنهان نم سوار
 بکشتی کر بانک بهیم با پنهان
 نوی نم کھت نه نواون نوی نواون
 ارن موکلادت بنور و نواون
 دک پنهونه کینه کس نه کتفاه
 اس نم خوشامد درم بهمه رار
 سوسی فوج خود نم پنهان نواون

داستان دیگر

روار و طهاه نیر نواون قدم
 پس از چند روز آن همه پنهان
 اما سن کرن داره هر سو نگاه

پنهان رات دده اس به غصه غم
 رسیدن خوشتر به دورا به روان
 در آخر نواون پرزه نواون دورا

سپاهین چپن خیمه شرگاه بو
ز تو فرحت جان دل حاصل
گره نیرون چپم بر کج پست قسم
نلان صدمه کم کم مرثکال پی
خصوصاً مہ چیم فیہ خان ڈوبار
مسلمان کردن باو شاه ارم
چپو پرت کینسہ کنوینت رطون
اگر چه غریب استن نامراد
عقل کرنے پیدا فکر چپہ مرن
ژہ و کچ نمس چن پرچن چپہ کم
خدا ابر عالی کری زی عطا
ژٹن رز ژٹن جایی نم ٹٹن
نہایت چپو محتاج نمسی چپو
بدر گاہ حق بہر غفران دوس
گمت زن چپو ابرہ بدر بی شر
برادر نہ دوست کھارت نیم
پرس حجت سخن کرس از خلاص
پرن موینن گزہ فاتحہ حال
نہایت صحابن زحہ وطن
ہیپا پین بر ارم با صواب
لکھن خط بنام علی ولی

تھکت چپوہ پمت اک قرارہ پیو
پنہر ہنہ با ہم کر مصلحت
پمانا نہ بو یا نہ زمین ارم
اگر چه خداین کرم رفع غم
مدنیں ننیں چپو مینہ اصلا مینہ
ہکو سندہ ننٹ طالبین کچہ جواب
زحہ وطن آو حشر زن نمٹن
سپن بیوٹن گو مسافر ذلیل
گزہ پت بیوٹن سو علیر سپن
چپو کھے آدمی زاد خدمت کرک
وتک خرچ راہ ژبی تک اخطا
ننس بیت دولت نہ نس بیت
کرن یاد تمام و صبا شہ تھاو
نبی صاحبین ہونہن ہی خبر
وچہمان از توقع چپو سوی لوہو
چپو کھے آدمی نمٹری فکر کر
دوانی ژہ فی پرا خلاص خاص
نمن بنہ تخفیف اجراہ بو
اگر چه دل پاک آموک نمٹن
امامین دپن سوئی عمر عیار

دپن طالبس ای عزیز دلم
بہ دت چپی مدتیج انتج پت
آمی با عنہ از مہ سنت سال گے
ولیکن ونے مایہ زیو نم ارم
گزہ ہن فن ازینجا براہ ارم
سپن منتظر نم تمنای صحاب
چپو اندر وطن آدمی منت شاد
غنی آستن گو سوین اسیل
کرس کیا زہ پروردگار رحم
انک کھن نہ چن جان منت کرک
خصوصاً نمس اس سپن بیوٹن
رفتقاہ نہ نس کا نمہ بکرو و الجلال
دل جان نہ سلوہ نہ نال لبس
چپہ انسان تنھنی تنگ اندر قبر
بیمنا پدر بایمہ ماورہ بیم
دعا فاتحہ قل ہو اللہ اکبر
ننٹن طالبو بیون چپو اک حال
سوالس کرور نہ ہر موکبو
ہکو کتہ کون کہنہ امامس جواب
عبار و سپن بر مدینہ تیار
عبارت مضمون نمک منجلی

نوشتن خط امام حنیف بنام والد خود فرزند بد عیار

اول حمد مرخالتن باکرم	کرن پیدہ ہم ہر دو شادی غم
-----------------------	---------------------------

<p>اگر در میان اسبها بر شاد صحت نعمت و غم پنهان نشود کرن بین جاری شدن سرسبز عرض چهوم بخدمت تھایم قبول سپاه در فراق نود چهوم شوق زلم اشتیاق اول ای باطل خصوصاً عزیزی دلم زور بار نه تم بار آرم زردان کدورت گوشم والدین انان اسلام چو چالاک در کارها مویشیار و تن نامه سر نامه کرس هر عباس انقی سارین بن تگ گوئی کرن سینه سینه سلام سپن شاد حمده خالین بن ز حال خبره سمند ز نام و تن سرسبز حال آن عابدان دیوان سار حمد و ثنا خالقش</p>	<p>چو فرعون بنه من همه بد عباد هر ان در روز هزاران سلام ز شادی غم شرح کر که خبر بفضل خدا و بعون نبی بجهت نابود در جواب چهوم شوق قسم چهوم کھمت یانه زمین ارم بمست در ارم چهوم نردان زار کرت دل سپاه دیو دیو محترم صحابین نه دست سارین تمام گوشم والدین اره شکین کرن عباس تن در او سوی شهر مدیس اندر و انو عمر عیار کرن پیشکش خط حضرت لعلم ربانی عیاران بیان کمال شهن شد قصه بنو بنوا هر کلام گره گره صحابین بندی بن خط</p>	<p>نوی پیش ایل سعاد منش بروح نبی آنکه خبر الانام پس از حمد و ثنات خدا و رسول سلامت در بنجار سیدین جی چهوم همه لاری بخدمت اول بلمن نامه کردل زلم کرمه غم ز شاه ارم گو مسلمان کدورت زرم شکیس دن ارم کن لکام ربانی دیو تنه عمر عیار دعا گره هر دم شکین کرن صحابین بن پیش خط لکھک دوان گو اول پیش شیر جبار علی صاحبین زود کاغذ پرین سودر گفتگو آسوطوطی مثال پهلوانی عیب ز تنون جوان دینه سپن شاد از هر منط بشادی دیوان ثره امیر کس</p>
--	---	--

روانه شدن امام حنیف بشهر ارم بعد از فتن عیار

<p>پس از رفتن آن عیار جوان موافق بفضل الهی شدند ذکر خیمه نرگاه و رزمگاه پے جنگ لیکن با احتشام به بوزت نه جیران سپن شهریار</p>	<p>امام حنیف بر رم شد روان پس از چند روزی بشهر ارم خبر داری آن خبر پیش شاه سپاه فوج چهوم سیت سلمان جنگ</p>	<p>روان کوچ در کوچ ایی نموند سلامت رسیدند به غصه غم شها ان دوباره چهوم امت امام ذکر خیمه اراه بمیدان جنگ شعب کین فوج جنگی تیار</p>
---	--	--

بر آمدن فوج کفار بوقت صبح ترتیب صف بندی کردن جان

<p>کرک صفه استنامه از هر دوی بسے نخون ز هر دو طرف تختند امام حنف او چو شش اندر پنهان پست کران نخه مانم کرن صحابو رتک نم ز رتک صف صف گرفتند در پیش راه گریز مدارا کرت اندران رزمگاه رتن در میان برومده شاه صف نه بوزن نه فنا حقیقه دلیر تمن کافرن پاره پاره کرن بریک سوی طالب شمشیر نیز کرک جنگ موقوف ز رتک مقام دویس دیم یوان اسد جنگ تنگ روان اسد کا فردوان اسد یهو فوج عرب سخت خنجر گذار کرک فوج بر باد آنک بر بر بمو منزه نری ساسن حال گ وود سار بر حال برخت من ونهس دگ کھنوسلف نه سخت شر کرک مشوره نس لا سا کرت بهی مصلحت ساره وی کرید گمت اسد یکبار منقول جواب</p>	<p>بمیدان جنگ اندیسی کارزار ز هر دو طرف درهم آمدی تختند ریت گوتنی کافرن هندور چپ است نم که ساری پهر ز نخون گو بوبیدان پهنون تمام کفار و دهمک یام شمشیر نیز انان پورتن اندران گیسوار بده کر یک کر تک کز هو صف ننه گزاه تراون تنی سر شرت بلند پایه نکیسوار راه برن شمشیر مارن هزاران هزار تنی لوس ده اد نزدیک شام کرک کافرن بیت آنک تنگ کهم دوه ادا گو بهم آو شپ کو مشوره نازه دن آئی گیر یهو ی پانه فنا حنف مرد غیر بده روزماره کرک شمشیر ساس و دیرو سمو گردین تخت من یهو کیا دن مده بیت ناج وخت صفت و دیرو امیر و دانی کرت کرو سارنی بے خیر قتل عام تھکت اسد بهیت نمائی صحاب</p>	<p>صباحی دوان را فوج کفار مقابل سپن اک اکس بر وی صحابو بده بده نمکبیر پهر شمشیر زبان گوک تراون پهر کو پهن نامم گر گوسن نخون تمام چکا چاک شمشیر از هر طرف کران بوک شاه ارم زاره پاره کرن استنامه پهلوان پلهاه کرو حمله آبنون روزندی رت درون شد بروج ارم همچو شیر بد بگر طرف دراپه زینون نوار کرن کافرن پاره نه ریزه پیر تیھے پاھے نابازده روز جنگ بگاہ بیه حاضر بمیدان جنگ شهن آن بنسرت دیرو امیر نرھی بیه بیتون شهن زوار سپاهان گردان خنجر گذار سپن فوج نابو با مال گ دن رودی نه اک اند تخت صفت دن پالشی فب نه کرش شر گز هو نصف لائن پهن اس تمام سو شاه ارم گو پلهاه فنا مند</p>
--	---	---

<p>دوان آ سی کفار بدروزگار بسے از صحابہ بقتل آمدند همان اچہ نہت بند و بہت ز شونگت آس و خواب شونگت بخر پر اکندہ گی لگو نہ کا کھ کینہ سبت کشیدند تیغ از میان زبان بخندق و دست پیو امام حنیف کران یاد آن قادر بے چگون بولا چارہ پیو سے بخندق درون مہ نہ مانمن ہند چھہ دخیرو شمر بنما بنا گاہ بابا بسم</p>	<p>کمر بستہ ساری نمین بیستہ تبار لکان گے خبر وار یعنی صحاب ز تار کی شب سٹہاہ گیر آ سی چہن نہ کھود رزل اما زخم زد ز لان اند کے کھ نہ کہنہ دور و در بند از ہم صف کا فران بر آور و یک لعرہ شیر لطیف خدا یا زہ چوک چارہ لاچارہ گی کرم چارہ غمخوارہ کد تخم ہرون کرم چارہ یارک لاچارہ کوس ازین خندق تیرہ کھار نیم دیم فرخناہ دل گزہ ہم شاہ زاد</p>	<p>بفوج نظرموج داخل شدند کرک کرک ساری نہت بک بجا لک نہ اٹھ کینہ تیغ و تیر صحابہ سٹہاہ گے ازال تخم ہر اما بیستہ تیون طالب جوان بر بند نشان را تیغ و نشان بعجز و نصرت بخندق درون زہ چوک یار و در وقت آوارگی صحابن نہ مار و زمبانی خبر درین خندق تیرہ آوارہ پیو ہمیشہ شمعن سوی یکا یک عناد</p>
--	---	---

ندا آمدن خواب حضرت علیؑ را کہ امام حنیفؑ و خندق مبتلا شد

<p>خدا این دعا تھا و نس مستجاب بنا کہ کنز گوس عیسی ندا امام حنیف از چہو آمنت بنگ صحابہ پر اکندہ گے اورہ پور پین نام بیدار شاہ علیؑ شہادوان دراکہر دو سوار بیک طرقتہ العین شاہ علیؑ بول گوزیمینس تہ الر و شہر ہمہ کا فران شفاوت اثر بلا یاہ کتے آہ از ناگہان</p>	<p>بفضل کرم نس کرن فجاب کہ اسی شیر دل شاہ دلدل سوار پمت ننگ ر خدمت تیرہ نگ کمر بستہ شو زد و دلدل سوار کرن زین نس در نس و لدلی خداوند گارن زوئی کرم بشہر ارم پیو گزہت بولما دست یاد شہ تہکنی پیو زخت دست تہکنی بی نہ گزہ خبر اگر بیاک لعرہ تہوکی پیو کری</p>	<p>شونگت آمو و طبیہ شیر خدا لکان تھہ زہ از خواب تہو شہار شبانہ سپاہو کرک سخت شور ارم لار شاہ حنیفہ برآر پین سبت اکرنو سو عمر عیار زمینس رگہ چارہ ناوان بدم کران لعرہ حیرت در کی باہر نگا سار و پھوش گونیرہ بخت پھوش آہ و فداک اسر و دان نیچی نہ اکھاہ بلکہ اک اک ہرے</p>
--	--	---

امام جعفر بن محمد بن خندق درون
کھنت آواز خندق اندر دوان
علی صاحب نرس کنارہ کرن
بہ پیش پیرا پیر زاری کرن
صبح فلو نہ گندم رضا دن کمر
چو شیر زبان در او بر کلزار
امام جعفر آن بل صفت کن
بیو کا فروون درنگی چہ کیا
نہایت شہن سخت کرنک تہر
خدا پس منگو کہ فتح نصرت لہ
شبہا در پند صفت یابی شان
بلغزید فوج و بلر زید شہر
زالان نیم کھتی جنگلن ہر طرف
نمن از خدا بد عنایت سپن
بہ احوال دلشنت سوشاہ ارم
نہ تھاوون نرس سیرت ننگنم
جمع گے شہس بیت شیتی سوار
گرفتند چون گرد قلعہ شتاب
شہا پس بیوی زن تہ اس آئنگ
کفار و پرک کلمہ آنوک بقیہ
ازا بجلہ نراو ک ازان بہم من
اکفرو ز زندان ہم آزادگی

دیوان بوزغرہ پیرا ز برون
دوان آواران بہ پیش پیر
طکسن بے شس رے دارہ کرن
کرک پانوا فی ملاقات خاص
بقتل کفار ان دوزخ اثر
صحابہ دیوان درای پستہ کمر
کمر بستہ نہار در انجمن
نمن آسواز نعرہ محنت کنت
نرورہ کڈن زمرگاہس اندر
چنان تیغ بران برآمیختند
بہر جا بجایوی خون شہر و ان
دیوان گے زہ فرقہ بفتح کفار
ازان محنت نیم جان بہت کف
دین ہمر فاقنت بفتح امام
زمینیت زلوی گرو نراوت بغم
اکی اکہ تا دور سمسکھن سٹہا
گرفتند در پیش راہ فرار
زن و مرد و شہر پیر و جوان
پرو پیت دید پرنگ و رچنگ
ز زندان برون کرکھ نم چارہ
ز زندان کم کم جوان سیلتن
شنا ذات پاکس فلوک گے آزاد

گیس پیدہ ہمت نہ زور و ان
دوان خون ماران بہ پیش پیر
جوان سخت در نیول طالب ان
فلک تل شک سار و ہم دہر
بدل دل سوار و بکھت ذوالفقار
سہ ز نیول طالب نشی لہر
کرن کا کرن کر یک در زمرگاہ
بہر کس نہ ہیبت نرس نرس کنت
کرک غازی فوج دلشنت ہلہ
خاک و خون جملہ آمیختند
بچہت تیغ آن غاریان ہر
یکے فرقہ بکرفت راہ فرار
دویم فرقہ اہل ہدایت سپن
سمت آسی نراو ک قلعہ گنہام
نہ نرس بیت کاٹھ از سپاہ و غلام
گرفتند کان از بلان سپاہ
نوشتند اہل خبر در کتاب
کران الامان آسی زاری کرن
اندر زای ز قلعہ اصحاب دین
میں ہم ملاقات نیم زور بار
پروک سارہ دی کلمہ نم شادی
ازین بندگشتند مسرور شاد

رفتن عمر عیار بدنیال شاہ ارم و از را ملذد

بدنیال شاہ ارم شذنیار

اہما وقت آن نیک عمر عیار

عمر در اولان بدینال شاه
 نمی آس دل شهر فی شهریار
 سپاهین دپان آسواندینپاه
 سپین غیب نابود اندر نظر
 سواره کذلک پیش شهنشیر
 کران آه و ناله گرفتار غم
 ودان و آلودر پیش شاه ارم
 دلی کم هر بیت بنوی کم ارم
 گئی کتو پیش شاهی سلطنت
 امام جعفر مره آوم زوال
 مسلمان سپین خلیفه ازین بر
 کرن میانه بابت نیاری تمام
 نه نس خوف نه نس محبت میا
 نمی فوج نه مملکت کالوغم
 زوانی نئی بوشه شیرین
 بامداد زیتون رخت ماره نم
 نمین کیا چو توتو چران خاخار
 پهلوان و زود آود نامدار
 نه روزی نه زیتون نه شایه
 بخشم و خورشید از اظهار نشان
 علی ولی شیر دلدل سوار
 چپه در پهلوانی و جنگ آوری
 دپس شاه ارم و چپه کلبای
 دژان لوب بر سر نه گودر زمان

سر راه چمن بیت لای نه شاه
 از انجمله املاق چالاک دست
 یکم و دل گز به پیش املاق شاه
 یکان و آلو املاق شاه خبر
 هماندم با ملایق شه گبه خبر
 پنهان به با ملایق بوزن خبر
 شه کیا آید با یو بیت از سنم
 کجا لشکر و پهلوانان کجا
 گئی کتو سه دولت نه بد مملکت
 و نه کیا پیش آتھ دشمن نیام
 مسلماننی بیت گن طر کمر
 مد بس گزشت و فونا هفت سال
 نه روس بوس بای زدی جیا
 بوید را نه ناله مره بد خو بنم
 در سر تا به کوه پس آیره ریز
 دپس نام املاق شاهن جواب
 شه بچه بورین جان چو کنا کجا
 اگر ای اسکندره پان و جهان
 بیکدم گزشتن فوج بیت نم تلف
 نوچن لوب از سر نه زن پانه درو
 چو بسیار پرورد و خنجر گذار
 گزشتک بنو بنوی چو کتی نه بیت
 پنه یور چیم بیت افوس خا اے
 دچمن نه کھور لوک باوان پان

برادر شاه ارم بود چار
 سوز طوبی آسوس پنهان دست
 عبارک کلاه نام نھاون بسر
 شهن دیره نراون برطن لشهر
 و لیکن ودان آسوشاه ارم
 و نه بیت آواز تخت خود زودتر
 شه کس یوت گوی غالت برجم
 کجا دولت و هم خزانها کجا
 دپس یوره شاهن و بوز حال
 کرم مندین بیب زیتون شام
 سپاهان گردان چه خاص و چه عام
 ان فوج برین بجنگ جدال
 نمی دل کتر نم جگر دالوغم
 دغم آبرو نه خجالت بشم
 نشان چپوس پنی مانیوی راه نم
 بهر غم نه دوحاس مکه کراضطراب
 مره هجوم فوج بسیار خنجر گذار
 کرک کل سارن اکوی پهلوان
 چو عیار بشند گفتار نشان
 دپن بادشا بهس نه کنز باد و نھاو
 نمش بیت کس دچپان بهری
 بین فی انک بیت پالش فلت
 رن منو و املاقن اندر زمان
 سپن سار حیران کهان و جهان

دو پند در سال او سولسو
نکست تاج سرنیون کون اند
سو حضرت زلت پیش ملا و او
بند سال او کونج باید نمود

آنچه کر لگوک کهنه انج
دوان والو پیش علی ولی
انی فوج همت نس کرمی جنگ نو
دوشی فوج همت را و حیدر کرد

دژان نهفت نه املاق شاهین
نیر نس ن سرب سردولی
نه بوزت دلوک حیدرک دود
کمر بسته و نبال آن شهریار

نیر شدن شاه املاق را از رسیدن فوج حضرت علی کرم الله وجهه

علی ولی شاه دلیل سوار
چو در پائے جوشان دوان سنج
گنبدان تخم منجهار نه سلمان جنگ
بمیدان گرس را و جولان کران
جگر نار مسند مه چوم خار خار
کمر بسته پیش علی پهلوان
دیس مرتضاء ان تازه به برقرار
زنان سنرا و امیدان چونه
مس بد چو میا نوی دلس خار خار
اکی ز نخه گالن به مرد غبی
دیوان درایه ز نیون بخنلی سوار

چو در شهر املاق کرده قرار
بها در همه شیر مرده جوان
دوان فوج همت گویدان جنگ
کران کر یک ای مرتضی نیونیز
کران ماره یکبار در کارزار
اجازت مه دم با علی بهر جنگ
بندی نیره کانزاه امس رو بکار
دیس بهیب ز نیونه انشا پناه
مقابل گن مس بوپے کارزار
دیس مرتضاء ان حواله خدا

نیک پاوشا مس خبر و الفوج
ارم فوج جهوک سرب رمضان
ملکن پانه در دست گزران
کژان بهیب نیون مه کون پرشیر
نه بوزت دوان آیه ز نیون حج ابن
مقابل اس نیره بوید رنگ
سیا سزده جهک چاوشابان چونه
چورستم چو پیرد املاق شاه
بحکم خداوند زورشی
خدا فتح نصرت زه دینی مدا
اتمس کت نخی نینغ دهر آبدار

جنگ کردن ز نیون املاق شاه کشته شدن املاق شاه

گشانی دین کاثر نس و دیک
دوان آواز ششم پرنارگو
پنن دین نزوات مسلمان یکیک
مسلمان سپن مان فرمان رب
دیوان کفری کفری دین چو چله

به چونه نینغ بران خونریز یک
دین بهیب نیونه ای بد هوا
مسلمان نیو بهت یکسان یکیک
عقل کتو گئی کافر و کیها بنیو

نه بوزت سو املاق پرنارگو
حب و شرم کونه دودی ندا
دیس بهیب نیونه ای بے ادب
کشن چو نمالان راز و نه چانه
دلس کفر کوی کین چو جابلو

خدا سوی چو پوس صد لاشرب
 نه جای آبی بنار سفر
 نه بوزت گنڈن نار ملاقی
 دین بیب نهونه ون هوش کر
 رن بر سپر یاد مولی کران
 بنل گوس پانس از ان خطر اب
 دژن نهف بزوه رن نس کر
 اهنس کن ان پیش شیر غریب
 خدا داد فتح و برومندیت
 دس نم بو کفره ازین خود
 بیکبار دانت دژن برین
 کله یکطرف پوس نن یکطرف
 بخدیت دوان آبی کلمه بران
 زن و مرو از شهر پیروان

قدیم ازل قادر است ملک
 چو پوز دین دین رسول خدا
 انروانه نس گونه ناپا کسی
 کران رد سوگرزه بزور سپر
 نزدیک گرزه لاین چشم و یکین
 تحکمت پیونه رودنه کنه آفتاب
 رن تنگ و دونه کنه اختیار
 کرس مر نضاد ستمه آفرین
 دس بیب نهونه پیش علی
 بر راه بو نیرینه زابین خود
 زه کو طه نس سینه دژن دران
 بنار ستم سپن بر طرف
 علی ولی با صوابه دگر
 مسلمان سپن بادل شایان
 سوی شهر دیگر برادر غم

لوی پز مه و لوی مکان کلمه بر
 رلوی بیم سو دین نس چو راه
 نلن از شهر گرزه گا و سر
 دویم گرزه لاین پتی زوره سان
 دلت گو سو گرزه لکوس برین
 دوان آبه ز نیون چشم و شهر
 نولت نیون دن طفلک شیر خوار
 مبارک بهار و نهوندیت
 بهل ترا و دن کلمه بر دلی
 نه بوزت نه ز نیون سپن شکار
 رن کله از لوس تبیخ بران
 و چیت حال نمند سو فتح کران
 بفرش دی زای شهرس اندر
 نه دشت نه زلو باد شاه ارم

فرمودن علی مرتضی عیار که نظر کن فشارم بکدام طرف بگریخت

بفرمودید راجع عیار
 بدبال شاه ارم تیر دم
 روانه رسیدند و شهر آن
 سوار محله خال آسوپران بر
 دیان مدتها سخت هوش بود
 به پیش برادران که نهف کرت
 و نس پادشاهین حقیقت تمام

چون کور کن زلو به شاکفار
 پکان دونه دپهن نمی ست
 زور زور زن زای باغ اندر
 سواران خبر یام و نس تمام
 رن زور زن ز غفران پوز
 رن اک اکس و کناره و دکل
 هم از جنگ نیون جنگ امام

دژن لوی سپن دراد ترا و ققم
 گرفتار بهوایه در ناله دار
 سواره سوزن بالیسی هفت شهر
 پتھر پیوست مندن کوس شام
 بهوش آواستاده بکونه درت
 نما تم نهو خاک پانس لکل
 کرس بیب نهونه خوار و خراب

نمی بیدت الوخم به فوج صحاب
زلت آس در ملک اطلاق شاه
کران پانه پتیرس رتن پینه چاک
نشان چپوس پنی ما اسم لوان
اگر بوبرن نم بوئے چپوسنه کم
بومشراوه زینونه پیرن زوین
کرس فوج بر باد ساروی بدم
دیس پاوشا هن پیچوکنا چها
ز بهوده گوئی مناه وک زبان
چپوکپاه چالو جرات لیشرجبار
نہون لوب بر سترنه روک کھڑت
لگو کنه آخه کنه تن کہا مجال
مزر نک مکر بند رو کنه دجهان
چم صبح پیش علی ولی
ننه ست زن منن مشرق طاس

کرک قتل فوج نہ گے زور دست
 نتوی ہت مہ آجیم سہ فوج سپاہ
 سوارت لستند فوج ازوینہ ک
 گزہ صحن کو کین پہوم سٹہاہ لہ
 سپاہ چیم پہلوان بہادر ولبر
 بیکدم کرن مارہ از تیغ کین
 عیارک تو حسن نام از سرکلاہ
 بہ پیادہ پٹی پہوم بہر جادو
 نتھے کن ٹھکان اسولطان شاہ
 درک کرژہ اصلا کرک کارزار
 بہر سو پٹی سوزاس کتھ سوار
 بوان چھال نتھے کبتہ عیبی حال
 کرن لوٹ سارن پٹن کھڑ بن
 دوان دانو عمر بخورم دلی
 کرکس نتم سٹہاہ زورہ خاطر جمع

ارم شہر تھو پہننے دتو ہش شکست
 نہ رودس محبت نہ فی بیم و باک
 تمامی شہریت مسلمان کرک
 پس باسی غیرت بی پھوپہ غم
 رطک تنگ رجنک آنک ہریر
 امام متفہمت کرن منعدم
 پس سن نہ دن : راو طاہرچ
 عساکر پس ای جہیت دان
 پتو کر خداین بیکدم پناہ
 دوان گو سوا سن بواصلان
 نوان گوک دستار آخرو کار
 اڈن تیغ بران کڈن ارمیان
 تعجب تمن رودساکر پھرن
 پس گو سو حضرت برائے پناہ
 دے جھونہ سوران جنگ طمع

خبر شدن شاه ارم و فرط ایں شاه از آمدن حضرت علی در شهری

علی ولی با سہ لشکر تمام
پنے جنگ پر خاش آمد علی
نہ بوزت دوشی شاہ غمناک گے
وہاں لسن ہاری ہتوک ہی سن
پہر چاہن بن جاری کر کا
یہوی چھوٹ لالان چیم پی نہ پان
کرخصہ تمام کاٹھ سالوکار
دن کر پور غیرت درو تھو بہا

ہر نبال شاہ آوید آن مقام
 رہ فوج و سہ شاہان ہیرا و
 پریشان دل بہینہ صد چاک گے
 چہو آمنت اسی دشمنان نور و
 ملک پالشی کن زور پاری کرک
 کران بیت پرش چہو نیلیہ سخت
 بہ کارہ چہو و شوارا زہ و مرہ و
 سفیس زور و تم بہت سنگدل

خبر گیه شایسته است
همه ز بر فرمان نگوخواه او
با بید آنک پوئل پرونده کون
علی پهلوان شاه طدل سوار
کونے جایه آرام چمنه و دان
تنن بیت پرشن کران لخت
پرشنش کران چان همراه گیه
و نان زار نه عاجز می تنگدل

صبح بر دمیرو سوئی زرمگاه
 سو قراطاس سالار لشکر سپین
 صحابه چنان کشیدند تیغ
 دما ده نمودند باد شستن
 بنگ ای کافر در آن گیرار
 انیس کت نهین گزیه کلور
 گراه اک بمیدان پیران کس
 کرن عرض لپشاه دلدل وار
 کرن کر یک نس کن بفرغ غضب
 ژه ہے ہے کرت ملک توین ب
 پدر زوره از ملک کر نهین پدر
 ننی ون زه ساری لیری نه
 بظا هر ژه از دست مومچی فضا
 کرس نم یهوی رو نور و توان
 انیس کت رت نهین چوین گاه
 گزهی سور اوجن مشی کبروین
 نیخه پاٹھ اطلاق آنوم به گیر
 ژه بر کلمه ولول نه رط دین پاک
 پرن کلمه ولول بصدق یقین
 صحابو مبارک کرس بار بار
 مبارک سپین تازه دین بهدم
 به پیش علی دلی گے یوان
 دیان نزلوا از انجا سو شاه ارم
 بد نبال شاه ارم نودولار

دوشی درای هت بهالون سپاه
 کرک خیمه ایستاده از هر دو سو
 بر پند صفهای شان بیدلت
 هزاران زلفار درخشان
 نماده کس طاقت کارزار
 کرن کر یک لپشکر بهمنان
 اکی ژخه یکسان با خاک کس
 اجازت دلس مرضاءن بجنگ
 ونم کیانه کر تخم میره پوری طلب
 کرت ملک نه دین بر پاوژی
 ژرٹٹ شاه اطلاق سپانه سر
 همی ون بو اطلاق شاهن بدل
 لیکه از چپ راست روی سزا
 دوان آیه ز نهین رس کر
 دیان چس نهون کر چا کپا
 ولیکن یوان چوم سهاه چاوعار
 پرن نه نمی کلمه لاکن شریر
 خدا مان بر حق نه بر حق رسول
 مسلمان سپین آو در راه دین
 انن فوج ساری به پیش علی
 پریشان سپین باد شاه ارم
 برک کلمه دلشاد و مسرور گے
 سوئی شهر دیگر برادر زغم
 خبران گز نهین آتشه دست

ارم شاه خود شاه و افسر سپین
 ز هر دو طرف آن همه جنگجو
 تیغ و عهدنگ نمود و سنان
 نه تیغ بران سپردند جان
 لکان در او قراطاس از صف نبر
 دین نعد ز نهین جنگی جوان
 سپین نود ز نهین تختلی سوار
 روان شد بمیدان کرن دنگ
 دلس توره قراطاس اندر جواب
 پدر ز کرت خوار و بر پاوژی
 ون یک بر و ٹٹھ چومی میره نهین جنگ
 کرت ماره آواره اندر بدل
 تولت گزیه لاین نهین جوان
 زختلی تولت نهون بالای سر
 اگر از نهرو ب می بر زمین
 لکان کلمه پریده نو چو بکار
 مره پیاک کرس نتنی سینه چاک
 به پیش سپین اسلام کردن قبل
 علی صاحبین رلو سو اندر کنار
 بزرگ ساری کلمه از خوشدلی
 دن و مرداد شهر بهر و جوان
 ژلک غم نه آزاد و محمور گے
 علی صاحبین پو بهر عیار
 کداحی طرف رفت مر و شکست

دوان گو سوبه پارسا آموزگار
 گزیده نال چهره سوی ساز جانی
 برون قلعه داند شاه زبون
 خبر بوزه دل گوس بر بوزیر
 زه کس بخت گوی غالب زور
 ز شیر خدا و امام هم نام
 یوانی کرن فوجی قتل عام
 پنهان دین جاری کرک سرسبز
 کرک جنگ مارک پهلوان پناه
 کرن شاه املاقی سینه چاک
 توے آم بافت و شکر تمام
 توفیق به جانوی دین دوم هیا
 و پس نغمه گزده دل شه تیر تیر
 سه زینون بوزنده نخواستن زاه
 خصوصاً بویوس پانه مرد جلیبر
 کلن کهنه زین دودون ارن
 نه بوزن نه خورشید عیار گو
 دن کوتاه زین نغمه کرک مویا
 کفر اندل خورشید یک طرف
 دلوک پادشاهن به کو تو نظر
 چهره کینه اصلا بوان در نظر
 بشیر از پای تا سر زینون
 شهسار سو بر سر عجب زار
 بنهس شیر مردن چهره آفرین

سر راه رتن شاه با سه سوار
 عمر تو بهن دین نغمه بیت بیت
 کدن اک سواره لقلعه رون
 روان در او ناله دوان پیش شاه
 کدک کم زه از ملک پوار و خوار
 فرم به بیت بیون مسلمان پنهان
 بلان کلان ماره گه خاص عام
 زلس پانه نیرت ز شهر ارم
 پنه در او پانه سو املاق شاه
 کرن نغم مسلمان خورد و کلان
 کرک رام ترطاش شاه چول غلام
 کھوژان چهره پتوی پانه نغمه بانم
 بنی پور کر جان چهره کنا بکار
 مہ شکر چه پور نه خنجر گذار
 نشان میانه تهره چه از زین شیر
 یکایک بمیدان رطلک از تهر
 تو جن تو بهن نه نمودار گو
 یکک یابنی یینه پنه دل کمال
 با سلام دین زر لیک طشت
 به آفت هیا آفت جان پتی
 ملک چهابه جن چهابه نغمه خبر
 دیان تو بهن نام لاجن لبر
 مرصع جبریت سوی زابل
 کھس نمر لکن تاخ نروک قدم

دیان بونم پیش فیروز شاه
 بکات اسی در شهر فیروزان
 گزشت نغمه دن باوشا اس خبر
 یوانی دین نغمه بیت ابوبکاه
 ولس باوشا نغمه حقیقت تمام
 مسلمانن بیت بیکسان پنهان
 مسلمان کرک نغمه ساروی شهر
 سوئی شهر املاق نروک قدم
 نمی بیت پنه نه به نغمه مہاک
 زه بیت پیش ترطاش نغمه لکن
 زلس نغمه دن اس نغمه شهر
 کلوی جان دن چهره نغمه رت نغمه
 یقین کرده بد پورین خواه خواه
 یمن بیت کرطافت کارزار
 بلان عرب مہ نغمه کیا کرن
 ز طک سارنی سر نه نغمه جگر
 بشاه ارم گفت اسی به جیا
 یمن نی انت نغمه یکایک لعل
 سو طشت نه حیران گه سرسبز
 گزشتان بتو بویوس نغمه آسان پنه
 دلوک نام فیروز شاهن لطنون
 پنه غیب نالودا ندر نظر
 دژن نغمه نه نغمه نغمه نغمه
 خبر بیت به پیش علی نغمه

خبردار شدن فیروز شاه از قدم حضرت علی رضی

دین یاسلی گوشه کم خرد
بدنمال شاه رام شد تیار
دوک خیمه خرگاه بمیدان تمام
علی دلی واثو با کرد و فر
اگر بم کندن بومیدان جنگ
ششبا کرک جمع فوج هتنگ
صحابه چو صفها پیار استند
دویدند مانند شیر زبان
بگرزگران سنان و مخدنگ
کرک ماره آواره اندر زمان
بمس آس لایان گرزگران
پیوان سرنگون آنونن جان
کرک کیت زخمی نه کیناهه
کمر بسته بر جنگ در زمگاه
کدان بیرب نیون جنگی پلنگ
کرک ماره در عرصه کارزار
کمر بسته ریتون بختی سوار
مه بیم کافرن سخت زالوم جگر
دیش مرتضادان برو شاد و ناد
کرک کر یک نس کافرس میدزنگ
دوان لاف کیا چه کن بولان باد
ذه کینراه گیک بے جیبا و حجاب
به کدنهن پدر بلکه کدنهن فرار

بفیروز شاه از برای مدد
اذا بجا کردک کوچ نزدیاب
کرک شور و شرنه تلوک دھوم و هام
نهایت چو نس بیت فوج عظیم
بلا شک اسن سار عالم تنگ
دیان درای صبحی بمیدان دن
ظفر فتح و یاری لخت خوانند
صفا صف نه صفهای آن کافران
لذان نم بهادر بمیدان جنگ
بقوت دوان آسوش ضرب تیغ
نمیس آسوخشا اشل دجن زبان
بشدت بمس آس لایان خدنگ
تنگ آئی کافر جنگ شریر
بختی سوار و بکف تیغ کین
پئی جنگ با من بمیدان جنگ
خبر میان سپس گفتو و چو نس نشی
دوان دیشش شیر چهار
گرشانی بوس کله تراوه زدن
شد ایا رو نصرت ریتون لوباد
که اسی کافری ادب کیا زه ناو
پئی داد یک برو نطه مشی بوزناد
مسلمان گیک دینه در ایکه خبر

خبر بوز خفی شاه دلال سوار
بمعه فوج شانان فوج صحاب
نیک نام فیروز شاه مس خبر
بزر و دمان جمله شیر سپهر
نه بوزت شهو کرتیاری بچنگ
سپاهان گردان جنگ آوران
کشیدند چون تیغها از میان
بریدند هر سو تیغ بران
هراران ز کفار دوزخ مکان
کله نس نهر بویوان پید تیغ
دوان پس آس اس ضرب زنا
شه ست زن مران اس جاکنگ
بیکبارگی در او فیروز شاه
کرک کر یک بر شکر مسلمین
بخاطر نمیشند چو بڈخاره خار
مشس فن یلائی نه گردنکشی
اجازت زه دم یا علی زود و تر
اسن نته زندگی بخواری طرن
دوان آیه زیتون بمیدان جنگ
مرا از برائے چه کردی بلاو
دیش نوه فیروز شاه بن جواب
جدن هنده آینه در ایکه خبر
پنر مار نهن دانه آهونا زه عار

نن گره لاین چشم و فہر
بگردن رتن سخت اندر زبان
مسلمان سپن آودنر کلمہ پر
انن با خوشی مر نضادس حضور
انن سر بسر فوج در راہ دین
سواری کنوی بیت بہت از ستم

لکان ہریے بنونہ رٹو بر سپر
بحکم خدای زمان و زمین
و گرنہ دمت دورہ دارن شہر
علی صاحب نس مدارا کرن
پرک کلمہ از راہ صدق و یقین
دین نس دل اس پیش تار گزینو

دوان گبہ ز بنون جنگی جوان
نلت یکھلم نیون از اسپین
پرن کلمہ دل دل کرن کفر دور
دلک حب نس آشکارا کرن
نہ ویشنت نہ زلو پا و شاہ ام
زہیت پاٹھ نشتی بہار گزینو

رفتن عمر پے شاہ ام و گرن خین شاہ ام بملک تارکیش برادر خویش

بحکم علی ولی نامدار
کرن شیچہ نس تارکس اوجان
انہس نہف کرت محلہ خایہ بنون
زہیت ٹوپہن ت لبر مردکار
ز دور علی ہم ز شور امام
اول بنوینوک کنتہ آئن مجال
عبارن تو بن ٹوپہن ج راو نن
عمر چھنبہ نہ عقل پنچہ تراوثر
بنوی زل ہناہ دن نہا شرم کر
بنوی ونتہ کم ہای جنگن ہوی
نہ پوزت دین تارکس بوز حال
ژوان تاج از سر نہ طوق کمر
شہس ہتہ رتن غریب گورنہ نظر
دوان آسوپیش علی بہت خبر

پنے گوس لارن سو عمر عیار
و نن تارکس سازا سوال خود
ہران رو نوئی آسواز چشم خون
نشتند ہر دو بخلو نسرا
ز ز بنون ہمہ گلہ شکوہ تمام
و گرا سی در دم کرک منع دم
بخشم و فہر پا و شاہس و نن
بوان چہوک ریک شہر شہر و گر
بنی ر سنگاری غرض کلمہ پر
زلک بد بہا نس ملک کوہ و غار
بہ پیادہ پنچہ چہوم علی کل حال
بصورت چہو انسان بسیرت بلا
نولت تمام بنویش لہ نہ تاج زر
و نن مر نضادس خبر ٹوپہ بیت

رسبدند شہر تارک دوان
کرک نہ بر نامت نشتی و دہ و و
یکان بیت آسوک سو عمر عیار
و لک شاہ ارمن پنن ماہرا
دین تارک بن ہنہ مسرور حال
کرن مارہ ز بنون تبلیغ ستم
نہا اثر کیشراہ زہ و ت راوثر
ہوان خود پنچہ و چہوک ہ فہر و گر
پنچہ پاٹھ ز سی ساروی ہر کوئی
گلک عاقبت چہوی فلک خو بخار
بوان کر چہو کیشہ کس در نظر
امی در بلا ہو کرک مس تلا
کہس نس منز لہن لہ تاج زر
ارم شاہ و گورن تارکس نشرت لیت

رفتن حضرت علی و ملک تارک شاہ و جنگ کردن با دو مسلمان شدن تارک شاہ

بفرمود چید ہہیا شوید

ہہیا پے رزم اعدا شوید

بنارک چھو دن جنگ پیر نیار
 تو گل بر ب تبارک کرک
 خمس آ سو بسیار فوج گران
 زهر سونلک سخت گردو غبار
 کرن کریک از خشم بر من لضا
 نماشا کرد بزمگاهس اندر
 امام حنف اصف مسلمان
 بونیرس مقابل دس پڑسترا
 دچین درا حضرت امام حنیف
 تلن نیرہ لاین بسوی امام
 پنے پنج لاین سندس کلس
 امامن ژلوس کلمہ مردار مود
 ہنے ہنہ اوجن خمس سورگو
 دوان جان گئے درہ ختم محل
 آرس پہلوالش لشہ کیا چہ جا
 بمیدان دوان آوختلی سوار
 سٹہاہ آسوامرت سوزہ ہرہ برت
 مہ پٹ اولائی پی پی خیم کر
 وگر مرد چھوک کافر و دودنر
 ہناہ زخم مرگ برادر بی
 امامن دپس نام کریاک دار
 کرن بر سپر و بفضل منان
 امامن دپس کافر و ہوش کر
 دژن تہف رن دس کمر از میان

خدا چھو بہر جا مدو گارویار
 دوان دات ننو گیشا ہس خبر
 سپاہان گران جنگ آوان
 برآمدیلے از صفوت کفار
 کڈن پڑدلاہ اک نیر دازما
 وچھو آرسہ کس پہلوان فیرنر
 بہ پیش امیر ہمدہ مومنین
 ننو توره طالب دس ہنخان
 کھور دراو طالب غالب حنیف
 امامن شمشیر ژلوس سنان
 جسد اکلمہ گو کافر بدوس
 نرہم دراو میدان شرارت کرت
 گرے سان گل از ہمان دورگو
 سٹہاہ کھوک مہیت نمو کافر و
 بہ گو میگمان ناگہانی بلائی
 کرن خنبلیس فرار باہ دورہ دور
 نکھکن نی بہ کیشراہ ہکو نہ کرت
 امامن نہ اصلا ہتوسنہ ذمہ
 بروی مہ پٹ ضرب اول لہ کر
 دوان آو کافر دژن ضرب تیغ
 بنن اک ہناہ گژلوس از نزار
 پنے کافرین نیرہ دلوں برت
 دن چھے میان الوارنہ گوش کر
 تولت ہون از اسٹپ سنجوش

تنی کوچ بر ملک تارک کرک
 دوان فوج ہنت دراو میدان اندر
 بمیدان دودند جسمہ سوار
 بمیدان پیگار سختی سوار
 کدور زم ہنت رزمگاہس اندر
 دین کس لاوڑنہ صاحب ہنر
 اجازت طلب کرد بہر غزا
 گژلوس اکس با فوجت روان
 دوان آمدان کافر بد لگام
 زہ اڈنت برابرین دہمیان
 دوجم پہلواناہ دوان آوڑو
 امامن دس زورہ گزہ برت
 ننھے کن یوان گے سٹہاہ نیرہ دل
 دیان اک اس اس ن کیا کرو
 بنہ بوزت نہ تارک سہن خود تیار
 تلن شور از حد کرن گورہ گور
 امامن دپن بدوہ چھوک فیرنر
 لوکر کافر س ضرب اول دمہ
 ز ضرب اول شہہ دلوئی ژلی
 امامن رن بر سپر ہمدہ تیغ
 دوجم ژنڈ لاین سٹہاہ زورہ دل
 امامن سونراوس نہ ٹکرہ کرت
 بنن بر زبان نام رب المنان
 سٹہس سر سرفاوت بازی ننیش

امان پس کلمہ پرورد نر
لبن سرفرازی بدینا و دین
علی صاحب بن بڑ محبت کر

وگر نہ دمی بختشم و قهر
پکان آدیش علی با امام
صحا بودن و جان الفت کر
مسلمان بن جملہ پنا و پیر

پرن کلمہ از روی صدق و حق
بخدمت کن پنا و پنا سلام
سپاهان گردان امیر و وزیر

شاه ارم از دیدن حال ناکر شاه غمیزه برادران خود را تاسف کرده کداحی
برادر و فادار من نہ برآمد بہترین است کہ ازین ملک بملکت دیگر نقل کنم پس
ازینہا خلاصی یابم مستعد شدہ و نہال خدی حضرت علی مرتضیٰؑ دیدند و فرمودند
اورا بغیر جنگ گریختن نہ اسبندار و مختصر بعد خود را شکست مشرف باسلام شد

دچھت حال ناکر شاہ ارم
نہ بہت بلرزید چن برگ بید
و فادار بویاہ مہ کاٹھ و رامنہ
پنوا سی و لنگہ بے ننگ رے
و چارل اکس منتر گزشت نہ دور
نہ زاہ نادیا بن ہندوی عمر ہنو
و زن دلہن حبت نہ تراون قدم
زین کر چہو چنگ داب نہمان
چہو کہے مرد پتو فیر جنگاہ کرو
بہادر نہ جنگ اور و زور
یوانی دن جیدل ضرب تیغ
رہت گو مہس سار و زوری
انہس کت رٹن نہ رضا و پنا

پراکنده گشت گرفتار غم
وین وای بہ حال من آواے
بمن نہتہ حاصل مہ کہنہ آمنہ
بمن سارنی ہنرمہ سورم وہ ہضر
نشتہ بیم رٹن مارہ نم بالضرور
برایسے سوارہ شدہ شد روان
بر نہال شاہ ارم تیز دم
پنن بران ساری تہہ روار کت
دلہرانہ اک نازہ رنگاہ کرو
نہ بوزت نہ پتو فیر شاہ ارم
نمون تیغ رٹ بپر بید تیغ
و زس جیدل نہ ہفت نہ زس کر

سپن پیام ہنر نہتہ و ننا امید
ون کت کن نزلہ کہنتہ روز منہ جا
نھکت بیم کر پنا نہتہ بر جنگ رے
چہو بہتر گزشت ہن بمبون ملک نہر
چہو لازم مہ کر زاہ وہ دی ملکین
علی دلی و پداورا و وان
کرس جیدل کر یک پتو فیر مان
زنی غیرتی از خجالت برت
و چہو آسہ کس مرد نہتہ شیر نہر
انہس کت نہی تیغ بہت ہنم
کرس جیدل نہتہ جہدی
نہت نہون از اسب بالای ہر
پنن نور کرن نہتہ و پنا پتو

شکست کون تری ژلانی باو جنگ
 ننه دن ژنی سرته پیری شرار
 شهرن دپو بدلان چھ می صلحت
 بچن نه پتو کهنه باری کرت
 پین یا علی دن بو کلمه پرے
 برون کلمه ساروی ژلن نیم تر
 امام حنف آن امام همام
 بده بده تکبیر پانه پرک
 علی صاحبین تمام تارک ان
 نمون بیت سنی به شاه ارم
 مره در کار پهم اک غنایر نهند
 پین پادشاهی بدستور کر
 کرک لیس غنایت زاندازه بیش
 سوئی شهر فرطاس شد رهنورد
 ازو نیز پرورد را ہی شدند
 کرک وارث تخت تاج و کلاه

دنت نازده بر باد ناموس و رنگ
 جیا کوه پتو فیروزین جیل سخت
 ننه کر خلاصی هنری چچم مروت
 ننه آخر کنی پتو لچ انو پالشی
 اطاعت کش خالفش کن کرے
 ننی چیردن لیس کناره کن
 شهرن بر نیم کن آواز جناب نام
 کرک پادشاهس شهرن افرین
 نمس نیک بخش تبارک کن
 پس تارکین اشیه نیک نام
 بدش با عقبه رعایت نهند
 بفرحت ولی کرتمو غرم راه
 بدستور تهاوک سو پخت خویش
 بفرطاس هم از ره لطف وجود
 چودر شهر املاق نیمه دند
 قدم نیز تراؤک بره ارم

لکان کلمه پریدون پتوی بختیار
 بدستور تهاوی پین تاج تخت
 بولس نیز منت نه زاری کرت
 کری گیاه سوزالسن نه پیرالشی
 علی صاحبین دول استنه پیر
 شهرن اول لوبشس باکرن
 صحابو شهرن اشد دپانه کرک
 رطین کفر از دل رطین راه دین
 ده رخصت گزیه واس بره کرم
 بو پتوس کمترین زر خرید غلام
 دپوس جیدرن غصه غم دود کر
 رسیدند رملک فیروز شاه
 بشاهی چو فیروز را نداد کرد
 بدستور شاهای غنایت نمود
 انک نام فرزند املاق شاه
 لکان شاد و پادشاه ارم

اهل ارم چون خبر آمدن شاه ارم به همراه علی باقر شنیده تمام اهل شهر به استقبال
 پادشاه برآمدند خود علی ولی شاه ارم را بر تخت خود نشانیده منتظران شهر
 خوشنود شدند صبح دیگر حیدر پادشاه را گفت زیتون دختر شما نا حال در
 عصمت دار و ازین چیز شکوه کنی من باب این است که بهر ارم حنیف نکاح کنید

rary Sri Pratap College.

Srinagar

شنیدند اهل ارم چون خبر
 بشادی بروند و را ہی ارم نام

که آمد علی ولی باقر
 رسیدند با توکت و پاشم

زن و مرد شهرک همه خاص و عام
 دنگ خیمه خراگاه شاه ارم

کرک پادشاه ارم سر قراز
 ائن بهه نادل بح برخت خوش
 درون و برون جمله سرریگی
 سپن حاضر مجلس مرفضی
 وزیران و میران شاه ارم
 ائن بیب نے بیون جنگی جوان
 ارس پٹ بد جان خوش بشمار
 پایت نه اسلام راه ہدی
 شہن ترستر پانہ برس سترن
 رضا چہوس بود بیب نے بیون جوان
 بفرمود زان پس سلی نامدار
 اما مس کردون بر بیون کلاخ
 مبارک یہ گو فضل داور بن
 دیان پانہ چہوم شیر جباری
 امام ہمسام ار پذیر و چنان
 زنگ زنگ زنگہ نعمت خوشگوار
 کرک سال شہرین بح ک کوٹ ٹنر
 دتن بیب زیتونہ بہر امام
 سپن بیب نے بیونہ حاصل مراد
 پمانانہ بود پانہ زمین ارم
 ہنوک رخصت از بادشاہ ارم
 بشادی پکان ای شام دگاہ
 صحا بہ سر سرخی بروٹھو راسے
 کرک اک ارس بیت نالہ مٹی

بشاہیہ داراہ ممتاز باز
 سپن شاد و خوش دل و ساکرام
 بدنیادین نازہ معموریگی
 بہم ہرم شاہی کرک نازہ تر
 داران ہرم خوش حمله حاضر بہم
 بہ چہی دختر خوش سبتا بحال
 کھنوی اسندی خوش ترہ بدو
 گلہ زاہ نہ کر نہ بزرگ ایل
 بمجلس یہی کر یک پانہ ذرن
 لہمنہ مسند دلس کھنہ ملال
 شہا بود نے اک کتھاہ یادوار
 گرین عرض نہت بہ مرفضی
 بہ گوخت اقبال یاور بن
 بہ کت برسودیدہ منظور ہیم
 سعادت مہ چہوم سی سعادت
 بمجلس سٹہاہ عود و عنبر دزان
 بکر خطبہ میر و امیر اس منر
 کبیر و غلامان زرین لباس
 امام جنبہ نہ گوشاد و شاد
 بعون خدا فتح مطلق کرن
 بفرحت سوئی طیبہ نراو ک قدم
 مدیس خبر گبہ بن پیشتر
 پیران حمد ساری بسوی خدا
 مبارک کرک شاہ مردانسی

علی صادق پانہ برخت خوش
 سو شاہ ارم زاد اندر حرم
 دم صبح شاہ ارم بارضا
 سمت اسل صاحب بایکدگر
 بفرمود پیر بطالب جوان
 زو حشت چہہ عصمت و الجلال
 لبنت اسندی باعثہ از خدا
 انک شکوہ ہر گاہ ہنگ سبیل
 گواہ سار روز و خود و کلان
 گواہ چہوم نہت پانہ از نعال
 بخاطر اگر جان زانک صلاح
 مہ فی چہوم صلاح سی چہ چاویضا
 مبارک یہ چہوم نخت بیداری
 سعادت یہ لور علی لور ہیم
 کرک ساز و سامان شادی تہار
 چھکان جابج اعطرونہ زان
 شہن مال نہ لعل دولت تمام
 بخد مت دن نس ترین کبک
 گرہ نیرہ دن بوس کھوت قسم
 بشکرانہ نفلہ سوئی رب کرن
 کرک کوٹ منزل بمنزل براہ
 علی ولی آو پاکر و فر
 یوان اس ساری زان فرخی
 امام ہمسام نکوٹ نالسی

لنگان گے اول سوی دھڑے شکر صاحب دھنوک خیریت از مرضی گره آه بامنت امام همام جباب غم درود و تهنیت از ان پس کناره برینین کرن	صاحب نهین مرضی از جنیت کرن گے یکایک پس از هفت سال کرن والدین درین سینه سلام دین واریاه بوسه نس برچین دلک حب نمش واریاه باکرن شراز مفیم آن امامان دین	زیارت کرت از شیه انبیاء ملانی پسین نیم باهل و عیال دتهنت والدین درکناره دین شن اما دین سوی رب المبتین درینه منور مسرت گزین
--	---	--

حمد و ثنا بسوی حق تعالی که این کتاب جنگل نبین پیر

بعون عنایات پروردگار بروح نبی بادخیر الانام	شد این نامه الحمد لله تبار باولاد و امجاد و اصحاب او	هزاران درود هزاران سلام تجیات و رضوان باجباب او
--	---	--

بباعث ابرام یکے از اجباب این کتاب تصنیف نمودم

نه در شعر آسوم شعور کلام تمی کریمه ابرام نالی سوگوم و نوم فی مہ از عقل نی برخطام و نوم مختصر زیاده و مسخر طول ز صحن زیر ذیل کرم عربین ز بحر نبی مصطفی تا بحال خدا یا بختی نبی صفی بند باد عقبت کرم رستگار گنہگارم و شر مسارم بے برحمت دلک کاس و سوس میان پہوم یارب از ظلمت شرک دین	نه در دین اسلام نظم و نظام بہا نہ کریم اس لیمنے کتاب کرم گفتگو تھا و مس شعر نام امید از بزرگان صلح عطا بخندند ہر کس نازیب من کہ این نامہ از خاصہ تمام کرم آتش غم زیل منطقی باعزاز جملہ امامان دین بغیر از تو یا ورن دارم کسے علیس چہ امید از لطف تو دخم نور ایمسان با والدین پیش بای نہ بارہا دم رفیق	مہ اک دستنایت بوالی بنیم پنجابی کتابا ہ مہ انم شبتا نہ خاطر جمع فی مہ فرصت حاصل و چین بدورین نامہ ہو خطا ہزار و سہ صد و نہ ہفت سال بعون خدا رہ با بخام یافت باعزاز آن چار یار کبار عطا می کرم راہ صدق و حقین نمن ہند کرم پاس ہم خان جان گمرت نازہ بوزت پہولا لفظوا خصوصاً نمن سان ہم ہم رفیق
--	--	--

ہر علم و فن کی کتابیں باعایت ہم سے طلب کیجئے

غلام محمد راجہ مخدوم محمد راجہ شاہ

۱۔ ہر راجہ زبیر خیاں راجہ سرنگ

۲۔ ماییمہ بازار امیر اکبر سرنگ ۳۔ زبیدی لکھنؤ سرنگ

